

Blogit 2010-2013

Sisällysluettelo

1. Katastrofi - netti tukossa.....	4
2. Hevoset lähtökarsinoihin – kisa alkakoon.....	5
3. Rytminvaihdosta ja 'draivia'.....	6
4. Etiäpäin, sanoi mummo lumessa.....	7
5. Kannatko vastuun vai piiloudutko verhon taakse?.....	8
6. Ahtaajien lakko kääntynyt AY-liikettä vastaan.....	9
7. Luonnonsuojelu lähtee yksilöiden asenteista.....	10
8. Haluan kiittää Akatemiaa.....	11
9. Pääsiäinen, usko ja sisäinen arvomaailma.....	12
10. Aaatsuh! Tarttuva Kreikantauti jyllää.....	13
11. ...yksi-kaksi-AJA!.....	14
12. Huuto särkee korvia, kuiskauksenkin kuulee.....	15
13. Olenko tietämättäni Kepun jäsen?.....	16
14. Haudasta kaivetut Vennamot ja "pahvisaulit".....	17
15. Räkä poskella äänestämään.....	18
16. Sateenkaaren kaikissa väreissä.....	20
17. Veera - usko, toivo ja rakkaus.....	21
18. Nyt sitä jenergiaa sitten saa.....	22
19. Kolme pientä porsasta ilman opetusta.....	23
20. Iitu.....	24
21. Rakko laiskan kämmenessä, känsä työtä tekevän.....	25
22. Karhuvaara - haulikot esiin!.....	26
23. Vihreä kupla.....	27
24. "Kansan edustaja" -puolue ei suvaitse talkootyötä.....	28
25. Onko E10-bensiini uusi kenttätutkimus kuluttajilla?.....	29
26. Homoilta vai V?.....	30
27. Konjakkia ja valkoisia valheita.....	31
28. Sähkölasku nostaa verenpainetta.....	32
29. Tämän vuoksi maksan kirkollisveroa.....	33
30. 11 käsky: Älä tee vilpillistä äänestystä.....	34
31. Itsenäisen itsekäs.....	35
32. Vuorokausi uutisvirrassa: viuuuuuh...tsädäm.....	36
33. Punaiset silmälasit vaihtuvat kirkkaisiin.....	37
34. Eve ry:n (Rekisteröimätön yhdistys) toimintakertomus vuodelta 2010.....	38
35. Käsittämättömän raaka nettivaino.....	40
36. Palvelusetelit korkkasivat vaalikevään.....	41
37. Ongelmat ne on yrittäjilläkin - riistoporvarit soppajonossa.....	42
38. Voi kiusus.....	43
39. Ekosysteemi myytävänä – halvalla menee.....	44
40. Idols vai eduskunta?.....	45
41. Sakkolappu tuulilasissa - voi prkl!.....	47
42. Melonipään tyhjät puheet.....	48
43. Valhe, emävalhe, vaalikone.....	49
44. Kohtaaminen.....	50
45. Paperinen käyttöliittymä.....	51
46. Tyst! – tai menee terveys.....	52
47. Poliittinen minä.....	53
48. Avoin kirje Säätytalolle.....	54

49. Jatko-opiskelijoiden edunvalvontaa - onko sitä?	56
50. Saletisti natsaa – presidenttikisa on alkanut	58
51. SoMa SoMe-kuva	60
52. Hidastetöyssyjä yhteistyön sillalla	61
53. Kalahdus, älähdys,	62
54. Markkinointitulva – varma syksyn merkki	63
55. Kurinpalautus koulukiusaajille	64
56. When Reality Hits You	65
57. Myös työnantajalla on oikeuksia	66
58. Paikoillenne, valmiit	67
59. Missä Bryssel - siellä Suomi	68
60. Vale, emävale, ilmiö	71
61. Hampaat kuntoon palvelusetelillä	72
62. Olisi taas vaikuttamisen paikka	74
63. KVG - mutta ketä kiinnostaa?	75
64. Tolppatuomio: puheenjohtaja ja hallitus vaihtoon	76
65. Elinvoimainen kunta, osa 1: Siilipuolustus	77
66. Elinvoimainen kunta, osa 2: Ei minun rahapussistani – vai hetkinen	79
67. Elinvoimainen kunta, osa 3: Kuka pelkää ... Jyväskylää?	81
68. Elinvoimainen kunta, osa 4: Sokea taluttaa mykkää, joka kantaa rampaa	83
69. Elinvoimainen kunta, osa 5: Déjà vu	85
70. Oodi muutokselle	87
71. Turvavyö ja auton tyhjäkäynti	89
72. Google+ kesäkälli	90
73. Perustuu tositapahtumiin	91
74. Ämmä mäessä	92
75. Palokan koulu - terveet tilat nuorison käyttöön	94
76. BB-valtuusto ja roolit	95
77. O tempora o mores	96
78. Talkootyötä parhaimmillaan	97
79. Kesä Laajavuoren kesäteatterissa	98
80. Ikäihmisten saatava asua yhdessä	99
81. Tuikku murheeseen - valoa syksyyn	100
82. Keski-Suomen kokoomus 90-vuotta	101
83. Napakymppi	103
84. Osaammeko kuulla nuorten ääntä?	104
85. Minun omaisuus	105
86. Sivullisten ja poliisiin oma turvallisuus ennen kaikkea	106
87. Mihin käyttäisit tuhat euroa?	107
88. Päätöksentekijän tuskaa	108
89. Mappi-invaasion tulos: 32	109

1. Katastrofi - netti tukossa

2010-01-12

Sellon ampumavälikohtaus oli järkyttävä uutinen. Tilanteen etenemistä seurattiin reaaliajassa ja tiedonjano oli suuri. Tietoa haettiin televisiosta, mutta myös netin kautta. Poliisi ei tiedottanut heti ampujan kansalaisuutta, mutta netissä se tiedettiin nopeasti. Tietoa löytää, kun tietoa haluaa. Informaatiota ja disinformaatiota.

Suosittut uutisia sisältävät sivustot (yle, hs, is,...) kaatuvat suorilta jaloilta äkillisten kuormituspiikkien sattuessa, eivätkä sivut lataudu. Eräs hyvä esimerkki netin tukkeutumisesta on vuodelta 2001, kun ihmiset odottivat Lahden jälkeisiä doping-uutisia ja kärehtäneiden nimiä. Sivustot eivät latautuneet, kun ihmiset painelivat Reload-painiketta tiedonjanossaan. Eikä kyse kuitenkaan ollut kansallisesta katastrofista kuin urheiluhullun Suomen kansan mielissä.

Nettiä ei voi tällä hetkellä käyttää kriisiviestintään, kuten sivujen tukkeutumiset osoittavat. Mutta kuinka moni avaa tilanteessa Ylen Radio Suomen ja alkaa kuuntelemaan tiedotuksia. Kriisitiedotukset ovat radiossa, ihmiset netissä.

Netti ei olisi tukossa, jos tärkeimpien uutissivustojen etusivuilta poistettaisiin vilkkuvat, heiluvat ja pomppivat mainokset, jotka siirtävät dataa muilta sivustoilta. Voisiko ne olla helposti poistettavissa kriisitilanteissa: yhdellä pienellä napin painalluksella sivun toimintaa haittaavat toiminnot väistyisivät tärkeämpien tietojen edeltä. Kannattaisi harkita.

2. Hevoset lähtökarsinoihin – kisa alkakoon

2010-01-30

Hevoset lähtökarsinoihin – kisa alkakoon. Lähtö avautui yllättäen ja pyytämättä, vaikka merkkejä on ollut jo pitkän aikaa ilmassa: kohtaamisia Ikeassa, tuppeensahattua lautakasaa ja nyt viimeisimpänä jääviystulkintoja.

Kilpailuun on tähän mennessä ilmoittautunut vasta kaksi hevosta, mutta lisää ilmoittautuneita varmasti vielä ilmaantuu. Tällä kertaa musta hevonen ehti ilmoittautua ensimmäisenä; palkintosijoja jo neljältä vuosikymmeneltä, mutta se kirkkain vielä puuttuu. Tätä kisa ei voiteta pelkällä mediapelillä, kevään aikana nähdään kuinka laukka kulkee. Toisena kisa ennätti ilmoittautua henkilö, joka ei pelkää yhdistää äitiyttä ja politiikkaa. Kostaustuuko pitkä juoksu ja hyytyykö kisaaja maitohapoille loppumetreillä?

Peruutuksia on jo ollut, vaikka kisa ei virallisesti vielä ole edes alkanut. Ennakkosuosikin yllättävä poisjäänti kisasta sähköisti yleisön ja vedonlyöntikertoimet vaihtuvat päivittäin. Ilmoittautuuko kisaan jo kerran fakseista kärehtänyt, mutta takaisin laukkakisoihin palannut hevonen? Tai onko mahdollista, että ennemmin kankeasta tanssista tunnettu kisaaja nousee vielä nuorisosäätiön suosta kisaamaan? Ainakin pekkaroinnista kuuluisan hevosen voisi olettaa ilmoittautuvan päivänä minä hyvänsä.

Kisasta tulee mielenkiintoinen ja tässä kisassa pengotaan hevosten taustat paremmin kuin koskaan: pahnat pohjilta ja tunkiot apilapellon kupeesta. Veikkauskupongit kannattaa viedä siis veikkaukseen vasta viime metreillä. Tilannepäivityksiä tähän blogiin luvassa kevään aikana.

To be continued....

3. Rytminvaihdosta ja 'draivia'

2010-02-12

Viime eduskuntavaalit olivat demareille rankka paikka; kannatus ei riittänyt ja puolue joutui oppositioon. Suomi rypee laman kourissa ja tilanne olisi otollinen oppositiolle saada kannatusta. Ei tarvitse luvata kuuta taivaalta, riittää kun lupaa mammonaa kaikelle kansalle. Vaalitappion jälkeen puoleen johto vaihtui, Eero Heinäluoma jättäytyi marttyyrin ottein puolueen johdosta. Urpilainen lähti vetämään omaa ruusuista kampanjaansa, mutta hänen harmikseen Suomen kansa ei mennyt unelmahöttöön mukaan. Demarit eivät saaneet käännettyä tilannetta hyväkseen.

Urpilainen ei ole kautensa alussa päässyt helpolla, mutta paljon rankasta palautteesta on ollut Urpilaisen omaa syytä. Opettajan habitus ei sovi sellaisenaan politiikan kentille ja opettajasta on tullut monessa keskustelussa opetettava. Ulospäin on näyttänyt siltä, että Urpilainen on jätetty yksin; missä on ne toverit, jotka tukevat puoleen johtoa myötä ja vastoinikäymisissä. Ehkä taustalla on tiettyä kaipuuta vanhaan hyvään Lippos-aikaan, jolloin puolueen johdossa oli selkeämmin johtaja, jonka takana demarit pystyivät olemaan. Tai ainakin johtaja, joka pystyi pitämään oman porukan ruodussa.

Kun ei tukea ei luontevasti anneta, tukea täytyy etsiä. Urpilaisen mukaan demarien eduskuntaryhmä tarvitsi rytminvaihdosta ja ”draivia” (hs 2.2.2010), joten hän päätyi kysymään Heinäluomaa demareiden eduskuntaryhmän puheenjohtajaksi. Ehkä vanhat ketutukset oli puitu läpi, kun Don Eerolta löytyi taas pienen huilauksen jälkeen voimia lähteä peliin mukaan.

Nyt tässä reilun viikon sisällä ryhmäpuheenjohtaja Heinäluoma on ehtinyt vaatia laivatilauksia telakoilta, metsäteollisuuden pelastusohjelmaa, nuorten työ- ja koulutuspaikkoja ja nyt viimeisimpänä perustuslakituomioistuinta. Ehkä Urpilainen oli oikeassa, ryhmä tarvitsi uutta ”draivia”. Jonkun, jota kansa jaksaa kuunnella ja uskoa. Demareiden kannalta on huolestuttavaa, ettei se ole puoleen johtaja.

4. Etiäpäin, sanoi mummo lumessa

2010-02-26

Joskus Jyväskylän päätöksenteossa näkyy vanhat kuntarajat. ”Näin me entisessä maalaiskunnassa tehtiin”. ”Näin kantakaupungin alueella on aina tehty”. Olen ollut itse todistamassa tätä debattia lautakunnassa ja pyöritellyt sisäisesti silmiäni. Vanhat päätökset ja toimet tulee tiedostaa, mutta niihin ei saisi käpertyä kun ollaan rakentamassa uutta Jyväskylää. Katse etiäpäin, sanoi mummo lumessa.

Kunnalliset luottamustoimet (lautakunnat, jaostot ym.) ovat poliittisia. Valinnat tehdään niiden keskuudesta, jotka ovat laittaneet itsensä peliin kunnallisvaaleissa. Kun luottamuselimet pääsevät vauhtiin, poliittiset taustat pyritään unohtamaan ja löytämään yhteinen sävel, joka vie toimielintä eteenpäin – välittämättä poliittisesta taustasta.

Yhtiöissä asia on jo osakeyhtiölakiin kirjattu (*Yhtiön johdon on huolellisesti toimien edistettävä yhtiön etua*. Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624, 8§) ja ne hallituksen jäsenet, jotka eivät tätä sisäistä, voivat syyllistyä virheeseen ja joutua jopa korvausvastuuseen. Oma viiteryhmä, omat henkilökohtaiset intressit tai muut syyt eivät saa mennä yhtiön edun edelle. Hallituksen jäsenen vastuu on suuri ja erityisen suuri vastuu on toimitusjohtajan valinnan kohdalla. Toimitusjohtajan valinta – tai vaihtaminen – onkin epäilemättä isoimpia päätöksiä, miten hallituksen jäsen on tekemässä.

Yhtiön toiminnan tarkoituksena on tuottaa voittoa osakkeenomistajille, jollei yhtiöjärjestyksessä määrätä toisin. (Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624, 5 §). Tämän raadollisen lakiin kirjatun tarkoituksen lisäksi voi olla, että omistajalla on myös muita tahtotiloja. Omistaja voi haluta omistamansa yhtiön toimivan eettisesti, tasapuolisesti ja asiakasystävällisesti. Vaikka sitten tuoton kustannuksella.

Yhtiön etu ja omistajan tahtotila. Näiden ohjenuorien opastuksella se kuuluisa mummokin menee etiäpäin lumessa.

5. Kannatko vastuun vai piiloudutko verhon taakse?

2010-03-05

Vastuunkanto taloyhtiöissä ei saa olla pelkkää talkootyötä, vaan hallituksen jäsenten tulisi saada toimesta kohtuullinen korvaus. Palkkion avulla hallituksen jäsenet sitoutetaan toimeensa ja yhtiön muut osakkaat ymmärtävät vastuun määrän maksaessaan siitä vastikkeen muodossa.

Talkoilla voidaan haravoida pihaa, istuttaa kasveja tai rakentaa lasten leikkipaikkaa, mutta ei vastata osakkaiden suuresta omaisuudesta. Esimerkkinä voisi olla tällä hetkellä yhtiöitä työllistävät putkiremontit. Jos yhtiössä jätetään monta pientä remonttia tekemättä, edessä voi olla yksi kallis ja suuritöinen. Päätös remonttien aloittamisesta, tekijästä ja aikataulusta ei ole helppo. Ja sen päätöksen tekeminen on suurimmaksi osaksi hallituksen harteilla. Kiittäjiä ei yleensä löydy, mutta valittajia sitäkin enemmän. On niin helppo piiloutua verhojen taakse, jättää tulematta yhtiökokoukseen, mutta valittaa asioista pihamaan turpakärjillä.

Moni taloyhtiön yhtiökokous päättää, että hallitustyöskentely on talkootyötä, eikä siitä makseta korvausta. Korkeintaan yhtiö voi sponsoroida pikkujoulujen tarjoamiset tai lounaan kerran vuodessa hallituksen jäsenille. Varsinkin pienissä yhtiöissä hallituksen jäsenet eivät edes kehtaa vaatia itselleen palkkioita.

Vastuunkanto taloyhtiöissä ei kuitenkaan saisi olla pelkkää talkootyötä. Hallituksen jäsenten - ja erityisesti suurimman vastuun kantavan hallituksen puheenjohtajan - tulisi saada toimesta kohtuullinen korvaus.

6. Ahtaajien lakko kääntynyt AY-liikettä vastaan

2010-03-18

Tänään torstaina 18.3. noin 150 lakossa olevaa AKT:n ahtaajaa pyrki estämään AKT:n ulkopuolisen työvoiman pääsyn Kotkassa Mussalon satama-alueelle. Ahtaajien läpi oli päässyt yksi henkilöauto, jonka tuulilasi lyötiin rikki – tilanne kärjistyi jo fyysiselle tasolle.

Ahtaajien toiminta on törkeää. Ahtaajien lakko on venynyt ja siitä johtuen mm. paperiteollisuus on joutunut lopettamaan palkanmaksun. Tässä taloudellisessa tilanteessa on edesvastuutonta estää toisia tekemästä töitä. Ahdasmieliset ahtaajat olisi mahdollista korvata - tilalle tulisi nopeasti rahan tarpeessa olevia ihmisiä, joille työnteko maistuu.

Tämä on myös yleinen mielipide. Helsingin Sanomien nettikyselyssä kysytään tänään: Hyväksytkö työntekijöiden värväämisen ahtaajien tilalle? Tällä hetkellä yli 10 000 vastaajaa on kertonut mielipiteensä ja heistä 74% on sitä mieltä, että värväminen on täysin hyväksyttävissä. Maine ahtaajilla - ja samalla AY-liikkeellä - on jo mennyt. Kannattiko?

Toivon, että työnantajat eivät lähde myöntymään AKT:n painostukseen. Jos vaatimuksiin suostuisi, lumipalloeefekti muilla aloilla voisi olla vielä pahempi. Yrittäjät kantavat jo vastuun ja kustannukset - jos vielä pitäisi suostua peräti vuoden palkanmaksuun irtisanotuille; yrittäjien hirttonarua kiristettäisiin edelleen.

7. Luonnonsuojelu lähtee yksilöiden asenteista

2010-03-29

Tämän päivän (29.3.) puheenaihe on luonnonsuojelu. Molemmat iltalehdet saivat isot otsikot saimaannorppien suojeluun liittyen. Kirjoitukset liittyivät Helsingin kokoomusnuorten toiminnanjohtajan Eero Tikan harkitsemattomaan blogikirjoitukseen, jossa viitattiin norppien asemaan luonnonsuojelussa. Tiedän, ettei Eero kirjoitusta tarkoittanut sanatarkasti vaan provosoivana keskustelunavauksena ja sarkasmina. Media ei tätä pystynyt tekstistä tulkitsemaan. Enkä myöskään minä, sillä säpsähdin blogikirjoitusta aamulla kun sen luin. En edes ehtinyt Eerolle palautetta antamaan, kun jo huomasin että moni muu sen ehti tekemään ennen minua.

Meidän jokaisen on tunnettava vastuumme ympäristön tilan turvaamisesta. Ihmisen ja ympäristön tulevaisuus ovat sidoksissa toisiinsa ja tämä tiivis symbioosi on otettava huomioon kaikessa toiminnassamme ja käyttäessämme luonnon voimavaroja.

Yhteiskunnan on huolehdittava ympäristön suojelun toteutumisesta ohjaamalla kulutusta ja luonnonvarojen käyttöä kestäväään suuntaan. Mutta samalla jokaisen tulee yksilönä tarkistaa omaa asennettaan ja tekemiään valintoja. Ympäristön- ja luonnonsuojelu lähtee yksilöiden asenteista. Toivon todella, ettei asenne ole mitään uhanalaista lajia kohtaan ylimielinen tai vähättelevä.

Sen verran kun Eeroa tunnen, niin hänen tapansa kirjoittaa on provosoiva ja pyrkii nostattamaan kansalaiskeskustelua. Tällä kertaa keskustelunavaus oli ala-arvoinen ja Eero tietää sen itsekin. Hän pahoitteli asiaa myös blogissaan kirjoittamalla mm. ”Olen syvästi pahoillani edellisen kirjoituksen joillekin aiheuttamasta pahasta mielestä! Tekstissä tuli käytettyä täysin väärä argumentteja ja luonnonsuojelun rahoista olisi voinut yrittää keskustella järkevämmillä esimerkeillä. En olisi yön yli nukuttuani tekstiä julkaissut. Saimaannorppaa ei pidä tappaa ja kaikkia muitakin uhanalaisia lajeja tulee suojella mahdollisimman tehokkaasti.”

Sarkasmi on vaikea laji. Taisi Tikanpoikakin sen huomata. Toivottavasti myös muut lukijat tämän ymmärtävät ja huomaavat, että kyseessä on yksittäisen ihmisen blogikirjoitus – ei suuremman ryhmän yhteinen kannanotto.

8. Haluan kiittää Akatemiaa...

2010-04-26

Viikonloppuna oli Jyväskylässä Superakatemia, eli Kansallisen Sivistysliiton (Kansio) järjestämä kunta-, eurooppa-, yhdistys- ja aateakatemioiden tapaaminen. Kaikissa neljässä koulutuksessa oli Jyväskyläläisiä osallistujia, itse olen kouluttautumassa kuntapuolelle.

Kunta-akatemiassa kohderyhmänä ovat kunnallisessa päätöksenteossa toimivat luottamushenkilöt. Kurssi antaa valmiuksia luottamustehtävän hoitamiseen, eväitä kokoomuslaiseen kunnallispolitiikkaan sekä kehittää henkilökohtaisia valmiuksia. Ja mikä parasta – antaa mahdollisuuden verkottautumiseen ja avaa silmät näkemään myös muiden kuntien päätöksentekoa.

Ensimmäisellä jaksolla tammikuussa Helsingissä kuulimme mm. ajankohtaisia asioita koulupuolelta ja palveluseteleistä, pohdittiin kuntien tulevia haasteita ikääntymisestä ja kuntarakenteesta johtuen sekä käytiin läpi kuntien ohjesääntöjä ja kokoustekniikkaa. Viime viikonloppuna toisella jaksolla puhujat olivat enimmäkseen Jyväskyläläisiä. Aiheena oli mm. luottamusmiesten ja virkamiesten välinen yhteistyö, kaavoitus arkkitehdin silmin sekä tilinpäätös ja konsernirakenne.

Kunnallisessa päätöksenteossa korostuu poliittiset valtasuhteet. Jyväskylässä suurin kuntapuolue on SDP (21 valtuutettua), kokoomus on toisena (16 valtuutettua) ja keskusta kolmantena (15 valtuutettua). Erityisesti kuntaliitoksen aikana ja jälkeen on korostunut kuntien päättäjien välinen yhteistyö – puoluerajoista riippumatta – sekä virkamiesten tekemä valmistelutyö. Uuden kaupungin organisointi ja järjestäytyminen on tapahtunut erittäin nopeasti, vaikka yhteistyötä on opeteltu vasta reilun vuoden ajan.

Jyväskylän ja Jyväskylän maalaiskunnan päätöksenteossa oli selvä kulttuuriero siinä, miten virkamiesten valmistelutyöhön suhtauduttiin. Näiden kahden kulttuurin kohdatessa ei ole yhteentörmäyksiltä välttytty. Kunnallisessa päätöksenteossa on ymmärrettävä luottamushenkilöiden ja virkamiesten välinen suhde ja pelisäännöt. Usein kuulee sanonnan, että ”luottamusmiesten tehtävä on luottaa”, mutta luottamusmiesten tehtävä on myös kyseenalaistaa ja ottaa selvää virkamiesten päätöksenteosta. Kysymykset eivät olet tyhmiä, vaan ne, jotka eivät uskalla kysyä. Yhteistyön tulee olla sujuvaa, mutta suhteiden ei niin läheisiä, etteikö tehtyä valmistelutyötä uskaltaisi kyseenalaistaa tarvittaessa.

Jos kaikki kuntapoliitikot olisivat lähellekään sellaisia, kun kunta-akatemiaan osallistuvat – kriittisyyttä tai kyseenalaistamisesta ei ainakaan päätöksenteosta puuttuisi. Parhaat keskustelut saatiin taas kerran aikaiseksi haastamalla alustajia ja muita osallistujia debaatteihin. Ihmeellistä, mitä saadaan aikaan vain muutamien tuntien yöunilla – tai ehkä juuri siksi...

Suurin osa osallistujista on tulossa myös kesän puoluekokoukseen. Siellä siis näemme – tai viimeistään viimeisellä Tallinnan jaksolla. See ya!

ps. Järjestö-akatemiaan osallistuneet Jyväskylän Kokoomusnuoret koostivat viikonlopun antia blogissaan, lue lisää täältä: <http://www.jyvaskylankokoomusnuoret.fi/superakategoriaviikonloppu-jyvaskylassa-23-25-4/>

9. Pääsiäinen, usko ja sisäinen arvomaailma

2010-05-03

Yritin muistella vanhoja pääsiäisperinteitä, joita kodissani olisi ollut. Mieleen tuli tietysti rairuohot, pääsiäistiput, kananmunien maalaaminen tai värjäys sipulinkuorella, koivunoksat, pajunkissat, virpomisvitsojen teot ja virpominen, suklaamunat,... Erityisesti karjalainen perinne on ollut näkyvää lapsuudenkodissani. Juuri sitä kautta on juuri palmusunnuntain virpomisperinne liittynyt vahvasti lapsuuteen. Mutta mikään näistä ei loppujen lopuksi liity vahvasti uskonnollisuuteen vaan ovat muuten vain kivoja perinteitä.

Isovanhempani olivat uskovaisia ja pienenä perheeraamattu oli jotain erityisen hienoa ja arvokasta, jota sai selata vain mummon luvalla. Mutta silloin kun luin, ihmettelin että miten kukaan ymmärtää siitä mitään. Kieli oli vaikeatajuista ja koukeroista. Ehkä juuri siksi mummoni hankki kiertävältä kirjamyylältä Arthur S. Maxwellin 10-osaisen punakantisen lapsille suunnatun kirjasarjan ”Ikuisia kertomuksia”.

Maxwell kuului seitsemännen päivän adventistiyhdyskuntaan ja oli aktiivinen kirjoittaja ja adventistisaarnaaja. Hänen pyrkimyksenä oli kirjoittaa raamatun tarinat kansankielelle. Kertomuksiin on liitetty paljon kuvia ja ne on kirjoitettu lyhyiksi tarinoiksi, joita on helppo lukea vaikkapa iltasatuna lapselle.

Luin kirjasarjan kaikki osat kannesta kanteen moneen kertaan pienempänä. En lukenut kirjoja siksi, että olisin pohtinut syvällisesti omaa uskonnollisuuttani vaan siksi, että raamatun kertomukset olivat kiehtovia. Ne olivat mitä parhainta draamaa, joka sisälsi nykyaikaisesti lukuisia juonenkäänteitä, hyviksiä ja pahiksia, onnistumisen tunnetta, kavalluksia, taianomaisia asioita ja olentoja,... Ne olivat kertomuksia, joissa ei ollut aina onnellinen loppu vaan joskus päähenkilölle kävi huonosti. Mutta aina kerrottiin syy ja moraalinen perustelu, miksi näin kävi.

Uskon, että ihmisen sisäinen arvomaailma vahvistuu kertomuksien kautta ja uskon, että näistä kertomuksista on jäänyt konkreettisesti asioita takataskuun. Kertomukset nostavat esille moraalikäsitystä vahvistavia asioita ja lujittavat omaa elämännäkemyksiä ja olenkin varma, että kertomukset ovat vaikuttaneet ainakin alitajuntaisesti joihinkin elämäni valintoihin.

10. Aatsuh! Tarttuva Kreikantauti jyllää

2010-05-03

Jokunen vuosi sitten 27 persoonaa perusti uusioperheen. Yhteiselo ei ole helppoa, perheenjäsenet ovat erilaisia: osa on hiljaisia ja myöntyviä, osa pieniä mutta kuuluvia, osa taas suuria ja itsekkäitä. Jotta perhe voi toimia arjessa, on laadittu sääntöjä ja lakeja, joita kaikkien tulee noudattaa.

Yksi perheenjäsen on saanut erittäin pahan Kreikantaudin, mutta ihan omasta syystään. Hän on kylmettänyt itseään jo vuosikausia. Muut perheenjäsenet ovat pettyneitä, koska on selvinnyt että henkilö on vääristellyt terveystietojaan varmistaakseen uusioperheeseen pääsyn. Yhteisiä sääntöjä ei ole noudatettu. Yksi mätä omena uhkaa pilata koko sadon.

Yhden perheenjäsenen kaatuminen sängyn pohjalle järkyttäisi koko kotitaloutta. Uskottavuus perheen toimintaan heikkenisi. Pankit eivät enää myönnä lainoja, taloa ei pysty ylläpitämään ja se rappeutuu. Myös muiden perheenjäsenten usko omaan kotiin järkkyyisi; miten yksikään perheenjäsen voisi enää olla varma, että huonoina hetkinä on mahdollista uskoa läheistensä tukeen?

Muiden perheenjäsenten on nyt päätettävä, mitä sairastuneelle tehdään. Annetaanko lainaa lääkkeisiin ja nostetaan pystyyn muiden toimesta vai eristetäänkö muista ja toivotaan nopeaa loppua? Tai pitäisikö tehdä niin kuin osa perheestä haluaisi – heitetään pois talosta likaamasta pesää.

Muiden perheenjäsenten on kuitenkin nähtävä Kreikantaudin vaikutus koko uusioperheeseen. Kreikantauti tarttuu helposti. Ja tauti on jo tarttunut ja jatkaa leviämistään, vaikka jäsen heitettäisiin ulos talosta. Samassa huoneessa olevat oirehtivat jo pahasti.

Nyt muut perheenjäsenet ovat päättäneet antaa lainaa lääkkeisiin ja pyrkivät parantamaan sairaan perheenjäsenensä. Lainan ehdot ovat kovat ja antibioottikuuri tiukka. Sairaalle perheenjäsenen tulee elää seuraavat vuodet muiden perheenjäsenten määräysten mukaan tiukalla terveyskuurilla. Tämä ei tule olemaan helppo asia ylpeälle ja kuumaveriselle perheenjäsenelle.

Saako kukaan satsaamansa rahaa takaisin? Tästä ei voi olla varma. Mutta varma voi olla siitä, että taudin leviäminen kaataa koko perheen.

Kadulla eläminen ei ole helppoa. Mielummin asun talossa.

11. ...yksi-kaksi-AJA!

2010-05-13

Tapahtunut aikaisemmin: Hevoset lähtökarsinoihin – kisa alkakoon [30.1.2010]

Kilpailu on alkanut – starttikarsinasta lähti liikkeelle neljä hevosta. Kenttäkierrokset ovat alkaneet ja odotettavissa on puuduttavaa tasaista juoksua. Irtiottoja tuskin on luvassa ennen loppusuoraa. Yleisö valuu vähitellen vedonlyöntipisteille ja veikkaa omia suosikkejaan.

Ennakkosuosikkina jatkaa vanha kettu, pekkaroinnistakin tunnettu. Harja lepattaen eteenpäin, mutta vielä katsellen sivustoille – vielä ei ole laukan aika. Askel ei ole pitkä, mutta sitäkin määrätietoisempi.

Tamma korskuu kuitenkin ihan vierellä, jollei jopa rinnanmitan edellä. Tämä tamma tulee hyvin toimeen ennakkosuosikin rinnalla. Kuten jo ensimmäisellä kierroksella medialle kuulutettiin: tässäpä vasta pari!

Vanhempi musta hevonen laukkaa perässä, mutta kannattaa varoa. Tämä hevonen on tullut ennenkin kynnärpäät edellä oikealta ohi, viimeistään maaliviivan jälkeen kun media tuo mikrofonit esiin. Turpakäräjillä ei ole tämän hevosen voittanutta.

Mutta aito musta hevonen tuli kisaan vasta viime hetkellä. Hevonen, joka on jo aikaisemmin päässyt EU-kisassa kalkkiviivoille asti, mutta jäänyt juuri ja juuri ruikuttamaan rannalle. Koska kisa on pitkä, yllätysmomentti on olemassa. Ministeriryhmän ulkopuolelta on helppo hirnua, siksi tiedossa nousujohteista juoksua. Uskokaa vaan, voi olla että muut jäävät vielä nuolemaan kavioitaan tämän hevosen nostattamassa pölypilvessä.

Kierrokset jatkuvat ja jatkuvat ja jatkuvat. Media lähtee jossain vaiheessa kahville ja pohtii samalla, olisiko parempi juosta 400 metriä kuin maraton – kisaväsymystä on jo ilmassa.

To be continued....

12. Huuto särkee korvia, kuiskauksenkin kuulee

2010-05-18

Vasemmistoliitto esitteli puoluevaltuuston kannanotossa 27.-28.3 oman mallinsa terveydenhuollon ja sen rahoituksen uudistamiseksi [<http://www.vasemmisto.fi/ajankohtaista/kannanotot/1211-terveyspalveluja-uudistettava-kunnan-omana-palveluna.html>]. Kannanotto vaatii kaikille hyvää: terveyskäyntimaksut pois, palkkausta paremmaksi, 650 euron maksukatto, hoitotakuuta lyhennettävä jne. Ja kannanoton mukaan tämä tulee kattaa vain ja ainoastaan verovaroin, eli käytännössä työtä tekevien selkänahasta.

Olisi kiva nähdä vasemmiston laskelmat, kuinka paljon oikein veroja tulisi nostaa että kaikki tuo vaadittu katettaisiin. Tai kehottaisin heitä katsomaan valtiovarainministeriön tekemiä laskelmia: vuoteen 2030 mennessä kunnallisveron nousu ilman sopeutustoimia on noin seitsemän prosenttia ([http://www.vm.fi/vm/fi/04_julkaisut_ja_asiakirjat/01_julkaisut/02_taloudelliset_katsaukset/20100129Julkin/Julkinen_talous_tienhaarassa_NETTI.pdf, s. 24]). Erityisesti nyt isojen ikäluokkien siirtyessä eläkkeelle ja veronmaksajien vähentyessä kunnallisveroprosentilla on jo ilman vasemmistoliiton haihatuksia valtavat nousupaineet.

Vasemmistoliiton kannanotossa vaaditaan myös, että kaikki nämä palvelut turvattaisiin siten, että yksityiset terveyspalvelut laitettaisiin ahtaalle ja kuntien terveyspalvelujen ulkoistaminen lopetettaisiin. Eli lopetettaisiin vielä kaiken lisäksi työllisyyttä edistävä yrittäjyys. Miksi rangaista niitä, jotka työn tekevät? Miksi verotuksen painopiste halutaan siirtää työn verotukseen, kun järkevämpää olisi yrittäjyyden kannustaminen esimerkiksi verohelpotuksin? Tällä tavalla voidaan taata paremmin työpaikkojen kasvu ja edelleen sitä kautta hyvinvoinnin lisääntyminen.

Jos vasemmistoliitto haluaa uskotella kansalle, että terveydenhuolto voidaan remontoida vain veroja korottamalla, haluan kuulla heiltä myös samassa kannanotossa rehellisen lukeman, kuinka monta prosenttia he haluavat työtä tekevän kansan maksavan veroja.

Oppositiossa voi huutaa vähän kovempaa, koska hallitusvastuu ei paina. Korvia vaan välillä särkee ja haluaisi kuulla sitä aidon ihmisen kuiskausta: *”Ei kiitos enää minun selkänahasta”*.

13. Olenko tietämättäni Kepun jäsen?

2010-05-28

Helsingin Sanomat uutisoi tänään valekepulaisista. Useat ihmiset ympäri Suomea ovat saaneet viime päivinä postissa keskustan jäsenkortin, vaikkeivät ole koskaan liittyneet tai tienneet kuuluvansa puolueeseen.

Keskustapuolueen sivulta löytyy tieto: *”Lähetysten osoitelähteinä ovat toimineet Keskustan piirijärjestöjen jäsenrekisterit, jotka nyt yhtenäistetään keskitettyyn puolue toiminnan rekisteriin. Kortin ovat saaneet kaikki ne, joiden tiedot ovat olleet piirijärjestöjen jäsenrekistereissä.”*

Olen kuullut aiemminkin ilmiöstä, että jos joku perheenjäsen liittyy keskustapuolueen jäseneksi, koko perhe ”pakkoliitetään” puolueen jäseneksi. Yllättäen ja kysymättä, kuin ne jo kuluneet ja kuuluisat... tiedätte kyllä mitkä. Mikään tietojärjestelmävirhe ei selitä haamujäseniä, jonkun toimesta nimi- ja osoitetiedot keskustan jäsenrekisteriin ovat menneet.

Minulla on sukulaisia, jotka kuuluvat keskustapuolueeseen. Mm. jo 70-luvulla edesmennyt isoisäni oli puolueen jäsen ja setäni on edelleen aktiivinen keskustavaikuttaja kotipaikkakunnallani. Olenko siis minäkin keskustapuolueen jäsen – en vaan tiedä sitä? Onkohan minullekin kolahtanut kotipuolessa postilaatikkoon Matti Vanhasen ja Jarmo Korhosen allekirjoittama kirje, jossa onnitellaan oikeasta valinnasta?

Pitääpä soitella lapsuudenkotiin ja kysellä, onko minulle postia.

14. Haudasta kaivetut Vennamot ja "pahvisaulit"

2010-06-03

Tapahtunut aikaisemmin:

Hevoset lähtökarsinoihin – kisa alkakoon [30.1.2010]

...yksi-kaksi-AJA! [13.4.2010]

Kilpailijat keräävät viimeisiä voimiaan loppurutistukseen. Puuduttava juoksu on jatkunut jo kauan. Kertoimet ovat pysyneet kovina vanhalla ketulle ja rinnanmitalla edellä juoksevalle tammalle.

Mutta mitä? Yleisö ei tuijota kilparadalle vaan manageri-pilttuuseen. Siellä tapahtuu tällä hetkellä jotain paljon mielenkiintoisempaa. Kilpailu ykkösmanagerin paikasta on jatkunut jo vähän aikaa. Kaksi kautta managerina toiminut on ryvettynyt vaalirahasotkuissa ja saanut kritiikkiä osakseen paljon. Hänellä on ollut tapana piiloutua maan alle, kun jotain tapahtuu – ja tästä ei kaikki pidä.

Vastaehdokkaista on tullut pari kappaletta. Kilpailijat eivät uskalla hirtahtaa kenet haluaisivat managerikseen. Ainoastaan musta hevonen, joka on tällä hetkellä kertoimissa viimeisellä sijalla, on uskaltanut rehellisesti sanoa, että manageri vaihtoon.

Lehdistö on myös spekuloinut lähipäivinä, kuinka paljon oikeasti yleisöä on katsomossa. Järjestäjien oman ilmoituksen mukaan yleisöä olisi 176 000, mutta nyt on ilmennyt, että kummit, kaimat, heinäseipäät ja haudasta ylös kaivetut Vennamot löytyvät katsomosta. Myös rivistössä töröttäneet ”pahvisaulit” ovat kaatuneet tuulella ja siitäpä haloo nousi. Järjestäjien oma moka, mitä lähtivät lähettelemään yleisölle kortteja.

Voi olla, ettei kukaan huomaa kilpailijoiden saapumista maaliviivalle. Onneksi kisan voi katsoa jälkikäteen nauhalta ja nopeutettuna.

15. Räkä poskella äänestämään

2010-06-22

Seuraan mielenkiinnolla keskustelua liittyen äänestysikärajan laskemiseen 16 ikävuoteen (ksml 20.6.2010). Asenne on ollut lehden verkkosivuilla hyvin pitkälti: ”tuskin nuoret vääntäytyvät äänestyskoppiin ja jos menevät, niin äänestävät kuitenkin väärin”. Tämä asenne on – kaikella kunnioituksella – huvittava ja kuvastaa hyvin vanhemman sukupolven skeptisyyttä muutosta kohtaan.

Peruskoulun rooli demokratian kasvattajana antaisi huimat mahdollisuudet kasvattaa vaikuttajasukupolvi, joka on jo nuoresta pitäen lukenut eri puolueiden ohjelmat ja pohtinut, mikä puolue edustaa parhaiten omaa ajatusmaailmaa lähellä olevia asioita. Onnistuneeseen demokratiakasvatukseen kuuluu, että ennen äänestystä jokainen äänestäjä tuntee olevansa velvoitettu ottamaan selvää ehdokkaansa ajamista asioista ja tietää, mistä asiallista tietoa on saatavilla.

Kuinka moni "aikuinen" äänestäjä on lukenut puolueiden ohjelmat tai tutustunut syvällisesti ehdokkaiden teemoihin ja tehnyt niiden perusteella äänestyspäätöksen? Rehellisesti – käsi pystyyn. Prosentti ei ole suuri.

Tiedän äänestäjän, joka äänesti sitä ehdokasta, joka lupasi läpi päästessään käydä kusemassa puhujapönttöön. Enkä nyt puhu "pussikaljaa vetävistä mopopojista, jotka räkä poskella menee äänestämään sitä kaunista blondia" – vaan keski-ikäisestä mieshenkilöstä, joka tällä tavalla halusi kuvastaa omaa vakaumustaan olla yhteiskunnallisesti passiivinen. Tämä on vain yksi esimerkki monesta.

Nykyinen diginatiivi sukupolvi (eli vuoden -84 jälkeen syntyneet) elää täysin eri maailmassa, kuin nykyiset vanhakantaiseen järjestelmään tottuneet. He ottavat asioista selvää eri tavalla kuin vanhempi sukupolvi. Kysymys ei ole vain yksittäisistä viestintä- ja tietotekniikkataidoista vaan kokonaisesta toiminnan kulttuurista. Internetin mahdollistama helppo verkottuminen tuottaa avoimuutta, nopeutta ja joustavuutta, joka on jo muuttanut monia viestinnän muotoja. Tietoa jaetaan verkostoissa vertaisille ja tietoa tuotetaan yhteistoiminnallisesti. Tämän täytyy olla pelottava ajatus joillekin vanhemman sukupolven edustajille.

Diginatiivit eivät käy katsomassa ehdokastaan kadunvarsilla olevista naamagallerioista. He käyvät lukemassa ehdokkaiden omilta sivuilta ja vaalikoneista ajatuksia ja vaaliteemoja. Ehkäpä nykyvaikuttajien huoli on enemmänkin nurinkurinen: ovatko nuoret parempia ottamaan asioista selvää kuin me?

Miettikää yhteiskuntaa 15-20 vuoden päähän. Silloin varmasti muistellaan huvittuneena nykyistä jäykkää järjestelmää. Nettiäänestys on arkipäivää ja mitä todennäköisimmin äänestysikäraja on vähintään se 16 vuotta. Samalla kun käyt tietokoneella äänestämässä, voit tarkistaa vaalikoneista ehdokkaan mielipiteet ja asiat, mitä ehdokas haluaa ajaa yhteiskunnassa eteenpäin. Tai vaikka tarkistaa samalla netistä, onko kyseessä se kaunis blondi tai ruskeasilmä komistus – ihan kuin se vanhempi sukupolvi nykyisin tekee siellä kadunvarsimainoksien edessä. Jokaisella on edelleen jatkossakin oma tapansa löytää se oma ehdokkaansa. Itse tosin kannustaisin lukemaan niitä vaaliohjelmia ja vaalikoneiden tuloksia.

ps. Olisi varmaan tärkeää kysyä myös nuorilta, kuka haluaa äänestää. Kokeillaanko?

16. Sateenkaaren kaikissa väreissä

2010-07-10

Sateenkaari on vanha toivon symboli ja liiton merkki. Sateenkaari on saanut kuitenkin tänä helteisenä kesänä uuden merkityksen: suvaitsevaisuuden symboli.

Helsinki Pride 2010 -tapahtumaa väritti ikävä välikohtaus, kun kulkueen aikana ihmisiä kohti levitettiin pippurisumutetta. Kyse ei ole vain pienestä kepposesta, vaan sumute aiheutti aidon vaaratilanteen varsinkin kulkueessa olleille lapsille. Pian tämän jälkeen uutisoitiin, kuinka Setan toimiston ikkunat oli lyöty sisään. Oveen oli piirretty hakaristi ja aseennäköistä muistuttava symboli. Suomalainen sananvapaus ja oikeus kokoontua on saanut kolauksen.

Kaiken tämän suvaitsemattomuuden huipentumana saimme lukea paikallisesta lehdestämme, kunka kristillisten viestintäpäällikkö, Jyväskylän kaupunginvaltuutettu Asmo Maanselkä valisti, kuinka Pride-paraati oli provokaatio perinteisiä arvoja kohtaan (ksml 9.7.2010). Mielipidekirjoituksessa Maanselkä antaa ymmärtää, että Pride-kulkueeseen tehty isku oli siihen osallistuneiden oma vika. Kulkue on hänen mielestään osittain tietoisista provokaatiota perinteisiä arvoja vastaan. Hän myös toteaa kirjoituksessa, että sukupuolivähemmistöjen pitäisi kunnioittaa enemmistön arvoja ja jättää valtakulttuuri rauhaan.

Kristillisten puheenjohtaja Räsänen irtisanoutui viestintäpäällikön mielipiteestä ja Maanselkä joutui jo saman päivän aikana selittelemään tiedotteella omaa mielipidekirjoitustaan. Hänen mielestään kirjoitusta on tulkittu osittain väärin. En tosin tiedä, miten väärin voi tulkita suhteellisen suoraa tekstiä – viestintäpäällikön viestintätaidot vaativat hieman hiomista.

Tällä hetkellä rekisteröidyssä parisuhteessa ei ole kaikkia samoja oikeuksia eikä velvollisuuksia kuin avioliitossa. Rekisteröidyn parisuhteen ja avioliiton suurin ero lienee se, ettei rekisteröidyssä parisuhteessa ole mahdollista adoptoida yhdessä lasta. Nykyisen hallituksen toimesta sen sijaan on tällä vaalikaudella mahdollistettu perheen sisäinen adoptio.

Kahden ihmisen välisen liiton solmimisen perusteet tulisi olla aviopuolisoiden päätettävissä olevia kysymyksiä, eikä valtiolla tulisi olla tarvetta puuttua siihen, mitä sukupuolta tai suuntausta avioliiton solmijat edustavat. Lainsäädännön tulee olla sukupuolineutraalia ja tähän myös Kokoomus on sitoutunut puoluekokouksessa tehdyllä linjauksella. Uskon, että kuljemme oikeaa reittiä kohti tasa-arvoisempaa yhteiskuntaa. Tosin pienin askelin ja - edellä kuvattujen esimerkkien valossa - ottaen välillä askelia taaksepäin.

Sateenkaaren värit ovat punainen, oranssi, keltainen, vihreä, sininen, indigo ja violetti. Ja minun mielestäni sateenkaariperheeseen mahtuu myös kaikki muut maailman värit eri sävyineen.

17. Veera - usko, toivo ja rakkaus

2010-08-04

Olin kotona ja huomasin, että taivas pimeni ja tuulenpuuska vaimeni. Arvasin, että jotain oli tapahtumassa – olemme myrskyn silmässä. Vähän aikaa oli pelottavan hiljaista. Luonto oli hiljaa. Samalla hetkellä välähti, jyrähti ja räpsähti. Tunsin kuinka ihokarvat nousivat pystyyn. Aivan kuin ilma olisi ollut täynnä sähköä. Sen jälkeen: hiljaisuus. Ei mitään. Luonto oli hiljaa. Taivas oli hiljaa. Vähitellen alkoi kohina, sade piiskasi kattoon.

Selvisimme vähällä. Öljypolttimesta kärehti sulake ja antenni rikkoutui. Veeran voima näkyi enemmän muualla, mm. Uuraisilla. Hintaa pitkästä kuumasta kesästä.

Veera (Vera) on alkujaan slaavilainen nimi ja merkitsee venäjäksi uskoa. Nimi liittyy myös latinan sanaan verus, joka merkitsee totuutta. Ortodoksisessa kirkossa tunnetaan uskoa symboloiva Veera-marttyyri, jonka kahdella sisaruksella oli toivoa ja rakkautta merkitsevät nimet. Usko, toivo ja rakkaus.

18. Nyt sitä jenergiaa sitten saa

2010-08-07

Osallistuin eilen (6.8.2010) Keljonlahden biovoimalan vihkiäisiin. Höyryveturi vei pari sataa vierasta vanhalta juna-asemalta Keljonlahteen, jossa odotti parin tunnin virallinen ohjelma puheineen ja tanssiesityksineen. Alkusanat kuulin toimitusjohtaja Tuomo Kantolalta, ministeri Mauri Pekkarinen sai puheen jälkeen seremoniallisen kunnian ”käynnistää” voimalan napinpainalluksella ja valtuuston puheenjohtaja Pauli Partanen lausui kaupungin tervehdyssanat. Virallisen osuuden jälkeen halukkaat pääsivät kiertelemään voimalassa, jossa oli sisällä yllättäen ehkä vain pari astetta kuumempaa kuin ulkona auringossa.

Tilaisuus oli arvokas ja vahvisti käsitystäni siitä, että – vaikeuksien kautta – on mahdollista saavuttaa isoja tekoja. Kattila on toiminnassa, vaikka ei olekaan juuri sellainen kun alunperin suunniteltiin. Voimalaprojektin alussa tehdyt virheet on onneksi mahdollista korjata ja lähivuosina puun osuutta polttoaineena voidaan kasvattaa samassa tahdissa, kun logistiikka antaa periksi. Korjaus maksaa suunnilleen saman verran, mitä on mennyt voimalaitoksen valitusprosesseihin näiden vuosien aikana. Kumpikin kustannus olisi saanut jäädä tulematta.

Turpeen käyttö polttoaineena on ristiriitaista. Positiivista on se, että puun ja turpeen avulla voidaan korvata tuontipolttoaineita, eli kivihiiltä ja öljyä. Turvetuotanto on voimakas alueellinen työllistäjä ja varmistaa kotimaisen energiantuoton. Erityisesti kriisiaikoina kotimaisuuden arvon ymmärtäisi parhaiten. Lisäksi puu tarvitsee vielä tällä hetkellä polttoteknisistä syistä jonkin verran turvetta rinnalleen. Negatiivinen asia tietysti on se, että turve – hitaasta uusiutumisesta huolimatta – on fossiilinen polttoaine, jonka päästöt ovat suuria. Jo pelkästään tämän vuoksi nopeasti uusiutuvan polttoaineen, eli esimerkiksi puun ja ruukohelven osuutta on pyrittävä nostamaan mahdollisimman suureksi. Ja tämä tarkoittaa investointia tuotekehitykseen ja teknologiaan.

Keljonlahden voimalassa on panostettu erityisesti teknologiaan ja pyritty varmistamaan se, että voimala täyttää myös tulevaisuuden ilmastokriteerit. Esimerkiksi voimalaitoksen savukaasut puhdistetaan sähkösuotimella ja savukaasujen sisältämä lämpö hyödynnetään syöttöveden esilämmityksessä. Rikkidioksidi- ja typenoksidipäästöjen vähentämiseen on myös keinoja.

Eli nyt sitä jenergiaa sitten saa. Jenergialaitokselta.

19. Kolme pientä porsasta ilman opetusta

2010-08-11

Olipa kerran kolme pientä porsasta, joiden oli aika lähteä avaraan maailmaan. Ensimmäiseksi heidän tuli etsiä itselleen katto pään päälle.

Ensimmäinen porsas teki talonsa risuista. Talo heilui ja huojui, tuuli tuiversi sisällä ja vesi tippui katon raoista lattialle.

Kun tuli lopputarkastuksen aika, possua vaadittiin purkamaan heiveröinen talonsa. ”Minä vaadin, minä haluan”, kimitti pieni porsas ja satoi itsensä hamppuköydellä kiinni ulkoportaisiin. ”Tämä on taloni. Se on luontoystävällinen, ei saastuta eikä tuhoa ilmakehää. Ruoan saa lähimarketin roskalavalta. Sähkökin tulee töpselistä, ei ydinvoimalasta.”

Tarkastaja naurahti. ”Olkoon, pitäköön talonsa. Kyllä talvi possun ulos ajaa.” Ja niin ajoikin, lämpimän kesän jälkeen tulee väistämättä kylmä talvi.

Toinen porsas teki talonsa kivenmurikoista. Röttelöstä tippui kiviä ohikulkijoiden päälle, kattoa ei talossa ollut lainkaan ja vesi kondensoitui seinille.

Kun tuli lopputarkastuksen aika, possua vaadittiin purkamaan vaarallinen talonsa. ”Minä vaadin, minä haluan”, röyki pieni porsas ja satoi itsensä ketjulla kiinni ulkoportaisiin. ”Tämä on taloni. Kädet känsillä olen kiveni kantanut ilman maahanmuuttajien tai homojen apua. Valtion pitää minulle rakentaa katto, olen sen ansainnut kun näin paljon olen kiviä jo kantanut”.

Tarkastaja kutsui paikalle poliisit ja palokunnan, jotka evakoivat alueen. Possu haastoi tarkastajan oikeuteen. Valituskierre on maksanut yhteiskunnalle jo muutamia kymppitonnieja.

Kolmas possu muutti kerrostaloalueelle, jossa jokainen asunto oli toisensa kopio. Tehtaan piipuista tupruttava savu muutti asuntojen pihat harmaiksi. Naapurusto kyttäisi toisiaan, ettei vaan asukkaiden väliset tuloerot pääse kasvamaan. ”Minä vaadin, minä haluan”, vikisi pieni porsas. ”Veroja tulee nostaa, kaikkien meidän tulee saada paremmat asunnot valtion kustannuksella.”

Tarkastaja kohautti olkapäitään kävellessään asuntojen ohi. Itsepähän asuntonsa valitsi possuparka.

Tällä tarinalla ei ole opetusta. Kunhan kirjoittelin lämpimikseni.

20. Iitu

2010-08-15

Jotkut ehkä tietävätkin, että minulla on Iitu. Se puhuu minulle, mutta osaan sen myös onneksi vaientaa. Se huutelee minulle ”Suosikkihälytystä” ja sinnikkäästi vaatii minua tekemään U-käännöksen vaikka tiedän olevani oikealla tiellä. Iituun pitää suhtautua maalaisjärjellä, siksi käytän lisäksi reittihakupalveluita. Autoni hansikaslokerosta löytyy kartta, josta varmistan pidempien matkojen järjestyksen.

Iitujen yleistyessä on tullut uusi yllättävä ongelma. Kotonani Isojärventielle on jo varmaan parinkymmenen vuoden ajan ollut suljettu tie.

Autoilijat uskovat pääsevänsä parin kilometrin päässä olevalle kartanolle, mutta päätyvätkin tekemään – aivan, uskokaa nyt minun Iituani(!) – U-käännöksen. Mutta useimmat Iitut ei sitä usko, vaan sinnikkäästi ohjaavat autoilijat kotitaloni pihamaalle ja siitä eteenpäin setäni mökin pihalle. Olemme joutuneet todistamaan, miten mm. öljyrekka joutui peruuttamaan mutkaista kapeaa tietä n. 300 metrin matkan, kun uskoi sokeasti Iitunsa puheita. Tästä viisastuneena laitatimme jo vuosia sitten tien alkupäähän liikennemerkkin.

Mutta koska Iitun sanaan on uskottava, autoilijat ajelevat edelleen sinnikkäästi pihamaallemme. Oli vielä laitettava yksi liikennemerkki tien varrelle ennen pihamaata, jonka nyt pitäisi jo kertoa että Iituun ei pitäisi luottaa (kuva alla vasemmalla). Kun äskettäin eräs autoilija ajeli pitkin heinäpeltoa etsiessään läpikulkutietä, tielle laitettiin vielä uusi liikennemerkki uuteen kohtaan, ennen mökkitien alkua (kuva alla oikealla).

Miten kauan ja sinnikkäästi pitää ilmoitella, että navigaattoreiden käyttämä karttapalvelu päivittää tietonsa ajantasalle...? Sitä odotellessa voisi laittaa vielä mökkitien päähän - siis siihen U-käännöspaikkaan - yhden kyltin: "Dou! Hahaa :)"

21. Rakko laiskan kämmenessä, känsä työtä tekevän

2010-08-24

Heinäkuun työllisyyskatsaus on julkaistu tänään [linkki]. Keski-Suomessa oli heinäkuun lopulla 17 528 työttömää työnhakijaa (työttömyysaste 13,4%). Avoimia työpaikkoja oli 839. Valtakunnallisesti työttömiä on 288 943 (10,8%) ja avoimia työpaikkoja 22 758.

Työttömiä on selkeästi enemmän kuin työpaikkoja, mutta on myös työttömiä, jotka eivät ole halukkaita ottamaan vastaan tarjottuja työpaikkoja. Kuulin viime lauantaina, kuinka eräs sankari paasasi kirkkopuistossa Speaker's Cornerissa yleisölle, kuinka väärin on se, että ”...meidät työttömät pakotetaan ilmaiseen työhön...” Itse mietin mielessäni, että parempi tehdä edes jotain työtä, kuin istua toimeettomana ja valittaa sitä, ettei ole työtä. Jo oman hyvinvointinsa ja virikkeiden vuoksi.

Mutta toden siemen tuossa lausahduksessa kuitenkin oli. Ei ole mitään järkeä siinä, että työpaikan vastaanottanutta rangaistaan tehdystä työstä. Nykyjärjestelmä on rikki ja kannustaa työttömyyteen, koska lyhytkestoisten tai määräaikaisten töiden tekeminen poistaa työttömyyspäivärahan.

Jos on valmis tekemään työtä yhteiskunnan rakenteiden ylläpitämiseksi tai kehittämään omaa osaamistaan, siitä ei saisi rangaista. Esimerkiksi opiskelun tulisi olla kannattavampaa kuin sen, että istuskelee sohvalla ja odottelee työvoimatoimiston soittoa. Tällä hetkellä näin ei ole. Yliopistossa opiskelevan opintorahan + asumislisän suuruus on noin 500€/kk. Peruspäivärahaa saa noin 530€/kk. Ihmisen perussynti on laiskuus, johon näillä summilla myös kannustetaan.

Aina välillä otetaan esille perustulomalli, joka uudistaisi ja osittain korvaisi nykyisen sosiaaliturvan ja verotusjärjestelmän. Rakkaalla lapsella on monta nimeä: kansalaislisä, sosiaalinen tulo, sosiaalinen osinko, negatiivinen tulovero, perustoimeentulomaksu, perustulo,... Pääasia on suurin piirtein kaikissa tapauksissa se, että yhteiskunta takaa jokaiselle ihmiselle perustoimeentulon mahdollisimman yksinkertaisella ja ihmisarvoa kunnioittavalla tavalla. Ja kaikki tämän päälle tehty työ kannustaa, ei rankaise. Perustulolla ei mahdollisteta luksuselämää tai laiskan unelmaa, mutta onnistuessaan sillä on mahdollista korjata ja järkipäristää nykyinen rikkioleva järjestelmä.

Rakko laiskan kämmenessä, känsä työtä tekevän. Ehkä nykymaailmassa on osuvampia sananparsia: ”...jumittuneet niskat työtä tekevän”.

22. Karhuvaara - haulikot esiin!

2010-09-02

Lauri Oinonen (kesk.) on tehnyt kirjallisen kysymyksen liittyen suurpetoihin.

”... maaseudulla ihmisten turvallisuudesta ei haluta välittää, vaan ihmiset joutuvat asumaan, elämään ja työskentelemään suurpetojen seassa...”

”...suurpetovaara loukkaa yksityisomistusta ja sen tuomia velvoitteita, joita ovat mm. myrskytuhopuiden etsiminen ja poiskorjaaminen muiden töiden rinnalla...”

”...Suomen maaseutu on ihmisen asumisen, työn ja elinkeinojen ympäristöä, jonne suurpedot eivät kuulu...”

Mitähän seuraavaksi?

”...koululaiset eivät kuulu kouluun, nehän tarvelevät seinät...”

”...naispapit eivät kuulu kirkkoon, nehän alkaa saarnaamaan...”

”...työttömät ei kuulu kortistoon, nehän kohta työllistyy...”

Uhkaavasti käyttäytyvät tai pihapiireihin tunkeutuvat suurpedot ovat luonnollisesti uhka ihmiselle. Viranomaisten tulee myöntää lupia ihmisille vahinkoa aiheuttavien häirikköyksilöiden poistamiseen. Myös hirvikanta on pidettävä kurissa jo pelkästään metsänhoidollisista syistä; tämän ymmärrän täysin hirvestäjäperheessä kasvaneena.

Mutta Oinosen tekstiä lukiessa tulee väistämättä mieleen, että ihmiset ovat vieraantuneet luonnosta. Jos väitetään, että suurpedot eivät kuulu luontoon, ollaan väärillä jäljillä. Myös meidän ihmisten tulee sopeutua.

Tänä kesänä olemme saaneet kuulla hätätiedotteiden kautta karhuista, jotka ovat lähestyneet asutusta. Esimerkiksi tiistaina televisiokanavien lähetysten päällä ajettiin hätätiedote, jossa varoitettiin Pernajassa liikkuvasta karhusta. Minun piti googlata tämän jälkeen, että missä tämä Pernaja yleensä on (anteeksi kaikki pernajalaiset – syytän huonoa maantiedon numeroani). Pirkkalassa (sitä minun ei tarvinnut googletta...) hätätiedotteen seurauksena ihmiset ryntäsivät paikalle etsimään karhua. Onneksi sitä ei löytynyt, kyllä siinä tilanteessa minäkin käyttäytyisin kun ”persuksille ammuttu karhu”.

Ylilyönti hätätiedotteissa on aiheuttanut sen kuuluisan tilanteen sadusta Pekka ja Susi. Jos liian monta kertaa tulee vääriä tai huonosti kohdennettuja hälytyksiä, kukaan ei reagoi kun eteen tulee oikea hätätilanne. Toivottavasti tekniikka antaa nopeasti periksi sille, että varoituksen voisi lähettää lähialueen kännyköihin. Silloin siitä olisi paremmin apua.

23. Vihreä kupla

2010-09-09

EU-direktiivi kieltää hehkulamppujen valmistamisen ja maahantuonnin vuoteen 2012 mennessä. Tätä ns vihreää päätöstä kritisoitiin alusta alkaen, koska ympäristönäkökulmasta näiden tilalle tulevat energiansäästölamput ovat elohopeansa takia huono ratkaisu. Hehkulamppu vaihdettiin ongelmajätteeseen. Eija-Riitta Korhola kirjoitti hyvän blogikirjoituksen asiasta eilen: ”Vihreä ekomoka - valopäiltä sammui lamppu”.

Energiansäästölamppujen energiansäästö on myös kyseenalaista. Savon Sanomat kirjoitti asiaan liittyen tänään otsikolla ”Energiansäästölamput uhkaavat sähkölaskua”. Kupla puhkeaa, harmi vaan että päätös on aiheuttanut jo paljon kustannuksia ja haittaa ympäristölle.

Jätevesiasetus on toinen hyvä esimerkki siitä, miten fanaattinen vihreyden perässä juokseminen on sumentanut arvostelukyvyn. Jan-Erik Enestam (rkp) oli ympäristöministerinä esittelijänä, kun laki haja-asutusalueiden jätevesijärjestelmien uudistamisesta päätettiin vuonna 2004. Tavoitteena oli vähentää vesistöihin kulkeutuvia typpi- ja fosforipäästöjä. Tavoitteet olivat hyvät, mutta käytännössä useimmat pienpuhdistamot ovat tehottomia. Kustannukset ovat kohtuuttomia verrattuna saavutettuihin päästöjen vähennyksiin.

Nyt Enestam sanoo itsekin, että asetus perustui puutteellisiin tietoihin. Myös nykyinen ympäristöministeri Paula Lehtomäki (kesk.) sanoo, että ministeriö on arvioinut kulut väärin, mutta ei kuitenkaan ole valmis viemään jätevesiasetusta uuteen valmisteluun.

Miksi ihmeessä pitää mennä äärimmäisyyksiin? Järkivihreät teot on yksinkertaisempia toteuttaa, kustannuksiltaan kohtuullisia ja vievät tätä maata ilman hötkyilyä ja aidosti kohti luontoystävällistä ja energiatehokasta maata.

Blondin kysymys: voiko tyhmän päätöksen peruuttaa?

24. "Kansan edustaja" -puolue ei suvaitse talkootyötä

2010-09-21

Onko todellakin niin, kun joukko talkooväkeä haluaa tehdä ilmaista hyväntekeväisyystyötä, se nähdään pahana asiana "kansan edustaja" -puolueen piirissä? Onko talkootyö halveksuttavaa?

Kävimme viime lauantaina maalaamassa Kortesuon päiväkodin piharakennukset. Mukana oli monia kaupungin luottamushenkilöitä, kuten mediatiedotteesta voi lukea. Lupa maalaukseen kysyttiin päiväkodin johtajalta ja varajohtajalta. Suhtautuminen oli erittäin positiivista, päiväkotiki jopā lahjoitti käyttöömme maalaustarvikkeita. Kysyimme etukäteen, haittaako että maalajat ovat poliittinen ryhmittyä, mutta siinä ei nähty mitään ongelmaa.

Kysyimme tietysti myös kiinteistönomistajalta luvan maalaukseen. Emme saaneet vain lupaa, vaan myös maalit lahjoituksena. Alue on suojelukohde, jossa rakennuksien värikoodit ovat tarkoin määritellyt, joten sujuva yhteistyö kiinteistönomistajan kanssa oli tärkeää ja toimi hyvin.

Tapahtumaa mainostettiin mm. perjantaisessa Keskisuomalaisessa ja paikalle toivotettiin tervetulleiksi kaikki talkoohenkiset ihmiset. Paikalle tulikin kymmenkunta innokasta talkoolaista. Tilaisuus oli hauska ja myös sää suosi koko päivän maalausurakkaa. Maalauksen ohessa iloinen pulina täytti piha-alueen, työnteke ei todellakaan ollut ryppyotsaista. Ehdimme päivän aikana maalaamaan kaksi kolmesta alueen ulkorakennuksesta ja kolmannen päätimme tulla maalaamaan seuraavana poutaisena jaksena. Graffiittien peittämästä ulkovarastosta tuli kuin uusi.

Alkuvuikosta kuului kummia. Valtuustoseminaarissa oli noussut älämölö siitä, että miten on mahdollista, että POLIITTINEN ryhmittyä käy maalaamassa KAUPUNGIN päiväkodin (lue lisää Marin blogista). En ollut uskoa korviani!

Kyseinen asian esille nostanut "kansan edustaja"-puolueen "kansan edustaja"-tyrkky osoitti, kuinka herkkähiäinen perinteinen työväkeä edustava puolue voi olla. Onko todellakin niin, kun joukko talkooväkeä haluaa tehdä ilmaista hyväntekeväisyystyötä, se nähdään pahana perinteisen työväenpuolueen piirissä? Vieläpä samaisen "kansan edustaja" puolueen toinen tyrkky toimii kyseisen kiinteistönomistajan rakennustoimikunnan puheenjohtajana – joten älämölö iski myös sen puolesta omiin nilkkoihin.

Varmistin vielä näin jälkikäteenkin kiinteistönomistajalta, että onhan muutkin poliittiset ryhmittyä tervetulleita tekemään ilmaistyötä kiinteistön alueella ja lupa on annettu. Eli tervemenoa "kansan edustaja" -puolueen edustajat, kuin myös kaikkien muiden poliittisten ryhmien edustajat talkootoihin: kiinteistönomistaja lupasi hankkia haravat paikalle.

25. Onko E10-bensiini uusi kenttätutkimus kuluttajilla?

2010-10-01

Muutaman kuukauden päästä (1.1.2011) 95-oktaaninen korvautuu uudella E10-bensiinillä, jossa on kaksinkertainen määrä etanolia nykyiseen verrattuna. Uusi laatu soveltuu n. 70% tällä hetkellä ajossa oleviin autoihin. Loppujen 30% tulee jatkossa käyttää kalliimpaa 98E-laatua tankissaan tai vaihtaa autonsa uudempaan (tarkista oman autosi soveltuvuus tästä).

Uuden E10-bensiinilaadun hintaa ei vielä tiedetä. Arvio on, että se tulee olemaan noin 5 senttiä 98-oktaanista pienempi (arvio: Öljy- ja Kaasualan keskusliiton tj Helena Vänskä/ 1.10.2010). Ajanjaksolla 30.9-1.10.2010 bensinin hinta oli Jyväskylässä keskimäärin 1.421€ (95E) ja 1.465€ (98E), eli hintaeroa on 4,4 senttiä (www.polttoaine.net). Eli tuleva E10 tulee olemaan hyvin pitkälle samoissa hinnoissa nykyisen 95E-bensiinin kanssa.

Etanolin pienemmästä energiamäärästä johtuen E10-bensiiniä kuluu enemmän tankissa kuin nykyistä 95E-bensiiniä. Arvioitu lisäkulutus on pari desiä satasella. Jos bensinin hinta pysyy samana kuin nyt, mutta kulutus lisääntyy 2dl/100km; onko halvempaa käyttää uutta E10-bensiiniä vai 98E-laatua? Uskon, että tuttavapiiristäni löytyy monta henkilöä, jotka tämän laskutehtävät osaavat laskea :)

Bensiinin etanolipitoisuutta lisätään, koska pyritään laskemaan liikenteen hiilidioksidipäästöjä. Uuden bensinin taustalla ovat siis – yllätys, yllätys - EU-määräykset ja ilmastonmuutoksen torjunta. Tuntuu jo siltä, että ilmastonmuutos voidaan laittaa kaikkeen lainsäädäntöön vakiosyyksi.

Kuten muutamilla muillakin ns. ekologisuuteen tähtäävillä lainsäädännöillä, nyt tehdään kenttätestausta kuluttajilla. Jätevesiuudistus näytti, että kuluttajat maksavat maltaita toimimattomista laitteista. Hehkulamppujen vaihtaminen energiansäästölamppuihin aiheuttaa suuren kasan ongelmajätettä. Onko E10-bensiini seuraava kenttätestaus kuluttajilla? Toivottavasti ei.

Autottomuus ei ole tällä hetkellä minulle vaihtoehto. Julkinen liikenne kulkee huonosti Kanavuoreen ja toisaalta autoilu on usein halvempaa kuin julkisilla kulkeminen. Otetaan karkea esimerkki, eli käynti pääkaupungissa (~540 km). Autoni keskikulutus on 7,4 l/100 km, eli menovettä kuluu matkaan ~40 litraa. Kun vertaa nykyistä bensiinin hintaa vs. VR:n ja matkahuollon hintoja, kustannukset matkasta pääkaupunkiseudulle ovat:

Oma auto: ~57€
Juna: 106,80€
Linja-auto: 81,90€

Jos autossa on enemmän ihmisiä, oman auton käyttö näyttää edelleen järkevämältä. Näin ei pitäisi olla. Julkisen liikenteen pitäisi olla selkeästi edullisempaa, että sen kannattavuus ihmisten mielissä kasvaa. Pelkkä pelottelu ilmastonmuutoksella ei auta, kun kyseessä on oma lompakko.

26. Homoilta vai V?

2010-10-13

TV2:lta tuli eilen keskusteluohjelma:

A2 TEEMA: HOMOILTA

Mies- ja naispareille oikeus avioliittoon ja lasten adoptointiin? Kirkkohäät myös homopareille? Suoran keskustelun juontavat Salla Paajanen ja Jyrki Richt.

(Nähtävissä [Yle Areenalla](#))

Kirkosta erosi päivän aikana netin kautta 372 henkilöä, joista ohjelman aikana noin 200 henkilöä. Eroamiset lisääntyivät graafin mukaan selvästi ohjelman aikana [Tilastot: <http://mpolla.net/ek/>].

Tästä voisi päätellä, että ohjelmassa olevat kirkon edustajat tai perinteisen raamatun sanan puolustajat eivät vakuuttaneet ohjelmassa. Toisaalta kirkon eilisiä liittymistilastoja ei ole julkaistu, joten loppusaldoa ei vielä tiedetä.

En katsonut ohjelmaa, vaan surffailin kilpailevalla kanavalla. TV:stä alkoi uusvanha sarja V, jota pienenä katsoin ja joka aikoinaan pelotti ja kiehtoi samalla. Kuvaus MTV3:n sivuilta:

”He ovat nyt joukossamme. He tuovat rauhan viestiä ja ilmestyvät samanaikaisesti maailman jokaiseen suurkaupunkiin. He haluavat jakaa tekniikan tunteuksensa ja ajatuksensa maailman yhtenäisyydestä. Heidän mielestään maailman ei pitäisi jakautua maittain. He haluavat, että ihmiset yhdistyvät. Vierailijat, joita kutsutaan myös nimellä V, luottavat, että omistautuminen takaa yhtenäisen maailman.

Pikkuhiljaa kuitenkin myös vastarintaliike voimistuu, ja heille selviää, että Vierailijoita on ollut keskuudessamme jo vuosikymmeniä soluttautuen hallituksista suuryrityksiin ja jopa kirkkoihin.

Mitä vierailijoiden taustalta paljastuuukaan, kun pintaa vähän raaputtaa?”

Vai kumpuakohan kanavaa loppujen lopuksi katsoin?

Graafi: kirkosta netin kautta eronneet 11.-12.10.2010

27. Konjakkia ja valkoisia valheita

2010-11-01

Joukko ministereitä päättää lähteä valtioneuvoston istunnon jälkeen jatkoille. Iltaa istuessa he lyövät konjakkipulloista vetoa siitä, kuka osaa kertoa parhaimman valkoisen valheen.

”Minä en ole kateellinen rikkaiden tuloista”, sanoo pöydässä istuva vasuri ja laittaa oman *Ararat Brandy* pullonsa pöytään.

”Minun kirkkoni on suvaitsevainen ja tasa-arvoinen”, sanoo kristillisten edustaja, katsoo ympärilleen, avaa vaivihkaa salkkunsä ja nostaa *Albert Jarraud V.S.O.P.* pullon pöytään.

”Yksityisiltä on kalliimpaa hankkia palveluita kuin valtiolta”, sanoo demari ja suupieli nykyien *Meukow V.S.O.P.* iskeytyy pöytään.

”En minä ollut jäävi päättämään vaalirahoituksesta”, sanoo kepulainen ja nostaa voitonvarmana *Monopol V.S.O.P. Cognac* pullon pöytään.

”Ei ne tekstarit ulkopuolisille leviä”, sanoo kokkari pilke silmäkulmassa ja lisää *Renault Carte Noir Extra* konjakkipullon pöytään.

”Olen vastuullinen vaihtoehto”, sanoo persu eikä edes itse pysty olemaan nauramatta nostaessaan yhden tähden jallupullonsa pöytään.

”Jos joukkoliikennettä lisätään, kaikki kulkisivat bussilla”, sanoo vihreä ja nostaa *Braastad Organic Cognac* -luomukonjakkin pöytään.

”Det är jätteroligt att vi måste studera svenska i skolan”, Svenska folkpartiet i Finland lohkaisee ja lisää takin taskusta löytyvän *Louis XIII Rémy Martin* pullonsa pöytään.

Pöydässä on kahdeksan konjakkipulloa. Kuka ne on ansainnut?

Tietenkin se, joka tajusi, ettei kaikkien puolueiden edustajat istu samassa valtioneuvostossa.

28. Sähkölasku nostaa verenpainetta

2010-11-04

Kuluttajan on osattava huolehtia itsestään. Taas kerran hyvä esimerkki elävästä elämästä. Case: Vattenfall.

Taloyhtiömme sai viime viikolla laskun, jossa laskutettiin sähkön tasaus vuosilta 2005-2010. Summa oli törkeän suuri. Lasku oli kaiken lisäksi viipynyt matkalla viikon verran, joten maksuaikaa sillä ei ollut kuin noin viikko. Onneksi lasku ei ollut suoraveloituksessa, isännöitsijä oli paikalla vastaanottamassa laskua ja asia huomattiin ajoissa.

Selvittelin nykyisen taloyhtiömme isännöitsijän ja hallituksen puheenjohtajan kanssa asiaa. Sähköyhtiön omien verkkopalveluehtojen mukaan tasauslasku pitäisi tulla vähintään kerran vuodessa ja vastuu mittarinlukemisesta on sähköyhtiön. Myös jo pelkästään vanhentumislaki ja myös sähköyhtiön omat verkkopalveluehdot määrittelevät sen, että parin vuoden takaisia laskuja ei voi enää periä.

Mutta pahin asia minusta on kuitenkin laskussa se, että laskutettu sähkönmäärä on järjetön.

Taloyhtiön toteutti oman selvityksen ja sen perusteella ei ole mitenkään mahdollista, että sähkönkäyttö olisi voinut olla velotettavien lukemien mukainen. Taloyhtiön selvitykseen on liitetty kaikki taloyhtiön huoltorakennukseen vuosina 2005-2010 liitetyt sähkölaitteet, kuten autopaikat, alueen valaistus, öljypolttimen- sekä vesipumppujen sähköistys jne. Taloyhtiön tekemässä selvityksessä on laskettu esimerkiksi autopaikkojen kulutukset myös yläkanttiin, koska käytännössä kukaan ei edes talvikuukausina joka päivä autoa lämmitä. Tai saatika, että kaikilla AsOy:n autopaikan haltijoilla olisi edes lohkolämmitintä tai sisätilälämmitintä. Taloyhtiön selvitykseen laittaman lukema on siis arvioitu rehellisesti ja vieläpä yläkanttiin, että se varmasti sisältää kaiken sähkönkäytön. Selvityksen toteutti sähköpätevyyden S2 omaava henkilö, joten arviointiin voi myös sen vuoksi luottaa.

Silti todellinen sähkönkulutuksemme on vain reilut puolet sähköyhtiön laskuttamasta määrästä. Ero on huikea. Nykyinen isännöitsijä selvittää asiaa eteenpäin sähköyhtiön kanssa. Odotan mielenkiinnolla lopputulemaa.

Asiasta oli juttu tämän päivän Keskisuomalaisessa. Viivästyneitä tasauslaskuja oli lähtenyt myös muille Vattenfall -yhtiön asiakkaille. Jäin uutista lukiessa miettimään, kuinka monelta asia on jäänyt huomaamatta ja aiheeton lasku on jo maksettu suoraveloituksella tililtä. Tai saatika se, että onko muut tahot reklamoineet vain laskun ajanjaksosta, mutta onko kukaan muu edes tullut selvittäneeksi, onko sähkölaskuun määritelty kwh -määrä oikein. Itse en luota niihin enää lainkaan.

Lääkärilaskun nousseesta verenpaineesta saa lähettää... mihin osoitteeseen?

29. Tämän vuoksi maksan kirkollisveroa

2010-11-08

Kävin viime lauantaina Helsingissä Kannelmäen kirkossa pyhäinpäivän muistotilaisuudessa. Muistotilaisuuden aikana sytytettiin kaikille vuoden aikana menehtyneille seurakunnan jäsenille kynttilä. Tilaisuuden lopussa 142 kynttilää valaisi jylhän kirkon 30 metriä korkean, telttamaiseen muotoon rakennetun katon.

Urkujen ja oboen todella kaunis ja tunnerikas ääni täytti tilan. Tilaisuudessa oli lupa muistella ja lupa itkeä. Jotain olisi jäänyt kokematta, jos tilaisuuteen ei olisi mennyt.

Tilaisuus oli taas yksi osoitus siitä, että vaikka kirkko ei tunnu läheiseltä tai kirkon opeista on erkaantunut, kirkolliset rutiinit ja tilaisuudet tukevat ihmisiä arjessa.

Muun muassa tämän vuoksi maksan kirkollisveroni. Kiitos.

30. 11 käsky: Älä tee vilpillistä äänestystä

2010-11-10

Kirkolliset säädökset eivät ota huomioon tilannetta, jossa kirkosta eronnut pyrkisi äänestämään seurakuntavaaleissa. Kirkosta eroamisen aalto osui siis kirkon kannalta pahimpaan mahdolliseen hetkeen.

Seurakunnissa ja julkisuudessa on ollut erilaista tietoa siitä, ketkä pääsevät äänestämään seurakuntavaaleissa. Kirkosta ennen seurakuntavaaleja eronnut ei saa äänestää, eli jos henkilö eroaa kirkosta ennen ensimmäistä äänestyspäivää 14.11. Henkilö katsotaan eronneeksi siitä päivästä, kun seurakunta tai maistraatti on saanut eroilmoituksen.

Ongelmana on se, että hallinnollinen tieto kirkosta eroamisesta tulee seurakuntiin vasta useamman viikon viiveellä, joten seurakunnilla ei ole ajantasaista tai alueellisesti tasapuolista tietoa 14.11. seurakuntaan liittyneistä tai siitä eronneista. Siksi vaaleissa käytetään 15.8. tehtyä vaaliluetteloa. Äänestysrauhan turvaamiseksi äänioikeutta ei riitauteta äänestystilanteessa, vaan vaaliluetteloa noudatetaan sellaisenaan. Vaaliluetteloon äänioikeutetuksi merkityn henkilön tulee antaa äänestää. Seurakuntien on käytännössä luotettava ihmisten terveeseen järkeen ja moraalikäsitykseen siinä, etteivät he mene äänestämään, jos ovat eronneet kirkosta 15.8. jälkeen.

Jos nämä henkilöt ovat moraalittomia ja päättävät käydä kuitenkin äänestämässä, tulee eteen mielenkiintoisia tulkintoja. Jos joku kirkosta 15.8. jälkeen eronnut käy äänestämässä, tämä voi olla pahimmassa tapauksessa muutoksenhakuperuste. On jopa mahdollista itse eronneena ja äänestäneenä tehdä itsestään muutoksenhakuperusteen ja vaatia vaalien uusimista. Toisaalta tämä henkilö kaivaa itselleen kuopan, koska kirkon tulee noudattaa rikoslakia (RL 1889/39, 14:3, Vilpillinen äänestäminen) ja jo äänestysyritys on rangaistava teko. Siitäpä saitte, moraalittomat. Mutta sotku kuitenkin on jo olemassa.

No entäs ne, jotka ovat nyt liittyneet kirkkoon 15.8. jälkeen? Kirkkolain 8 luvun 3 §:n 1 momentissa todetaan, että äänioikeus seurakuntavaaleissa on kaikilla viimeistään ensimmäisenä vaalipäivänä 16 vuotta täyttäneillä kirkon jäsenillä. Toisaalta jos henkilöä ei ole merkitty vaaliluetteloon äänioikeutetuksi, hänellä ei ole oikeutta äänestää. Ja käytännössä seurakunnilla siis on vaaliluettelot, jotka on tulostettu 15.8., eli tämän jälkeen liittyneet eivät pysty äänestämään. Tämäkin voi jälkikäteen osoittautua muutoksenhakuperusteeksi. Tämäkö sitten on moraalisesti oikein?

Kirkosta on eronnut syksyn aikana yli 30 000 jäsentä ja Jyväskylän seurakunnasta on eronnut noin tuhat henkilöä. Eli Jyväskylässä on noin tuhat potentiaalista, jotka voivat tehdä ääntenlaskusta ja tulkinnoista hankalan. Arvaisin, että seurakuntavaaleista tulee valituksia ja pahimmassa tapauksessa koko vaalit voidaan mitätöidä äänestysongelmien takia. Ihan uskomaton juttu.

Toivon silti, että tikku laitetaan ristiin ja ne – jotka tuntevat moraalisesti olevansa oikeutettuja – käyvät äänestämässä 14.-15.11. oman alue seurakuntansa kirkossa.

31. Itsenäisen itsekäs

2010-12-05

Jonotin tänään automarketin jonossa ja odotin vuoroani kassalle. Odotus ei ollut pitkä ja sain ajan kulumaan katselemalla ihmisiä.

Joulustressi ei vielä näkynyt ihmisten kasvoilla. Suurin osa asiakkaista rentoutuneita ja hymyileviä. Kauppajonot vetivät nopeasti ja suunnaton määrä tavaraa lipui silmieni edessä kauppakasseihin. Ihmisillä on valinnanvapaus tulla sunnuntaina ostoksille ja hoitamaan jopa pankkiasiansa.

Joukossa oli pari asiakasta, jotka otsa rypyssä ja katse lasittuneina kasasivat tavaroita kassiin. Joidenkin kohdalla itsekkyys nosti päätään. Lapsi itki krokotiilinkyyneleitä, kun äiti ei ostanut juuri sitä lelua, jonka lapsi olisi halunnut. Nuori vaihtoi tuskastuneena painoa jalalta toiselle, kun edellä oleva henkilö hidasti kulkua.

Näin itsenäisyyspäivän aattona en voinut olla miettimättä, kuinka erilaista olisi elämä ilman vapautta ja itsenäisyyttä. Olisiko silloin krokotiilinkyyneleet vaihtuneet nauruksi, kun olisi saanut edes jonkun lelun? Olisiko nuoren harmitus vaihtunut iloon siitä, että ruokaa yleensä löytyy kaupasta?

Tunnen sydämessäni suurta iloa ja ylpeyttä, että olen tämän itsenäisen ja vapaan maan asukas. Nautin voidessaan itsenäisesti, itsekkäästi ja kenenkään rajoittamatta toteuttaa päähänpistojani ja tuhlaa rahaa itsekkäästi itseeni. Kassan kohdalla muistin, että Visa -kortissa on yläraja. Onneksi. Eläköön se pieni rajoitus vapauteen.

Hyvää itsenäisyyspäivää.

32. Vuorokausi uutisvirrassa: viuuuuuh...tsädäm

2010-12-08

Nykyajan orjuus on meidän itsemme kehittämä henkinen metallihäkki, jonka ovi olisi auki, mutta emme sitä tohdi avata. Elämämme on suorittamista, jota siivittää korviemme välistä kuuluva ruoskan ääni: Viuuuuuh...tsädäm.

Suorittaminen pitäisi aloittaa jo alakoulussa. Olemme Pisa-tutkimuksissa vasta toisena[1]. Voi häpeä, meidän pitäisi olla ensimmäisiä, niin kuin viimeksi. Ruoskitaan itsemme ja lapsemme lukemaan jo kolmevuotiaana, kertolasku pitää osata jo ennen kuin menee esikouluun. Ruoska viuhuu: viuuuuuh...tsädäm.

Opintojen edetessä suorittaminen sen kun kiihtyy. Jos ei opinnoissa pärjää, opintotuki katkeaa, ura ei urkene eikä edes toimeentulotukea saa[2]. Viuuuuuh...tsädäm.

Kun työelämä kutsuu, vauhti kiihtyy entisestään. Entisaikojen perjantaikossu -nollaus työviikon päätteeksi on muuttumassa huolestuttavaan suuntaan. Mielialalääkkeet, dementiaalääkkeet, piristeet, nukahtamislääkkeet, tulehduskipulääkkeet[3],.. Jos kemialliset lääkkeet eivät riitä, jotkut turvautuvat luonnon dopingaineisiin – superfoodeihin ja luontaistuotekaupan aineksiin. Ja olo on hyvä korvien välissä – nyt jaksaa, eikun eteenpäin vaan. Viuuuuuh...tsädäm.

Työelämä jatkuu, eläkkeelle ei edes haluta tai kannattaako edes jäädä [4]. Eläkkeelle kun joutuu, niin kiireet vaan jatkuu. Tee hyväntekeväisyyttä, käy jumpassa, hoida lapsenlapsia. Viuuuuuh.....tsädäm.

Olemme suorittajia. Tavoittelemme eteenpäin, korkeammalle ja parempaa elintasoa kohden. Meidän arvomme on olla utterin ja sisukkain kansa.

Mehän olemme. Ei meidän tarvitse sitä enää tavoitella. Lopetetaan suorittaminen.

Uutisia vuorokauden sisältä:

[1] "Pisa-tulokset osoittavat peruskoulun uudistustarpeen" (8.12.2010)

[2] "Lyökää lyötyjä" - opiskelijat osoittivat mieltään toimeentulotuen leikkausta vastaan (7.12.2010)

[3] Doping hiipii työelämään (8.12.2010)

[4] Suomalaiset haluavat eläkkeelle keskimäärin 63-vuotiaana (8.12.2010)

33. Punaiset silmälasit vaihtuvat kirkkaisiin

2010-12-16

Laman jälkiaallot lyövät vielä työntekijöiden kasvoille ja tyytymättömyys luottamushenkilöihin näkyy henkilövaihdoksina. Tänä syksynä keskisuomalaisissa teollisuustyöpaikoissa luottamushenkilöiksi valitut ovat suurimmaksi osaksi olleet poliittisesti sitoutumattomia tai ainakin sellaisia henkilöitä, joilla ei ole avoimesti puoluekirjaa. Tyytymättömyys poliittisiin jargoineihin näkyy erityisesti työntekijöiden keskuudessa, taitaa siis SDP:n puheenjohtajan Jutta Urpilaisen vetämä ”työelämän reformi” kapsahtaa omiin nilkkoihin.

Erityisesti vasemmistopuolueilla on pelko persuuksen alla, koska heidän perinteinen tukijalkansa on pettämässä. Vasemmistopuolueiden politiikan kärkinimet ovat usein ponnistaneet juuri luottamusmiespaikoilta tai toisinpäin: SAK:laiset siirtyvät eduskuntavaaliehdokkaiksi, kun työjärjestöura alkaa jäähtymään.

Jyväskyläläinen Raimo Rajanen kirjoitti keskisuomalaisen mielipidepalstalla (ksml 15.12), kuinka juuri SDP:n kärkinimet ovat ponnistaneet luottamusmiespaikoilta kohti politiikan ”kärkeä”. Jos vasemmiston edustajat eivät enää pärjää luottamushenkilövaaleissa, kärjet jäävät saamatta.

Olen siinä samaa mieltä Raimo Rajasen kanssa, että hyvä luottamusmies on verkostoitunut laajasti. Mutta en ole sitä mieltä, että luottamushenkilön tulisi olla pakosti poliittisesti sitoutunut, kuten Rajanen toivoo. Luottamushenkilöiden tulee ajaa kaikkien työntekijöiden etua riippumatta heidän poliittisista kannoistaan. Tärkeämpää on se, että luottamushenkilö osaa neuvotella työnantajan kanssa ja nähdä myös isompia linjauksia. Luottamushenkilön tulee esimerkiksi punnita, onko tärkeämpää saada pieni palkankorotus vai varmistaa se, että työpaikat on yleensä mahdollista säilyttää paikkakunnalla. Punaiset silmälasit on usein hyvä vaihtaa kirkkaisiin, niin näkee pidemmälle ja selkeämmin.

SAK:n toiminta jäsenrekrytoinnissa näkyy selkeästi jo ammattikoulutuksen puolella. Ammattiin opiskelijoilla on vaihtoehtoja jäsenkortin hankkimisessa, koska sekä Suomen Opiskelija-Allinssi ry (OSKU) että Suomen Ammattiin Opiskelevien Keskusliitto ry (SAKKI) tarjoavat maksullisia opiskelijakortteja. Molemmat jäsenyydet sisältävät esimerkiksi VR:n ja Matkahuollon alennukset ja tukun muita liittojen neuvottelemia alennuksia.

Tärkein ero näiden kahden kortin välillä on se, että SAKKI-kortin hankkiessasi liityt automaattisesti SAK:n jäseneksi, kun taas Suomen Opiskelija-Allianssi ry:n kortti on ammattijärjestöistä ja puolueista sitoutumaton. OSKU on ammatillisen II-asteen opiskelijoiden perustama ja omistama opiskelijaliitto, jossa opiskelijat itse tekevät toiminnan ja päätökset.

Useat nuoret eivät varmasti huomaa eroa tai edes välitä siitä, mikä näiden järjestöjen taustalta löytyy. Mutta valveutuneet nuoret tai heidän vanhempansa toivottavasti huomaavat tämän eron ja kannustavat nuoria ottamaan sellaisen etujärjestön, joka pystyy aidosti ajamaan ammattiinlukevien etuja – silmälasien väristä huolimatta.

34. Eve ry:n (Rekisteröimätön yhdistys) toimintakertomus vuodelta 2010

2010-12-31

Yleistä

Eve ry:n (rekisteröimätön yhdistys) vuoden 2010 tunnusmerkkejä ovat erityisesti jatko-opintojen ja työn tasapainottelu, luottamustoimet ja yhdistystyöskentely.

Hallitustyöskentely

Eve ry on kokoontunut vuoden aikana 117 kertaa erilaisiin kokouksiin, neuvotteluihin tai työryhmiin [lähde: Kännykän kalenteri].

Viestintä

Eve ry viestitti suurimmaksi osaksi Facebook:n sekä omien kotisivujen blogin kautta. Pieneltä osalta viestintäkanavana toimi myös Twitter, tekstiviestit ym. kanavat.

Vuoden aikana Eve ry lähetti sähköpostitse tiedotteita ja jäsenkirjeitä 594 kpl sekä lukuisia muita yksittäisiä sähköposteja luottamustoimiin liittyen. [lähde: Thunderbird Search -toiminto]

Kouluttautuminen

Vuoden aikana Eve ry sai päätökseen seuraavat tutkinnot: HHJ-tutkinto, Kunta-Akatemia sekä lisensiaattitutkinto. Muita koulutuksia vuoden varrelta ovat mm. ehdokaskoulutus, vaikuttajakoulu, järjestökoulutus sekä seurakuntavaalikoulutus.

Tilintarkastuskertomus

Olen tarkistanut Eve ry:n (ei rekisterinumeroa) kirjanpidon, tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja hallinnon tilikaudelta 1.1.2010-31.12.2010. Tilinpäätös sisältää summittaisen taseen, ei lainkaan tuloslaskelmaa ja liitetietoja ei ole.

Lausuntonani esitän, että tilinpäätös, joka osoittaa positiivista ylijäämäenergiaa kohtuullisen määrän ja toimintakertomus antavat kirjanpitolain ja muun noudatetun tilinpäätössäännösten mukaisesti oikeat ja riittävät tiedot rekisteröimättömän yhdistyksen toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta. Tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen tiedot ovat yhdenmukaisia, eli yhtä riittämättömiä.

Lausunto

Nyt olisi aika tehdä uuden vuoden lupauksia vuodelle 2011. Jätän turhat lupaukset tekemättä. Kamut-sarjakuvan mukaan: mitä sitä täydellistä parantamaan.

ps. Kalenterimerkinnät ja sähköpostien määrät ovat summittaisia eikä niitä saa pitää ehdottomina totuuksina.

35. Käsittämättömän raaka nettivaino

2010-12-31

Joulunpyhinä tapahtui järkyttävä tapahtuma. Äänekoskella hakattiin ja kuristettiin kuoliaaksi koiranpentu. Kaksi tekijöistä on myöntänyt poliisille pahoinpidelleensä koiranpentua. Tällaista ei saisi ikinä tapahtua ja tekijöille tulee antaa rangaistus, se on selvä. Mutta se, mitä tapahtui tämän jälkeen on erittäin huolestuttavaa. Ihmiset ottivat oikeuden omiin käsiinsä.

Tekijöiden nimet ja jopa osoitteet julkaistiin Facebookissa hieman sen jälkeen, kun asia oli tullut julkisuuteen. Joku heitti ensimmäisen kiven. Sen jälkeen kiviä tuli nopeasti lisää ja niiden muoto muuttui raaemmaksi. Monet levittivät epäiltyjen nimiä omilla Facebook-seinillään, mistä ne edelleen levisivät tuhansien ryhmän ulkopuolisten nähtäville ja edelleen levitettäviksi. Näiden nimien perusteella oli etsitty IRC-galleriasta profiili - joko tekijän tai jonkun samannimisen - ja sinne on tullut solvauksia ja suoranaisia tappouhkauksia:

*KUOLE V***N P***A!*

*Sinä ja p***t ystäväsi voisitte minun puolestani vaikkapa kuolla mahdollisimman paljon kärsien. Toivottavasti joku takoo paistinpannulla järkeä kalloon niin paljon, ettei teitä enää ole.*

*v***n apina,toivottavasti joku tappaa sut ja ne kaks muuta saa***an pellee!!!!!!*

*Toivotaan et toi äpäräs kokee saman kauhun kun se viaton koiranpentu! V***n luuseri*

*V**U MÄÄ TUUN HAKKAA SUN MUKSUN MUN PAISTINPANNULLA*

Solvauksissa uhataan suoraan tappaa kuvissa näkyvä lapsi. Helsingin sanomien mukaan ulkopuolisia, mutta samannimisiä henkilöitä on saanut tappouhkauksia. Kivet lentävät päämäärättömästi ympäriinsä. Tämä uskomaton nettivaino on nostanut esiin ihmisten primitiivisen puolen. Näin laajaa ja yliampuva joukkohysteriaa ei vielä ole koettu sosiaalisen median aikakaudella.

Tämä koko juttu oksettaa. Kaikilta osin. Toivottavasti kaikki osapuolet nukuttuaan yön yli katsovat itseään peiliin ja tajuavat, mitä ovat tehneet. Niin kiduttajat kuin kivien heittelijät.

36. Palvelusetelit korkkasivat vaalikevään

2011-01-14

Eduskuntavaalit lähestyy ja nyt se alkaa näkymään myös lehtien palstoilla. Parin viime päivän kuuma peruna on palvelusetelit.

Perusturvalautakunta tiukan äänestyksen ja puheenjohtajan äänen turvin päätti perustaa uusia virkoja ja luopua jo budjettineuvotteluissa sovituista palveluseleleistä. Kaupunginjohtaja käytti otto-oikeuttaan, kuten hänen asiakseen kuuluu, kun lautakunta ylittää oman toimintavaltansa.

Perusturvalautakunnan puheenjohtaja, Riitta Mäkinen (sdp) huomasi tilaisuutensa tulleen ja kohdisti Keskisuomalaiseen kirjoitetun kritiikin kaupunginjohtajaan (ksml 11.1.)

Tosiasia on se, että lautakunnalla ei ole lupaa ylittää sille myönnettyjä määrärahoja, perustaa uusia virkoja tai palkata uusia vakituisia työntekijöitä hyväksytyn talousarvion ja kaupungin henkilöstösuunnitelman vastaisesti. Tämän oikaisun teki kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Pauli Partanen omassa kirjoituksessaan tänään (ksml 14.1.).

Uskon, että perusturvalautakunnan puheenjohtaja on perehtynyt pestiinsä ja tietää tämän asian. Ei kaupunginjohtaja tässä näytelmässä ollut pahis. Mutta populistisena vetona sai lehtien palstoilla itsensä näyttämään marttyyriksi ja sitä kautta lienee toivoo saavansa pari lisääntä tuleviin vaaleihin. Ne vaalit, ne vaalit. Voi kevät, mitä tuotkaan.

Mitä palveluseleihin tulee, minä kannatan ja kannustan niiden käyttöönottoon. Palvelusetelit eivät korvaa kokonaisuudessaan kaupungin tarjoamia peruspalveluja, vaan ne laajentavat valikoimaa, tukevat pienyrittäjiä sekä luovat uusia, erityisesti naisvaltaisia työpaikkoja.

37. Ongelmat ne on yrittäjilläkin - riistoporvarit soppajonossa

2011-01-24

Viime lauantaina oli Keski-Suomen yrittäjäjuhla, jossa näkyi toinen toistaan upeampia iltapukuja salamavalojen räiskyessä. Hieno juhla, yrittäjät ovat tämän juhlan ansainneet. Mutta tämän päivän uutisointia lukiessa jäin miettimään, kuinka moni puku oli kuitenkin liisattu tai lainattu tuttavalta.

Yle uutisoi tänään siitä, miten joka viides yksinäisyrittäjä (=yrittäjä, jolla ei ole palveluksessaan palkattua työvoimaa) elää köyhyysrajalla [1]. Yleinen käsitys siitä, ettei sosiaaliluokalla tai toimeentulojonoissa yrittäjiä näy murenee. Kyllä niitä siellä on. Yrittäjä-leima on pyyhitty otsalta, jotta heitä ei kivitetä jonossa.

Näin ei saa olla. Jos ihminen aktiivisesti työllistää itsensä ja pyrkii kohti vakaata toimeentuloa ilman valtion tai kuntien apua, tähän tulisi kannustaa. Ei polkea maan rakoon. Edes näitä jo kuuluisia suurongelmaksi Jyväskylässä muodostuneita palveluseteleitä ei haluta pienyrittäjien käsiin. Kärsiköön ja näivettyköön pois kurjat kuljeksimasta.

Tänään saimme lukea lehdestä, kuinka palveluseteleillä luodaan kahden kerroksen väkeä. "Palveluseteli jättää pienituloisemmat kaupungin omien palveluiden varaan [2]" Mielipidekirjoitus loi kuvan siitä, että julkiset palvelut olisivat jotenkin yksityisiä palveluja paljon huonompia - siis sitä sekundalaatua. Julkisia palveluja käyttävät on alempaa kastia ja yksityisiä palveluja käyttävät hyväosaisia porvareita.

Erikoisinta näissä väitteissä mielestäni on siinä, että virkamiehistön laskelmien mukaan kunnalliset palvelut ovat kalliimpia tuottaa kuin yksityiset (yksityinen 28,24 - 46,46 €, kunnallinen 51,63 € [3]). Jotain mätää tässä kuviossa nyt on. Yrittäjien piti olla niitä riistoporvareita, ei kunnan.

Pitäisi kunnallisen palvelun käyttäjän olla nyt tyytyväinen. Nyt kun ne yrittäjätkin on saatu samaan soppajonoon. Tasa-arvoa tämäkin.

[1]

http://yle.fi/uutiset/talous_ja_politiikka/2011/01/suomeen_syntynyt_yrittajien_koyhalisto_2308637.html

[2] <http://www.ksml.fi/mielipide/mielipidekirjoitukset/palveluseteleill%C3%A4-kahden-kerroksen-v%C3%A4ke%C3%A4/638948>

[3] <http://www.ksml.fi/mielipide/mielipidekirjoitukset/palveluseteli-ei-ole-kallis/636866>

38. Voi kiusus

2011-02-01

Kokovartaloministeri saisi olla tyytyväinen, että häntä ei pidetä pelkkänä puhuvana päänä. Kokovartaloministeri on hyvä nimike, joka ottaa huomioon kaikki ihmisen ulokkeet.

Kokovartaloministeriys yhdistää mm. seuraavat salkut:

Käsiministeri: pelkkä käsiministeri on täysi tumpelo, jolla leviää asiat vain käsiin. Mutta kokovartaloministeriydessä mukana on sekä oikea että vasen käsi. Sehän on positiivinen asia, oikea käsi tietää, mitä vasen käsi tekee ja toisinpäin.

Jalkaministeri: jalkautuminen kansan keskelle onnistuu paremmin, kun jalat kuuluvat kokovartaloon.

Korvaministeri: Jalkautuminen on osa ministeriyyttä, mutta kuunteleminen on vielä tärkeämpää. Pelkkänä korvana olo ei riitä, vaan pitää olla myös muita ulokkeita, että kuunnellut asiat voi viedä eteenpäin.

Napaministeri: oman navan ympärillä on helppo pyöriä ja siitä on helppo kaivaa jutun juurta. Kokovartaloon kiinnitettynä napaministeriys antaa sopivalla tavalla omakohtaista näkemystä asioihin.

Silmäministeri: silmäpeli on vaikea laji, johon mm. Kiesi tai Halmesmäki tarvitsisivat opaskoiraa avuksi. Ei riitä, että on silmä, millä katsoa koko vartaloa; pitää osata myös silmäillä kokonaisuutta ja pitää aisoissa *suuministerin* möläytyksiä.

Umpilisäkeministeri: täysi turhake. Mutta pitää näitäkin ministereissä olla, että kiintiöt täyttyvät.

Voi kiusus, mistä sitä jutunjuurta oikein revittääänkin.

Huom! Kaikki viittaukset tai yhteydet nykyisiin ministereihin ovat täysin sattumanvaraisia. Oikeasti.

39. Ekosysteemi myytävänä – halvalla menee

2011-02-11

Tämän päivän uusiosana on ekosysteemi. Nokian odotettu uutinen avioliitosta Microsoftin kanssa on pilannut Suomen koodareiden ekosysteemin, joka on perustunut vanhentuvalle maaperälle. Tontin arvo taisi juuri romahtaa. Nyt saisi halvalla.

Moni opiskeluaikainen ystäväni on töissä joko Nokialla tai Nokian alihankkijoilla. Heiltä olen jo pitkän aikaa kuullut ohjelmistokehitysprosessin puutteista. Aito kehittäminen on pysähtynyt ja on jääty makaamaan mukavuusalueelle. Hyvin menee, ei tässä enää tarvitse pingottaa. Ehkä olisi kannattanut, nyt Nokia on viitisen vuotta muita jäljessä.

Applen iPhone ja Googlen Android onnistuivat kehittämään itseään nopeammin. Tappio ohjelmistokehittäjille, jotka ovat Nokian mukana panostaneet Symbian -käyttöjärjestelmään. Olen kokenut tuon saman pienemmässä kaavassa. Olen koodannut käyttöliittymiä ohjelmistokielellä, joka loppujen lopuksi osoittautuu häviäväksi ekosysteemiksi. Kun joutuu rakentamaan saman pyörän uudelleen ja uudelleen ja uudelleen, on jo niin kynninen koodaukseen että etsii jotain muuta sisältöä työhönsä.

Moni Nokian osaaja joutuu nyt miettimään, onko osaamisalue rajoittunut liian pienelle alueelle. Nyt on itsensä kehittämisen paikka. Tämän päiväinen päätös voi avata monia ovia ja täysin uusia innovaatioita usealle rohkealle yrittäjälle. On aika löytää uudelleen se Nokian alkuaikojen innostus kehittää jotain yllättävää ja uutta. On mahdollista kehittää uusi menestystarina Nokian rinnalle ja heittämällä siitä ohi.

Joskus on aika mennä eteenpäin ja uskaltaa hypätä sinne hyiseen veteen. Aika näyttää, nostaako tänään kuultu päätös monen ihmisen takaisin sammutetulle lautalle vai upottaako hyiseen veteen.

40. Idols vai eduskunta?

2011-02-22

Joskus tuntuu, ettei Idols-kilpailussa ja eduskuntavaaleissa hirveästi ole eroa. Aina ei lauluääni ratkaise kisan voittoa.

Joidenkin rakastama ja toisten vihaama Idols on taas täällä. Jännittävä finaali on 55 päivän päästä. Silloin sadat tuhannet ihmiset äänestävät suosikkiaan ja seuraavat silmät säihkyen suosikkien pärjäämistä suorassa tv-ohjelmassa.

Puolueilla on aikaa viimeistellä ehdokaslistojaan kahden viikon ajan. Ennakkolaulannat ovat loppusuorassa ja finalistit ovat jo aika pitkälle selvillä. Eduskunnasta luopuu huhtikuun eduskuntavaaleissa poikkeuksellisen suuri määrä: 35 kansanedustajaa. Vaikka vanhat suosikit pitävät aina pintansa, idolien paikkoja on jaossa runsain mitoin. Monella lauluäänellä ei voittoa saada, mutta säälipisteitä on mahdollisuus kerätä niin paljon, että paikka finaaleissa on varmistettu.

Eduskunnan päätkäytöläiset joutuvat vakuuttamaan työnantajansa aina uudelleen ja uudelleen. Moni poliitikko on vähitellen oppinut olemaan kusitolppana, mutta nykyajan idolit perustavat nousunsa juuri tolppa-julkisuuteen. Ei se, mitä sanotaan, vaan se, että siitä kirjoitetaan.

Kokeneita edustajia jättäytyy nyt pois parrasvaloista. Tennilän, Kalliksen tai Kärkkäisen päätökset luopua ehdokkuudesta nostaa kysymyksiä. Pelkkä ikä ei voinut olla este, kyse on jostain muusta. Mutta herrasmies vetäytyy arvokkaasti. ”A Gentleman does not Kiss and Tell”. Tällä kappaleella olisi päästy jatsoon.

Tuomariston syväluotaavia kommentteja koelaulajat odottavat pelonsekaisin tuntein. Kuka on se laulaja, joka kohtaa ensimmäisenä jättävät sanat: ”So What!”.

Ehkä sitä oikeaa perspektiiviä saa vasta, kun katsoo eduskunnan työtä kauempaa. Ehkäpä kun oravanpyörästä pääsee eroon, jälkikäteen miettii, miksi siinä yleensä halusi juosta. Useat Idoli-tyrkyt eivät vielä tiedä, mihin ovat pyrkimässä ja millainen arkitodellisuus löytyy pintakiillon alta. Kansan edustaminen on Työtä, ei pelkkää selkään taputtelua. Lainsäädännön kiemuroihin on tutustuttava tarkoin, ei vaan painettava ryhmän mukana oikeaa nappia. Karaokekuppiloissa sillä äänellä ei ole niin hirveästi merkitystä, mutta isommilla areenoilla pitää taidoillakin jo olla merkitystä.

Esikarsinnoissa putoajien suosituin kappale oli Martti Servon: ”Mikä on kun ei taidot riitä mikä on kun ei onnistu. Onko niin ettei niittää voi sieltä mihin koskaan ei kylvetty.”

Moni Idolsin voittaja on jäänyt unholaan ja seuraavia sijoja saaneet ovat voittaneet kultalevyjä. Hetken huumia tipauttaa kansanedustajat nopeasti pois kärkikaartista, jos annetut lupaukset unohtuvat ja kansan tahtoa ei toteuteta. Edellisen vaalikauden siemenet pitäisi nyt olla puimakunnossa. Jatkopaikka seuraavissa karsinnoissa jää kuihtuneilta seinäruusuksilta saamatta.

”It's now or never” on saanut jo Suomen sekaisin. T-paitoja on teetetty ja rintanappeja painettu kampanjan edistämiseksi. FB-ryhmään on liittynyt jo kymmeniä tuhansia faneja peukuttamaan.

On mielenkiintoista nähdä, käyvätkö galluppi-fanittajat äänestämässä varsinaisena äänestyspäivänä vai nukkuvatko onnensa ohi. Heiluttaako ennakkosuosikit hopeakoroketta tai jahtaavatko kultaista mikrofonia? Populismilla ei mennä pitkälle varsinaisessa päätöksenteossa, joten siinä vaiheessa oikeat poliitikot kasvaisivat näkyviin. Kyllä sieltä Idoli-tyrkkyjen joukosta niitä jyviäkin löytyy. Ne vaan hukkuvat tässä alkuhuumassa sinne akanoiden massaan.

Lööppijulkkiksista kusitolpiksi. Uranousu tämäkin.

41. Sakkolappu tuulilasissa - voi prkl!

2011-03-03

Kannattaisiko kaupungin ulkoistaa osa pysäköinninvalvonnasta yksityiselle sektorille? Halutaanko kaataa vettä kaupungin pohjattomaan toivekaivoon vai yksityiseen vesiämpäriin?

Sain elämäni ensimmäinen parkkisakon viime tiistaina. *Pysäköintikieltoalue, liikennemerkin noudattamatta jättäminen*. Voisin pitää puolustuksen puheenvuoron: ”sai siihen vielä pari viikkoa sitten parkkeerata”. Ei taitaisi mennä oikeudessa läpi. Laitoin siis kiltisti 40€ kannatusmaksun kaupungin pohjattomaan toivekaivoon. Suurin ihmetykseni sakossa oli se, että se läjähti tuulilasiin klo 19:37 ja antaja on kaupunki. Minulla on ollut käsitys, että kaupungin työntekijä lähtee töistä klo 16 eikä taaksepäin tuijottele. Olin jopa tyytyväinen siihen huomioon, että kaupungin parkkipirkot ja -mikot tekevät myös iltavuoroa.

Eduskunta käsittelee parhaillaan lakiesitystä yksityisestä pysäköinninvalvonnasta. Esitys on kaatumassa, koska perustuslakivaliokunta pitää yksityisiä valvontamaksuja perustuslain vastaisina. Prosessi on sinänsä mielenkiintoinen, että yksityisiä pysäköinninvalvojia on jo liikenteessä, koska asiaa testattiin KHO:ssa vuosi sitten. KHO:n päätöksen mukaan maanomistaja voi valtuuttaa pysäköintivalvontayhtiön kirjoittamaan yksityisoikeudellisia valvontamaksuja, kunhan asiasta varoitetaan kyltissä.

Kun viimevuotinen KHO:n päätös tuli, yksityisiä parkkeerausyhtiöitä rantautui myös Jyväskylään. Työpaikkani vuokranantaja vaihtoi viime kesänä piha-alueen yksityiselle pysäköinninvalvonnalle. Syy on selkeä – helppous ja tehokkuus. Piha vetää magneetin tavoin sakkoparkkeeraajia, jotka vain ”käväisevät nopeasti tuossa kulman takana”. Tilanne harmittaa, koska maksamme näistä parkkipaikoista siksi, että ne ovat asiakkaidemme käytössä – eivät freelancer -parkkeeraajien. Jos sakkopysäköijälle kävi huomauttamassa, että tarvitsemme paikan asiakkaillemme, sai kuulla kaikkea mahdollista haistatteluista pitkiin sairaskertomuksiin.

Jotkut parkkeeraajat olivat selkeästi tapakriminaaleja. Näissä tapauksissa pystyimme aiemmin tarvittaessa soittamaan kaupungin pysäköinninvalvontaan ja kertoa sakotettavasta autosta. Parkkipirkon tulo kesti joskus jopa tunteja ja todennäköisesti sakotettava ehti jo livahtamaan pinteestä. Neljän jälkeen valvonnan puhelinnumerosta ei enää vastattu. Nyt yksityisen pysäköinninvalvojan tultua tapakriminaalit ovat hävinneet. Jo pelkästään tieto siitä, että valvonta on yksityisissä käsissä auttoi.

Toivottavasti tilanne selviää nopeasti. KHO:n ja perustuslakivaliokunnan ristiriitaiset tulkinnat tekevät edelleen sekavasta tilanteesta jopa villin lännen meininkiä. Minusta esim. taloyhtiöiden omat sakotukset ovat sitä villiä länttä pahimmillaan. Mutta selkeästi säädelty yksityinen toiminta on kannatettavaa.

Mielestäni esimerkiksi kaupunki voisi aivan hyvin ulkoistaa osan pysäköinninvalvonnasta yksityiselle sektorille. Tuloja saisi sekä kaupungin pohjaton kaivo että yksityinen vesiämpäri. Ja ehkä jossain vaiheessa myös autoilijat oppisivat noudattamaan liikennemerkkejä. Minäkin.

42. Melonipään tyhjät puheet

2011-03-21

Joka neljäs vuosi nouseva vaalikiima on pahimmillaan ja silloin ajatukset ovat vain yhden asian perässä. Tällä kertaa se asia on persujen tyhjät puheet. Huolestuttavaa on se, kuinka muut ehdokkaat ja puolueet keskittyvät näihin turhuuksiin asiakysymysten sijaan.

Persujen retoriikassa Suomi siirretään aikakoneella 1950-luvulle, kulttuurin määrittely siirretään poliitikkojen käsiin ja lippalakin koko säädetään melonin kokoiseksi. Muut puolueet ja yksittäiset ehdokkaat ruokkivat näitä tyhjiä lausahduksia omilla kirjoituksillaan ja mylly pyörii alas ammuttavien iskulauseiden ympärillä.

Ongelmana on asiakysymykset, joiden väistelystä persut ovat luoneet jo oman taitolajinsa. Esimerkiksi kun vastaan tulee kinkkinen kysymys, Soini heittää pöytään vertauksen lippalakeista ja eri kokoisista päistä tai meloneista. Kuulija ehtii unohtamaan alkuperäisen kysymyksen miettiessään hassunhauskaa vertauskuvaa. Tähän väistötekniikkaan Soini joutui turvautumaan viimeksi kolme kertaa yhden haastattelun aikana.

Kaipaam keskustelua asiakysymyksistä. Tärkeitä puhuttavia asioita ovat mm. talouden tasapainottaminen, työurien pidentäminen ja työllisyyden parantaminen. Eli ne keinot, joilla Suomen tie viedään kohti sitä parempaa hyvinvointivaltiota.

Eeva-Kaisa Rouhiainen
Jyväskylän kokoomus ry, puheenjohtaja

Kirjoitus lähetetty Suur-Jyväskylä -lehdelle 7.3.2011.

43. Valhe, emävalhe, vaalikone

2011-03-25

En tiedä, montako erilaista vaalikonetta on tällä kertaa lanseerattu. Kymmeniä tai satoja. Määrä vaan ei korvaa laatua. Esimerkiksi Zef on hyvä palveluntuottaja ja tekniikka pelaa, mutta sisällöntuotanto on toista luokkaa. Kysymykset ovat usein asenteellisia eivätkä anna mahdollisuutta vastata niin kuin oikeasti haluaisi. Lehtiartikkelin mukaan Ben Zyskowitz oikein ”pimahti” YLEn vaalikoneen kysymykseen:

”Maahanmuuttajien vastaanottamista ja tukemista verovaroin on tiukennettava.”

Tässä ei eritellä lainkaan, onko kyseessä huippuinsinööri vai omassa maassaan kaltoin kohdeltu pakolainen. Halutaanko todellakin käännyttää rajalta valmiiksi koulutettuja osaajia ja veroeurojen kartuttajia? Pimahdan Benin lailla joihinkin kysymyksiin, kuten:

”Yritystukien ehdoksi on asetettava suomalaisten työllistäminen.” (YLE).

Miksi kysymyksen asettelussa korostetaan juuri suomalaisuutta? Mitä jos haluaisi vastata, että ehdoksi on asetetta yleensä työllistäminen rajoittamatta ajatusta vain suomen kansalaisiin? Yrittäjäyys on voimavaramme ja erityisesti työllistävät yritykset tulisi palkita tavalla tai toisella toiminnastaan. Vaalikoneiden kysymyksiin kannattaa siis suhtautua varauksella, esimerkiksi:

”Kasvanut työttömyys edellyttää lisää rahaa työttömien koulutukseen ja työllistämiseen”.

Arvaatteko mikä vaalikone? Vastaus: SAK:n vaalikone. Kymmenen pistettä ja papukaijamerkki. Tosiasiassa työttömiä oli Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen mukaan vuoden 2011 helmikuussa 221 000, mikä oli 21 000 vähemmän kuin edellisen vuoden helmikuussa (viite: <http://tilastokeskus.fi/til/tyti/>). Kuinka moni lukija lähtee tuota kirjoitettua sanaa epäilemään? Valhe, emävalhe ja vaalikone.

Vaalikoneet ovat nykyisin eri toimijoiden mielipidevaikuttamisen kanava ja kysymyksien avulla muokataan vastaajien näkemyksiä itsekkäistä näkökulmista. Tai sitten vaalikoneilla ei ole oikeasti mitään syvempää tarkoitusta, kuten :

”Koirani tai kissani saa nukkua sängyssäni” (AL)

Vastauksella tuskin on kovinkaan paljon tekemistä tulevan edaattorin työnkuvan ja lainsäädännön kanssa. Hauskoja pelejä nuo vaalikoneet, mutta toivon mukaan muutkin pitävät näitä härpäkkeitä vain oman mielipiteensä vahventajana – ei äänestyspäättöstä vahvasti ohjaavana tapana valita ehdokastaan.

44. Kohtaaminen

2011-04-05

Seison ravintolan baaritiskillä. ”Anteeksi”, sanon tiskille tulevalle naiselle ja siirryn sivummalle. Nainen jää katsomaan rintanappiani I <3 (kok) . En peittele totuutta.

Nainen tuhahtaa ja kysyy hieman harhaisilla silmillään: ”Oletko todella tuota mieltä?”. Jään kuuntelemaan naista.

Katson naista silmiin ja sanon: ”Kyllä”. Olen rohkea.

Nainen pyörittelee silmiään ja kysyy: ”Mitä asiaa te muka ajatte?”.

Innostuin: ”Yksilön vapautta ja vastuuta, sivistystä, työllisyyden parantamista ja kannustamista yrittäjyyteen”. En jumiudu yksityiskohtiin.

”Mitä hyvää muka yrittäjyydessä on?”, nainen mutisee.

En heitä lokaa takaisin. ”Yrittäjyydellä luodaan työpaikkoja ja hyvinvointia ihmisen arkeen”, perustelen ymmärrettävästi.

Nainen pyrkii vastakkainasetteluun: ”En ymmärrä kuka äänestää teitä”.

Nainen kääntää selkensä. En provosoidu. Sanon: ”Hauskaa illanjatkoa!”. Positiivisesti.

45. Paperinen käyttöliittymä

2011-04-18

Lähetän ja vastaanotan yhtä suuremman osan viesteistä sähköposteina ja tekstiviesteinä. Laskut, jos niitä nyt ihan pakko on lähetellä – sähköisenä kiitos. Veroilmoituksen teko onnistuu verkossa, kuten monet muut viralliset ilmoitukset. Esityslistat haluan mieluiten sähköisenä.

Keskisuomalainen tulee kotiin kannettuna, joskus sitä vaan kaipaa ”paperista käyttöliittymää”. Mutta pari kertaa päivässä tulee kuitenkin vilkaistua sähköistä versiota, ettei mitään ajankohtaista vaan mene silmien ohi. Hesarin luen iPadilla.

Lähetin vähän aika sitten 80-vuotiaalle henkilölle syntymäpäivätervehdyksen. Sujautin kuoreen kortin, johon kirjoitin käsin onnittelutekstin. Kirjekuoren päällä oli käsinkirjoitetut osoitetiedot.

Sain kiitosvastauksen. Sähköpostilla.

46. Tyst! – tai menee terveys

2011-05-24

Kuulun Jyväskylän perusturvalautakunnan alaiseen ympäristöterveysjaokseen. Jyväskylä toimii isäntäkuntana toimieliimessä ja siihen kuuluvat myös Hankasalmi, Joutsa, Toivakka, Muurame, Uurainen ja Petäjävesi.

Ympäristöterveysjaos toimii asiantuntijayksikkönä ympäristön kemiallisten, biologisten ja fysikaalisten haittatekijöiden aiheuttamien terveysriskien arvioinnissa. Käytännössä jaos käsittelee esimerkiksi asioita liittyen ravintolan salaatin laatuun, ympäristömeluun tai vaikkapa alueemme uimavesien bakteeripitoisuuksiin. Ympäristöterveysjaosto on ottanut sydämen asiakseen melun terveyshaittana. Esimerkiksi viime kokouksessa käsiteltiin murskausaseman ympäristölupapäätöstä ja siihen tehtyä valitusta (esittelyteksti löytyy täältä).

Jaosto on ensimmäisen kerran käsitellyt asiaa vuonna 2009. Silloin jaosto linjasi säädösten mukaan, että toiminnassa syntyvä melu ei saa ylittää lähimmässä häiriintyvässä kohteessa valtioneuvoston päätöksen (993/1992) melutason ohjearvoja LAeq 55 dB (klo 7-22) ja LAeq 50 dB (klo 22-7). Jaosto oli kuitenkin jo tuolloin huolissaan lähiasutuksen viihtyvyydestä ja oli huolissaan ko. alueen toimijoiden aiheuttamasta melun yhteisvaikutuksesta alueen asukkaiden terveyteen ja asumisviihtyvyyteen. Tämä kirjattiin myös pöytäkirjaan.

Asiaa käsiteltiin uudelleen vuonna 2010 tehdyn valituksen jälkeen ja nyt uudelleen KHO:n pyytävässä vastinetta asialle. Hallinto-oikeus katsoi heinäkuun yleiseksi kesälomakuukaudeksi, jonka aikana pitää myös yritystoiminnan pysähtyä. Hallinto-oikeus lisäksi katsoi parhaaksi, että kesä- ja elokuussa murskaustoiminta on lopetettava jo klo 17. Oikeus perusteli päätöstä asumisviihtyvyydellä ja kohtuuttomalla rasituksella.

Jaosto päätti laittaa vielä paremmaksi. Jaostossa esitettiin, että mitäs jos rajoitetaan toiminta-aikaa myös talvella lyhyemmäksi. Ja äänestyksen jälkeen tämä tuli päätökseksi.

En sinänsä vastusta päätöstä. On varmaan miellyttävämpää viettää ilta-aikaa ilman 600 metrin päästä kuuluvaa kalketta. En tosin ole niin varma, onko tosisaan kyse vain mukavuudesta vai todistettavasti terveyshaitasta, mihin jaoksen tulisi toimenkuvansa mukaisesti keskittyä. Tähän terveysalan ammattilaiset pystyy paremmin vastaamaan.

Itse pysyin aiemman päätöksen takana siksi, että ei voi olla oikein, että luottamuselin vaihtaa mielipiteitään kokouksessa istuvien henkilöiden mukaisesti ja johdonmukaisuus päätöksenteossa puuttuu. Minusta on myös lupien hakijoiden oikeusturvan kannalta tärkeää, että päätöksissä ollaan johdonmukaisia. Yrittäjien toimintaa ei tulisi vaikeuttaa entisestään venkoilemalla edestakaisin.

Tämä jaoksen tekemä päätös tuskin hetkauttaa KHO:ta puoleen eikä toiseen. Mutta varmaan monelle ihmiselle tuli hyvä mieli, että sai olla mukana puolustamassa asukkaiden viihtyvyyttä. Terveystestä en niinkään olisi varma.

47. Poliittinen minä

2011-05-24

Monet tuntemani politiikassa ja eri luottamustoimissa toimivat henkilöt ovat perustaneet Facebookiin erillisen poliitikko-profiilin. Tein myös itse niin pitkän mietinnän jälkeen.

Oma henkilökohtainen profiilini FB:ssä ei ole julkinen ja esimerkiksi seinäkirjoituksia pääsee katsomaan vain osa ystävistäni. Olen pitänyt FB:tä verkottautumiskanavana, mutta verkko on nykyisin niin suuri, että olen joskus joutunut miettimään, mitä haluan oikeasti verkostolle kertoa. Henkilökohtaiset asiat olen jättänyt vähemmälle, koska ne ei kuitenkaan ihan kaikille kuulu. Toisaalta poliittisia asioita olen levittänyt maltillisesti, koska en halua tukahduttaa kaikkia ystäviäni niillä monilla asioilla, joita olisi kyllä hieman poltellut jakaa eteenpäin.

Tässä siis ratkaisu. Teen itsestäni kahtiajakautuneen. Julkinen-minä ja epäjulkinen-minä. Poliittinen-minä ja vain minä.

Pidän toiminnasta politiikan parissa, koska siinä on haastetta. Aina voi oppia lisää ja joskus on oikeasti mahdollista saada asioita eteenpäin ja maailmaa paremmaksi. Itse ei voi kaikkea tietää, mutta yhteistyöverkostot mahdollistavat sen, että aina löytyy joku, joka tietää.

Blogini teemat ja kirjoitukset tulevat yleensä spontaanisti hetkessä. Näen asian tai kuulen jutun, otan siitä hieman selvää ja kirjoitan tekstin. Ja pam. Ulos vaan. Itsekriittisyys on jo laskenut matalalle tasolle. Joskus tulee kuraa niskaan, mutta siitäkään en ota itseäni. Kritiikki on harvoin tarkoitettu minua itseäni kohtaan, vaan kuran kohteena on asiat.

Kuljen jalat maassa ja koska olen aikas lyhyt ihminen, niin pää ei voi olla pilvissä. Yritän nähdä eteenpäin, mutta en maalaa taivaanranta. Joskus on piiperrettävä pientä, joskus pystyy tekemään isoja linjauksia. Sellainen on poliittinen minä.

Epäjulkinen-minä on asia erikseen. Se saa ihan vapaasti välillä kulkea pää pilvissä.

ps. Se julkinen minä löytyy täältä. Saa klikata seuraajaksi :)

48. Avoin kirje Säätytalolle

2011-06-02

Hyvä Jutta.

Hallitusneuvottelut ovat sinulle uusi kokemus ja joudut kuuntelemaan kehäkettujen neuvoja. Näitkö, kuinka paljon jo saavutit? Olit jo saanut neuvoteltua perusturvan korotuksen, eläkeiän jäädyttämisen ja työllisyysmäärärahojen nostamisen. Tuijotit pieniä yksityiskohtia kun olisi pitänyt ymmärtää, että kokonaisuus ratkaisee. Taisit kävellä onnesi porteista ulos.

Hyvä Eero.

Kun Jutta käveli Säätytalon porteista ulos, olitko silloin torikahvilassa ryystämässä sumpit väärään kurkkuun? Vai oletko oikeasti ollut paikalla kuiskuttelemassa korvaan, että ”kiristä vielä vähän”. Olisi pitänyt ymmärtää, että jousi voi myös katketa.

Hyvä Paavo.

Katsoin hämmentyneenä haastatteluasi Säätytalojen portailla. Jutta vain veti talutushihnasta ja kuljit vierellä kuten oli opetettu. Säätytalojen ovista sisään ja ulos. Et tainnut missään vaiheessa tajuta, mitä tapahtuu. Ymmärsitkö?

Hyvä Mari.

Olet ollut ihan hiljaa ja nuollut haavojasi. Kyllä ne on jo parantuneet. Nyt Asia -linjalle takaisin ja neuvottelupöydän ääreen. Hallitusta muodostamaan.

Hyvä Timo.

Voisiko sen dynamiitilla leikkimisen lopettaa. Suomen taloustilanne ja Euroopasta kuuluneet uutiset huolestuttavat. Haluan hallituksen, joka pitää huolta siitä, ettemme joudu monen muun maan tavoin jo välttämättömältä näyttävän konkurssin.

Sait kansalta valtuutuksen toimia. Sitä et nyt tee, vaan paistattelet marttyyrinä oppositiossa ja katsot, kuinka keltainen tolppa jatkaa nousuaan. Nyt rohkeasti toteuttamaan kansan tahtoa ja neuvottelupöydän ääreen. Kuten näet, kynnyskysymyksissä voi myös joustaa. Kesällä ei tarvitse käyttää takkeja, mutta lippalakin voit kääntää toisinpäin, jos se tuntuu paremmalta.

Hyvä Jyrki.

Sinulle toivotan tsemppiä. Ei voi olla helppoa, kun puhut metsästä ja toiset havun neulasista. Katso kuitenkin myös jatkossa kokonaisuutta. On aika saada hallitus kasaan, että on mahdollista tunkea kädet saveen. Kylvöajat on jo melkein menneet.

Terveisin,

Eve

49. Jatko-opiskelijoiden edunvalvontaa - onko sitä?

2011-06-14

Ennakkovaroitus: teksti sisältää paljon lyhenteitä, jotka ei-jyittyneille voi aiheuttaa päänsärkyä ja hengenahdistusta. Pahoittelen.

Kävin eilen Korkeakoulujen arviointineuvoston (KKA) haastateltavana. KKA on riippumaton asiantuntijaelin, jonka tehtävänä on avustaa korkeakouluja ja opetus- ja kulttuuriministeriötä (OKM) korkeakoulujen arvioinneissa.

Tällä kertaa arvioitavana oli yliopistojen tohtoriopinnot. Arviointiryhmä toteuttaa kahden päivän aikana laajat haastattelut (professoreita, ohjaajia, jatko-opiskelijoita,...). Lopputuloksena on raportti, joka julkistetaan OKM:n ja Suomen Akatemian yhteisessä seminaarissa loppuvuodesta 2011. Itse olin paikalla sivutoimisen jatko-opiskelijan ominaisuudessa. Haastattelu oli leppoisa tunnin kestänyt juttutuokio, johon osallistui jatko-opiskelijoita mm. Turusta ja pääkaupunkiseudulta.

Kävimme mielenkiintoisen keskustelun Aalto-yliopiston jatko-opiskelijoiden järjestäytymisestä. Aallonhuiput edustaa Aalto-yliopiston (AY) jatko-opiskelijoita sekä yliopiston että ylioppilaskunnan (AYY) suuntaan. Yhdistyksen tavoitteena on *"levittää jatko-opiskeluun ja ohjaukseen liittyviä hyviä käytänteitä, herättää keskustelua jatko-opintojen kehittämiseksi sekä nostaa esille jatko-opiskelijoiden tärkeitä näkemiä asioita."*

Kun olin Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunnan (JYY) kopovastaava, olin mukana laatimassa monta yliopiston ja/tai OKM:n pyytämää lausuntoa. Muistan erityisesti, kun meiltä pyydettiin lausuntoa liittyen tohtoriopintoihin. Itse siinä vaiheessa juuri ja juuri kandin verran lukeneena ei ollut mitään arkimaailman käsitystä, mitä tohtoriopintoihin yleensä kuului. En yhtään muista, mistä me kaivoimme tietoa lausuntoa varten. Toivottavasti osasimme kysyä suoraan aiheen asiantuntijoilta, eli jatko-opiskelijoilta. Muistan vaan, että kirjoitimme jotain tyyliin "...olemme huolissamme siitä, tuotetaanko tohtoreita liikaa ja laskeeko laatu..." Näin sitä oltiin huolissamme jo 90-luvun loppupuolella tohtoritehtailusta.

Jatko-opiskelijoiden kohtaamat haasteet opiskeluissa ovat hyvin erilaiset perusopiskelijoihin verrattuna. Opintojen rahoitus, opintotuki, työttömyysturva, stipendit, apurahat, terveydenhuolto, opiskelu töiden ohessa,... Tietoa eri vaihtoehtoista on saatavilla, mutta tiedon hankkiminen ja etujen ajaminen on kaksi eri asiaa.

Kuka siis ajaisi JY:n jatko-opiskelijoiden etua? JYYn jäsenilleen tarjoamat neuvonta- ja muut palvelut kuuluvat myös jatko-opiskelijoille, mutta resurssit ovat ymmärrettävästi rajalliset. Edunvalvonta, palvelut ja opiskelijoita yhdistävä toiminta on käytännössä suunniteltu perustutkinto-opiskelijoiden näkökulmasta. Edunvalvontaa saa paikallisen Akavalaisen jäsenyhdistyksen (Jytte ry) kautta, mutta on myös jatko-opiskelijoita, jotka eivät ole työsuhteessa yliopistoon. Tuntuu siltä, että mistä päin vaan katsoo, aina jää joku ryhmä paitsioon.

AY:n jatko-opiskelijat ovat koostaneet jatko-opiskelijat omaan yhdistykseen, joka on tiiviissä yhteydessä ylioppilaskuntaan. En tiedä, onko erillisten organisaatioiden perustaminen välttämättömyys, mutta jonkinmoinen jatko-opiskelijoiden yhtenäisyys ja edunvalvonta olisi paikallaan vaikkapa sitten Jytte ry:n tai JYY:n kautta.

Huh. Aikamoista lyhennejargonia tämä teksti. Selvyudeksi vielä kerran lyhenteet koostettuna:

AY = Aalto-yliopisto

AYY = Aalto-yliopiston ylioppilaskunta

JY = Jyväskylän yliopisto

JYTTE = Jyväskylän yliopiston tieteen tekijät

JYY = Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta

KKA = Korkeakoulujen arviointineuvoston

Kopo = Korkeakoulupoliittinen

OKM = Opetus- ja kulttuuriministeriö (ent. OPM)

50. Saletisti natsaa – presidenttikisa on alkanut

2011-07-03

Juuri olemme eduskuntavaaleista toipuneet ja saaneet pitkän väännön jälkeen valittua maalle hallituksen Jyrki Kataisen johdolla - presidentinvaalit lähtivät käyntiin. Ja mikä mahtavinta - puolueemme edellinen presidenttiehdokas ja pitkäaikainen puheenjohtaja Sauli Niinistö on ilmoittanut Helsingissä järjestetyssä tiedotustilaisuudessa olevansa valmis asettumaan ehdokkaaksi tammikuun 2012 presidentinvaaleissa. Kyseessä ei ollut kampanja-avaus vaan Saulin oma tiedotustilaisuus, jossa hän kertoi ratkaisustaan. Varsinainen kampanja tulee käynnistymään vasta myöhemmin syksyllä.

Saulin ilmoitus oli aivan loistavasti ajoitettu strateginen veto. Muut isommat puolueet ovat ilmoittaneet kertovansa ehdokkaistaan syksymmällä ja siinä vaiheessa on jo nyt ennakkosuosikin asemaan nostettu Sauli kerännyt vankan tukijoukon. Nyt jokaisella ehdokaskandilla on pohdinnan paikka, onko järkeä lähteä kisaamaan näin suurta ennakkosuosikkia vastaan.

On aivan turha tuudittautua uskoon, että tämä oli nyt tässä. Yllätyksiä on tullut aiemmissa vaaleissa ja tulee myös näissä vaaleissa.

Luonnollisesti puolueet asettavat omat ehdokkaansa. Vihreät ovat sen jo tehneet ja hyvän ehdokkaan ovatkin saaneet eturintamaansa. Jos Setassa vaikuttanut naimaton muumimamma pääsee presidentiksi, niin kyllä asiansa tunteva ja älykäs vihreä homomieskin paikalle voidaan valita. Haaviston ongelma on se, että taustapuolue on pieni ja harmittavan kapeasti profiloitunut ison yleisön silmissä. Jos Sauli ei jostain syystä pääsisi toiselle kierrokselle, niin minulla ei olisi vaikeuksia äänestää Pekka Haavistoa.

Vaikka presidentinvaalit on henkilövaalit, täytyy muistaa, että Kekkonen jälkeisessä maailmassa on ollut vain demaripresidenttejä. Siis jo kolmekymmentä vuotta. Ja tälläkin kertaa rivit tulee suoristumaan ja kuka tahansa lähtee ehdokkaaksi, tuki on varma.

Lasse Lehtinen on ilmoittanut olevansa käytettävissä, mutta hän on liian hajuton ja mauton ehdokas, että pärjäisi kisassa. Heinäluoma on veikkaajien suosikki, mutta en nyt niin kuuluttaisi asiaa kirkossa. SDP yllätti vuonna 1994 ja otti ehdokkaakseen Suomen politiikan ulkopuolelta ehdokkaan, joka ei ollut ryvettynyt ja jota oli mahdollista kannattaa laajalla rintamalla. Yllätyksiä näemme vielä, voisiko demareiden ehdokas olla sellainen?

Vasemmistoliitto tuskin tälläkään kertaa asettaa omaa ehdokasta vaan lähtee suoraan demareiden ehdokkaan taakse. Ja se on oikeastaan ainoa vaihtoehto demareille, koska kisa toisesta kierroksesta tulee olemaan tiukka. Oma jalka on turha juostessa purra.

Halonen käytti naiskortin ja se kortti on nyt karanteenissa ainakin pari kierrosta. Rinnanmitalla ei kisaa voiteta, vaan asiaosaamisella. Ja asiahan on kepulaisten alaa, jos viime eduskuntavaaleja on uskomisen. Jos Olli Rehn ei lähde häviämään kisaa, on todennäköistä, että kepu ottaa esille naisehdokkaan, joko Kiviniemen tai Jäätteenmäen. Entisiä pääministereitä molemmat, vaikka molemmilla kausi oli vain inan silmänräpäystä pidempi. Siis kuka tahansa uhrautuu, ettei vaan Väyrysestä tarvitse tehdä ehdokasta.

Kepun dialemma on siinä, että jos heidän ehdokkaansa putoaa toiselta kierrokselta ja vastakkain on

Soini vs Sale, voiko oppositiossa olevat siirtyä hallituksen ehdokkaan taakse? Jos osa porukasta lipeää Persujen kelkkaan, niin sieltä ei niin helposti siirrytään takaisin. Voittajien puolella on niin lämmin olla, ihan kuin omassa kusilammikossa nukkuisi. Asiaa sanoi kepulainen, kun jytkyyn kompastui.

Kd voisi ehkä jättää vaalit väliin ja asettua suoraan Niinistön taakse. Edelliskertainen ehdokas Kallis on jo ilmoittanut olevansa Niinistön takana. Jollei sitten Räsänen halua avata suutaan ja kirkko joutuu pelkäämään, kuinka monta jäsentä tällä kertaa eroaa. Toisaalta Toimi Kankaanniemiellä ei nyt ole tointa, joten voihan hän lähteä kisaan mukaan. Eihän sitä toimelias ihminen toimetta osaa olla.

Rkp tulee asettamaan ehdokkaan, koska vähemmistökielen puolestapuhujien on tärkeä saada näkyvyyttä. Minun mielestäni vuonna 1994 olisi ollut jo naispresidentin aika, mutta hienosti pienpuolueesta noussut Elisabeth ei ihan kirinyt voittoon. RKP:llä on tälläkin kertaa hyviä nimiä ehdokkaiksi, kuten esimerkiksi Astrid Thors tai Eva Biaudet.

Presidentinvaali on suurelta osalta henkilövaali. Ja Sauli persoonana on kovia kokenut puolivallaton, runollisen herkkä, mutta samalla jopa traaginen persoona, joka on selviytynyt tsunamista ja jonka kaunis Jenni-neito on saanut lumottua. Tätä vastaan on vaikea jytkyillä.

Soinia ei vielä virallisesti ole nimetty ehdokkaaksi, mutta eiköhän se syksyllä virallisteta. Eihän Soinilla ole nyt mitään muuta tekemistä, kun räkyttää oppositiossa ja ehdokkaana se on vielä kuuluvampaa. Perussuomalaisten nousu on ollut merkittävä ja jos sama meno jatkuu, toisella kierroksella tullaan näkemään Soini ja Niinistö. Ainoa, joka voisi tämän estää on vasemmistopuolueiden hyvä ehdokas ja tiivis rivistö, joka hyökkäisi erityisesti Soinia vastaan. Odotan edelleen sitä yllätysehdokasta demareilta.

Minulla on tavoite. Tavoite on se, että toista kierrosta ei tarvitse käydä. Kerätään Saulille tukea laajalla rintamalla ja vedetään historiallinen ekan kierroksen voitto. Se voisi olla näiden vaalien yllätys. Minulle kelpaisi.

Eeva-Kaisa Rouhiainen
Jyväskylän kokoomus ry
puheenjohtaja

P.s. Sauli ja tukitiimi tekee hienoa työtä myös SoMessa. Fb ja twitter on hallussa ja pääsemme kurkkimaan ehdokkaan arkipäivään statuspäivitysten kautta. Kannattaa seurata ja samalla liittyä tukijaksi osoitteessa www.niinisto.fi

51. SoMa SoMe-kuva

2011-07-29

En ole halunnut kirjoittaa heti Norjan tapahtumien jälkeen. Tuntui siltä, että mitkään sanat ei riitä. Äärioikeisto, ääriivasemmisto, äärimmäiset teot. Ne ihmiset, jotka uskovat vain maailman ääriin, näkevät vain kapean ja syvän ojan kahden ääripään välillä.

Tekijä hyödynsi sosiaalisen median kanavia oman harhaisen maailmankuvansa levittämässä. Ja onnistui siinä hyvin. Yli 1500 sivuinen manifesti leviää mediassa tehokkaasti, näyttöpäätteeltä toiselle ja uusien uteliaiden ihmisten luettavaksi. Myönnän. Itse kuuluin tähän uteliaiden joukkoon. Lueskelin manifestia ja yritin ymmärtää teon motiiveja. Tekijä oli liittännyt manifestiin kuvia itsestään ja tällä tavoin varmisti, että kuvista tulisi kuuluisia. Tekijä pyrki tekemään - omasta mielestään - SoMan SoMe-kuvan itsestään.

Nykyistä verkostoitunutta maailmaamme on vaikea hallita. Jokainen voi pyrkiä tekemään itsestään edullisen kuvan rakentamalla sopivia profiileita eri kanaviin. LinkedIn -profiilissa voi nostaa esille itselleen sopivia työ- ja opiskelupaikkoja. Facebook -profiilin yksityisyysasetukset voi kiristää niin, että vain lähimmät ystävät näkevät häpeälliset kannistatukset. Ne jotka vaivihkaa hävittää seuraavana päivänä pään selvittyä. Twitter syötteeseen voi siteerata tunnettuja aforismeja ja antaa itsestään älykkäämmän kuvan kuin on. Yksi statuspäivitys valehtelee enemmän kuin... tuhat sanaa?

Aina ei ole mahdollista hallita omaa julkikuvaansa mediassa ja joutuu tahtomattaan keskelle ryöpytystä. *"Tuntui kuin olisi herännyt ja yhtäkkiä minua olisi ryhdytty kutsumaan Adolf Hitleriksi"*, kuvasi eräs Breivikin nimikaima Hesarissa pari päivää sitten. Lausahdus kuvaa hyvin sitä, kuinka sivulliset joutuvat yllättäen keskelle vihapuheita.

Internetin muodostamaa omakuvaa ei täysin voi hallita, ei edes pysymällä poissa sosiaalisesta mediasta. Nimesi voi olla esillä linkeissä tai blogeissa muiden toimesta. Itse pidän parempana olla mukana, keskustelemassa ja vaikuttamassa siihen, että omakuvani vastaa todellisuutta.

52. Hidastetöyssyjä yhteistyön sillalla

2011-08-28

Peruspalveluministerimme Maria G-R kirjoittaa tämän päivän Turun Sanomissa, kuinka hallitus ryhtyy houkuttelemaan kuntia rahalla rajoittamaan peruspalvelujensa yksityistämisestä. En tiedä, onko peruspalveluministerimme todella sanonut näin, vai onko lehti laittanut kulumia suoraksi sekoittamalla termit yksityistäminen ja ulkoistaminen.

Kunta tai kuntayhtymä voi ostaa palvelun joko yksityiseltä tai julkiselta palveluntuottajalta, mutta vastuu palvelun tuottamisesta on edelleen kunnalla. Kunnan on noudatettava hankintalakia, eli palvelut on kilpailutettava ja kunnan on varmistettava palvelun laatu. Samalla annetaan kuitenkin kuntalaisille lisää valinnanmahdollisuuksia ja edesautetaan palveluiden saatavuutta.

Käytännön esimerkki Jyväskyläläisestä hoivayrityksestä: seitsemän työntekijän voimin yritys tarjoaa palveluita erityisesti hoivaa tarvitseville ikääntyville, pariskunnille, sisaruksille tai ihmisille jotka ovat viettäneet koko elämänsä yhdessä. Yritys auttaa myös omaishoitajia jaksamaan tarjoamalla lyhytkestoisia hoivajaksoja tarpeiden mukaan. Yritys työllistää täyspäiväisesti ja osa-aikaisesti niin paljon, kun vain olisi tulijoita. Työtä riittää, apukäsiä tarvitaan. Yritys on työllistäjä, veronmaksaja ja kaiken lisäksi vuokraa kaupungilta tilat toiminnalleen. Yritys sijaitsee alueella, jossa ei sijaitse vastaavaa kunnallista toimijaa.

Yrittäjä pitää huolen siitä, että palvelun laatu on hyvä jos pelkästään sen vuoksi, että huonosti johdettuun yritykseen ei kukaan halua tulla asiakkaaksi tai töihin. Pienessä yrityksessä johtaja tekee myös itse sitä käytännön työtä. Joskus kädet mustelmilla väkivaltaisten asiakkaiden toimesta, joskus silmäkulma kyynelissä nauraen heidän kanssaan.

Miksi Maria haluaa vaikeuttaa kyseisen yrittäjän työtä entisestään? Kun vihdoinkin on rakennettu uusia siltoja, jotka helpottava elämän kulkua - miksi niille on rakennettava uusia esteitä?

Väestön ikääntyminen ja valmisteilla oleva vanhuspalvelulaki tulee siirtämään lisää velvoitteita ja vastuuta kunnille. Näistä velvoitteista ei kunnat selviydy pelkästään omilla resursseilla, vaan avuksi kaivataan omistautuneita yrittäjiä. Peruspalveluministerille tiedoksi, että kunta ja yrittäjä eivät kilpaile, vaan tekevät yhteistyötä.

53. Kalahdus, älähdys,...

2011-09-02

Se koira älähtää johon kalikka kalahtaa. Maakuntien liitoilla on nyt hätä. Liittoja ei mainita hallitusohjelmassa ja samalla hallitus leikkaa ensi vuonna maakuntien kehittämisrahoista kolmanneksen. Keski-Suomen liiton puheenjohtaja Mauri Pekkarinen kauhisteli kuntaliitosasiaa tänään aamu-tv:ssä. *”Monessa maakunnassa tulee olemaan vain yksi keskuspaikkakunta, kaupunki, joka ottaa puhevallan”*. Mauri tietää ihan hyvin itsekin, että jo tällä hetkellä pienet kunnat ovat jo hyvin pitkälle luovuttaneet päätäntävällän kuntayhtymille, joilta he ostavat palvelunsa.

Hallitusohjelmassa linjataan, että kuntaremontin myötä aluekehityksen vetureiksi nostetaan työssäkäyntialueisiin pohjaavat kaupunkiseudut. Tänään pidetyssä tiedotustilaisuudessa Hallinto- ja kuntaministerimme Henna Virkkunen korosti, että tärkein tavoite on varmistaa kuntapalvelut ja kansalaisten yhdenvertaisuus koko maassa.

Toimivat isot peruskunnat ottavat maakuntien liittojen nykyisiä toimia ja päättävät itse, miten alueen elinkeinoja kehitetään ja liikennevirtoja ohjaillaan. Ilman byrokraattista kolmatta (väli)pyörää. Maakuntavaltuustossa ja -hallituksessa istuvat kuntien valtuutetut, jotka ovat kiireisiä oman kuntansa päätöksenteossa. Heillä on myös intressinsä miettiä oman kuntansa etua, joka tekee maakuntavaltuustosta poliittisen leikkikentän. Kuntapohjien laajetessa päättäjien intresseissä on kehittää koko aluetta tasapuolisesti ja sen voi tehdä yhdessä kunnanvaltuustossa kahden erillisen valtuuston sijaan. Turhia väliportaanhallinnon rakenteita ei tarvita kansalaisten palveluita eikä kunnallista demokratiaa ja itsemääräämisoikeutta heikentämään.

Turun sanomien mukaan kuntapäättäjät kokoavat kapinalistaa kuntauudistusta vastaan. Kunnanvaltuustojen ja -hallitusten puheenjohtajille ja varapuheenjohtajille on osoitettu sähköpostiviesti, jossa kuntapäättäjiä kehoitetaan nousemaan uudistusta vastaan. Keskustan puoluesihteerin Timo Laaninen jo ilmoitti Keskustan antavansa täyden tuen kapinalle. Onko ihme? Keskustan lamaannus viime vaalien jälkeen vaan jatkuu ja nyt puututaan juuri niihin luottamuspaikkoihin, jotka keskusta on vallannut itselleen. Ne saavutetut edut... kalahdus, älähdys,...

PARAS-hankkeet ja Kainuun maakuntamallit on nyt nähty. Esimerkiksi VATT:n tekemän selvityksen mukaan Kainuun hallintokokeilun säästöt olivat vähäiset [VATT 8/2011]. Kokemukset oli hyvä kerätä, mutta kyllä tämä nyt oli tässä. Lopetetaan piipertäminen ja tehdään isoja päätöksiä. Nykyinen hallituksen linjaus on kestävä ja katsoo pitkälle tulevaisuuteen.

Tietoa kuntauudistuksesta ja sen etenemisestä löytyy osoitteesta www.vm.fi/kuntauudistus

54. Markkinointitulva – varma syksyn merkki

2011-09-12

Tänä aamuna paloi käpy. Kahden tunnin aikana kolme markkinointipuhelua. Olisi pitänyt tilata Talouselämä (joka minulle jo tulee TEK:n jäsenyyden kautta), olisi pitänyt liittyä veronmaksajain liittoon ja kolmannen lehtimyyjän jargon jäi puoleen väliin, kun keskeytin puhelun alkuunsa. Juu ei kiitos, alkää soittako.

Tästä viisastuneena soitin Asiakkuusmarkkinointiliiton rajoituspalveluun (p. 0600 13404) ja tein suoramarkkinointikiellon myös maistraattiin (www.maistraatti.fi -> Lomakkeet -> Tietojen luovutus -> Henkilötietojen luovutuksen kieltäminen -> www). Minulla on ollut markkinointikielto aikaisemminkin, mutta nähtävästi eräpäivä on jo vanhentunut.

Sähköpostimainonta on myös kasvanut räjähdysmäisesti viime aikoina. Erityisesti nyt syksyn saapuessa sähköposti on pullollaan ja tärkeät viestit jäävät roskien alle. Yllättävän kauan saat kulutettua aikaa siihen, kun etsit tietoa ja linkkiä, miten postituslistalta pääsee pois. Vastaanotan mielelläni viestejä niiltä, joille olen luvan antanut. Mutta monet lähettävät viestejä pyytämättä ja yllättäen. Onneksi ei sentäs ole faksia; mitähän sitten saisi vastaanottaa.

Sähköpostimarkkinointi voisi nopeasti ajatellen olla tehokasta, mutta se vaan ei enää nykyään ole. Sorry, olette jo kehityksen kärryiltä tippuneita. Mainonnan henkilökohtaisuus on unohdettu ja mainonnasta on tullut haulikon ammuntaa hyttysparveen. Moni ei ymmärrä sitä, että kohderyhmä on mietittävä huolella, kun sähköpostikampanjaa suunnitellaan. Oikea viesti väärälle ihmiselle ja pahimmassa tapauksessa koko yrityksen imago kärsii. Kirjeposti hyvin kohdennettuna toimii jos on toimiakseen. Mutta jos hinta on se 0,60e / 2lk kirjelähetys vs kymmeniätuhansia viestejä liki ilmaiseksi, niin nykypäivän kiristyneissä markkinointibudjeteissa valinta on helppo.

Moni ystäväni lukee jo sähköpostia harvakseltaan pari kolme kertaa viikossa. Jos haluan saada nopean vastauksen, niin yleensä on parempi tarttua puhelimeen. Olen itse harkinnut jo samaa. Jos joku haluaa ottaa minuun yhteyttä, niin yhtä useammin se tapahtuu SoMe-kanavien, soiton tai tekstareiden kautta. Se on henkilökohtaista ja nopeaa. Toisin kuin sähköposti.

55. Kurinpalautus koulukiusaajille

2011-09-22

Perussuomalaiset ovat sitä mieltä, että juuri heitä tuijotetaan ja heidän sanomisiaan nostetaan lehtien otsikoihin. Viimeksi tänään Aamu-tv:ssä Pirkko Ruohonen-Lerner sanoi, kuinka media tuijottaa heidän puheitaan, vaikka tärkeää olisi juuri nyt antaa työrauha. ”Meillä on paljon uusia ja menee kaksi vuotta opetellessa.” Kaksi vuotta?! Ainakin ennen käytöstä opeteltiin jo päiväkodissa ja törkysanojen käytöstä jäi koulussa jälki-istuntoon.

Onko niin, että Perussuomalaiset ovat nykyisen lepsun koulutusjärjestelmän tulos? Ennen vanhaan suu pestiin saippualla tai pakotettiin syömään kalanmaksajäätä, jos suusta pääsi kirosana. Ei toimi nämä keinot nykyisin, opettajat eivät ole auktoriteetteja ja ilkikuristen koululaisten kuriin saaminen on säännöstelty tiukasti. Ja kurittomista lapsista kasvaa kurittomia ... perussuomalaisia?

Tänään ruokapöydässä ideoitiin keinoja, miten nykypäivän villiintyneitä koululaisia voisi saada aisoihin nykykeinoin. Monen kurittoman lapsen taustalla on kurittomat vanhemmat. Jos lasta ei saa rangaista, niin vastuu ja sanktiotoimenpiteet pitäisi siirtää suoraan vanhemmille. Voi olla, että pakko-Antabus -kuuri kurittomien lapsien vanhemmille ei menisi läpi tämän päivän lainsäädännössä, mutta idea kuitenkin oli mielenkiintoinen.

Eräs idea oli se, että luokahuoneessa kiukutteleva lapsi siirretään toiseen huoneeseen, jossa sosiaalisesti syrjäytynyt henkilö kertoisi elämästään veneen alla. Samalla näytettäisiin tilastoja siitä, miten koulumenestys korreloi jatkoelämän menestyksen tai menestyksettömyyden kanssa. Jos kuriton lapsi tarpeeksi monta kertaa joutuisi kuulemaan surkeaa elämäntarinaa, ehkä se koulunkäyntikin voisi alkaa kiinnostamaan enemmän. Vaarana tässä ideassa tosin on se, että lapset tajuaisivat, kuinka sosiaalieduilla on mahdollista kikkailla tekemättä päivääkään työtä. Kiitos läppägeneraattori Rikulle näistä ideoista, vaatinee ehkä kuitenkin jatkokehittämistä ennen siirtoa lainsäädäntöön...

Palatakseni alkuperäiseen aiheeseen: media ei kiusaa Perussuomalaisia, vaan tasapuolisesti kaikkien puolueiden kansanedustajia. Jos esimerkiksi puhemies Heinäluoma tai vaikkapa ministerimme Stubb päästäisi suustaan ulos niitä kiellettyjä sanoja - kuten natsi, nekru tai taantuma - niistä tulisi vielä isompia otsikoita. Perussuomalaisilta tämä on jo normikauraa.

Sitä saa, mitä suustaan pullauttaa.

56. When Reality Hits You

2011-10-04

On niitä hetkiä, kun on hyvä palauttaa itsensä maan pinnalle. Tänään on taas yksi niistä päivistä.

Parasta aikaa vietetään kansallista vanhustenviikkoa, jonka teemana on ”Vapaaehtoisuus voimana”. Teen tänään oman osani ja menen parin muun LC-klubilaisen kanssa Puuppolan hoivasairaalaan vapaaehtoistyöhön.

Olen siellä ollut aiemminkin ja tehtävä ei ole monimutkainen: sairaalan asukkaiden avustamista yläkerran tiloista alakerrassa pidettävään konserttiin ja sen jälkeen takaisin omiin huoneisiin. Pyörätuolien siirtely ei sinänsä ole raskasta ja ehkä se tärkein tehtävä on kuitenkin vain olla läsnä. Koska sitä asukkaita juuri kaipaavat: juttuseuraa ja virikkeitä normaaliin päiviinsä.

Olen aiemminkin käynyt vastaavassa roolissa Puuppolassa ja se on ehkä parhaita ”reality hits” tilanteita. Jotkut odottavat kiireisten hoitajien tuloa, koska liikkumaan pääsee vain pyörätuolien avuilla. Osa asukkaista on dementoituneita ja käydyt keskustelut ovat jopa huvittavan absurdeja. Päiväsyklit ovat melkein kuin elokuvasta Päiväni Murmelina; samat puheet ja samat tilanteet päivästä toiseen.

Luin tämän aamun keskusomalaisesta, että pelkästään Jyväskylässä on noin 120 vapaaehtoistyötä tekevää organisaatiota. Aina on tarvetta auttaville käsille ja kulkeville jaloille. Vapaaehtoistyö tarjoaa ystävyssuhteita ja vastapainoa tavalliseen arkeen. Ongelmana on se, että on myös monia muita kilpailevia aktiviteetteja, joihin kiristyvässä työelämässä olevia henkilöitä yritetään saada mukaan.

Jokainen tekee omia valintoja ja miettii, onko itselle antoisampaa paistaa makkaraa oman lapsen jalkapallotreeneissä vai auttaa esimerkiksi vanhustyössä yhdistyksen tai seurakunnan nimissä. Arvovalintojen tekeminen ei ole helppoa ja on ollut myös nähtävissä, että vapaaehtoistyöhön lupautunut uupuu. Vastapainosta on tullut taakka. Näin ei pitäisi olla.

Jos kaikki tekee pienen osansa, niin suuri osa asioista tulisi tehtyä.

57. Myös työnantajalla on oikeuksia

2011-10-12

Aamu-tv:n uutisointia: "Työsopimuslaki on tiukka. Jos työntekijä on ilmoittamatta pois töistä seitsemän päivää ilman pätevää syytä, se on jopa irtisanomisperuste". Tiukka? Jopa? Seitsemän päivää!

Jos työntekijä on lähes kaksi viikkoa poissa ilmoittamatta, eikä pysty edes jälkikäteen ilmoittamaan pätevää syytä, työnantajalla tulee olla oikeus tehdä päätelmiä työmotivaation tasosta. Tuossa kohdassa työsopimuslaki ei todellakaan ole tiukka.

Aamu-tv:n uutisointi sairaspöissaoloista ja lääkärintodistuksen antamisesta antoi kuvan riistotyönantajasta, joka ruoskii työntekijät töihin nenä räkää vuotaen ja silmät punoittaen. Tai vielä pahempaa: lääkäriin.

Työnantajan etu on työkykyinen työyhteisö; sairastuneet siis pysyvät poissa kustannuspaikalta ja jättäköön pöpönsä levittämättä. Työnantajan oikeus on kuitenkin saada tieto, kun työntekijä on työkyvytön. Sairaus on pätevä syy pöissaaloon ja se on mahdollista todentaa lääkärintodistuksella. Jyväskylän kaupungissa esimiesten oikeus myöntää sairaslomia on pääsääntöisesti kolme päivää. Vakituisten työntekijöiden keskimääräinen sairaspoissaalojen määrä oli 17,9/päivää vuodessa (v 2009). Vaikein tilanne oli vammais- ja vanhuspalveluissa, joissa sairaspoissaalojen määrä kotihoidossa oli huikat 29,1 päivää vuodessa. Noin 40% sairaspoissaaloista oli esimiesten myöntämiä 1-3 päivän poissaaloja.

Esimies on harvoin työterveyden ammattilainen eikä siis pätevä arvioimaan sairauden todellisia syitä. Perättäisten sairaspoissaalojen kohdalla voi taustalla olla vakava sairaus tai esimerkiksi todentamaton home-ongelma joko työpaikalla tai kotona. Ongelma voi pitkittyä.

Järki käteen. Selkeän flunssa-epidemian aikaan työnantaja voi joustaa ja jättää punanenät rauhassa tervehtymään vain ilmoituksen perusteella. Mutta erityisesti toistuvien sairastapauksien kohdalla sairasloman arvioijaksi tulisi saada työterveyden ammattilainen ilman viiveitä. Ja yli seitsemän päivää töistä ilman syytä lusmuilleet saakoot työnantajalta reilun potkun persuuksiin.

58. Paikoillenne, valmiit....

2011-11-17

Lähtökuoppia raavitaan maahan parasta aikaa. Ensin lämmitellään kroppa kunnolla. Sitten pieni verryttely ja sen jälkeen lähtee liikenteeseen marathon. Ensin katsellaan ympärille ja juostaan joukkiossa. Vähän yritetään irtiottoja matkan varrella. Jotkut hyytyy, jotkut spurttaa, maitohapot jylläävät. Loppua kohden vauhti kiihtyy ja jotkut jäävät joukkiosta. Kaikki toivovat puhdasta juoksua, mutta jotkut yrittävät livahuttaa oikopolkuja tai käyttää kyynärpäätaktiikkaa. Ratatuomarit ovat valppaina, mutta eivät ehkä kaikkea huomaa. Viimeiset pari kierrosta juostaan areenalla suuren yleisön silmien alla. Loppusuora ja.... maali! Kuka katkaisee maaliviivan ensimmäisenä, kuka joutuu nielemään neljännen sijan karvaan kalkkiviivan?

Mistä minä oikein puhun? Juoksemisesta? No en todellakaan. Vaan ensi vuodesta, joka alkaa presidentinvaaleista ja huipentuu kohti kunnallisvaaleja. Aloitetaan alusta.

Ensin lämmitellään kroppa. Se onnistuu parhaiten rekrytoimalla Niinistö töihin Suomeen. Kahvilat pursuaa ja teltoilla jaetaan glögiä. Sauli, me tuetaan sinua!

Pieni verryttely presidentinvaalien jälkeen, mutta vain pieni: kunnallisvaalikisa lähtee liikkeelle heti presidentinvaalien jälkeen.

Alussa lähdetään liikenteeseen katselemalla ympärille ja tarkkailemalla muiden ryhmien irtiottoja. Kenellä on nokkelimmat sanankäänteet vaaliohjelmissa? Ehdokkaiden nimiä nousee vähitellen esiin. Jotkut tekevät repäiseviä avauksia ja pääsevät mediassa läpi. Jotkut pysyttelevät taustalla ja valmistelevat loppusuoran strategiaa.

Joillakin voi olla hihassa erikoisia keinoja päästä esille vaaleissa. Ilkeydet lisääntyvät lehtien lyhyet -palstoilla. Mielipidepalstoilla vääristellään toisten sanomisia ja luetaan tekstejä kuin piru raamattua. Jotkut tunkevat itsensä mitä erikoisimmilla tavoilla kameroiden eteen, vaikka sitten omilla ryntäillään tai vain puhumalla ryntäistä. Törkeimmät tapaukset media nappaa esille, niin hyvässä kuin pahassa.

Viimeiset viikot on yhtä hulinaa. Kaikki huutavat yhtä aikaa kävelykadulla, jakavat esitteitä, mielipidepalstat pursuavat. Ihmiset kiinnostuvat ja seuraavat kampanjoita. Vaalit, vaalivalvoja, vaalikrapula.

Kuka siis voittaa? Haluan uskoa, että se jolla on hyvä pohjakunto ja sinnikäs kampanja. Kuten marathon-juoksussa. Joillakin toimii paremmin taktiikka, missä löntystetään 40 kilometria ja pari viimeistä juostaan täysillä. Jokainen tavallaan, mutta doping -juoksijat toivon mukaan jäävät testeissä kiinni.

59. Missä Bryssel - siellä Suomi

2011-11-29

Kansion Eurooppa-akatemian vuosikurssit 2009, 2010 ja 2011 matkasivat Euroopan päätöksenteon ytimeen, Brysseliin, kolmen päivän pituiselle tutustumismatkalle 26.-28.11.2011. Matkan voi tiivistää yhdeksän kohdan faktamuistioon.

1. Ryntäät

Rynnäköpoliisi aseet tanassa ja patukka ojossa tekee ryntäilystä seksikkäämpää kuin Mauri Pekkarisen ryntäily konsanaan. Ensimmäiset 10 minuuttia hotellissa antoi vauhdikkaan kuvan kaupungista. Verta valuvan huumehöhrön taltutus kattoi matkan "vauhtia ja vaarallisia tilanteita" -osion.

2. Metrolla olisit jo perillä

Jopa palava metro on nopeampi kuin kävely keskustasta Ibis-hotellille. Alun poliisioperaation jälkeen käryävä metro oli pienoinen pettymys. Emme nähneet palomiesten ryntäitä.

Toinen hyvä keino päästä paikasta toiseen oli taksit. Niiden kuljettajat ja ajotapa oli kokemus sinänsä. Parhaiten pääset perille, jos taksinkuljettajan apuna näytät kansainvälisiä käsimerkkejä muille autoilijoille.

3. Mitroseksuaalisuus

"Kansalliselle naisten hiplaamiselle on annettu oma termi: mitroseksuaalisuus." Ukko Metsolan kevennys lounaalla osui ja upposi yleisöön.

Lobbari-Ukko antoi kattavan kuvauksen työstään. Direktiivit asettavat vaatimuksia yritysmaailmaan, esimerkiksi rikkipäästädirektiivi tuplaisi suomalaisten yritysten kustannukset. Lobbarit pyrkivät takomaan EU-päättäjille järkeä päähän, ettei huonot direktiivit näy kengänkuvana suomalaisen työntekijän takalistossa.

Yleinen mielikuva lobbauksesta on pahoin vääristynyt. Lobbarit eivät ole kaupungin pahimpia kusettajia. Ne löytyvät paikallisista takseista.

4. Tasa-arvoton Bryssel?

Mitä ihmeellistä on lorottavassa pojassa? Niitä näkee pilvin pimein Jyväskylän kävelykadulla eritoten pikkujoulujen aikaan. Mutta kyykkypissityttö on harvempi näky myös Suomessa.

Tasa-arvossa on vielä tekemistä, kun pissivä poika on suositumpi kuin kyykkypissityttö. Tälle on tehtävä jotain, pissis kunniaan! Säädetään pissisdirektiivi.

5. Isänmaallisuus ja kansainvälisyys

Ville Itälän sanoin: "Impivaaralaisuus ei ole isänmaallisuutta, kansainvälisyys on isänmaallisuutta."

Itälä kuvasi maailman taloustilannetta Harald Hirmuisen rotko vs nuolisade - vertauksen voimin. Kannattaa kuitenkin kääntyä nuolisadetta vastaan ja torjua uhka ennemmin kuin vapaaehtoisesti hypätä rotkoon. Tilanne on vakava, mutta usko Euroopan tulevaisuuteen on vahva. Sitä kuvastaa mm se, että mikään maa ei ole irtaantumassa Euroopasta, vaan päinvastoin uusia tulokkaita on porteilla. Euroopan maat haluavat olla kansainvälisiä.

Kansainvälisyyttä on myös se, että voi olla rohkeasti suomalainen ulkomailla. Ja sen me osaamme. Ravintolan ovilla olevat sisäänheittäjät huutelivat "hyvää päivää" ja "minä rakastan sinua". Mitä ilmeisemmin he haistoivat suomalaisen jo kilometrin päähän.

6. Veturimiehet heiluttaa

Suomalainen puhuu harvoin ja lyhyesti, mutta silloin kun hän avaa suunsa, sana menee perille. Ranskalainen puhuu paljon, kovaa ja koko ajan, mutta ei sano mitään ymmärrettävää.

Brysselin ja Pariisin välistä reittiä matkaavien junien kuljettajat ovat äänekkäitä ja näyttävät Ron Jeremyltä. Luulisi heidän "kielitaitonsa" ulkonäön perusteella olevan parempi.

Ylenpalttinen mesominen saa suomalaisen käyttämään äänivaltaansa. Jopa tylypahka-tarjoilijan suupieleen ilmaantui pieni hymynkare, kun yksi Hakin "Hiljaa!" - huudahdus sai veturimiehet vaimentamaan ääntään. Suomalainen haluaa nauttia juomansa hiljaisuudessa, vaikka p**se rakoille vetäisi.

7. Ruokakulttuuri -shokki

Matkan aikana nautitut useat yhteiset lounaat ja illalliset rytmittivät matkan hyvin. Mutta muutama huomionarvoinen seikka on hyvä laittaa muistiin tulevia käyntejä ajatellen:

- Vaahterasiirappi ja vohveli aiheuttavat sokerihumalakohtauksen, joka purkautuu kivenkovana sapetuksena.

- Kaupungista pitää etsiä Irkkupub saadakseen siideriä.

- Varoitus: suklaa sulattaa sydämet, mutta tyhjentää lompakot.

8. Soinin ongelman ytimessä

Matkan odotettu pääkohde, Euroopan parlamentti, oli vaikuttava rakennus. Saimme kuulla parlamentin käytänteistä, kuten parlamentin rakenteista, avustajien päivärutiineista ja valiokuntatyöskentelystä.

Täysistunnot, valiokuntatyöskentely ja erilaiset kuulemistilaisuudet tapahtuvat Brysselissä. Parlamentti kokoontuu Strasbourgissa vain neljän päivän ajan kuukaudessa suorittamaan äänestyksiä täysistunnoissa. Matkustaminen kahden maan välissä ei ole EU-toimijoiden mieleen, se tuli selväksi matkan aikana. Koko parlamentin siirtäminen pariksi päiväksi kuussa Strasbourgii on kallista ja turhauttavaa, siksi parlametaarikot ja virkakoneisto haluaisi lopettaa tämän 200 miljoonaa euroa vuosittain syövän turhakkeen. Käytänne on kuitenkin vahvistettu Amsterdamin sopimuksessa ja sopimus on mahdollista purkaa vain yksimielisellä päätöksellä. Ranskalaiset eivät halua muuttaa käytänteitä - omituisia nuo gallialaiset.

Täysistuntosali oli hiljainen ja autio. Sieltä puuttui vierailupäivänä parlamentissa työskentelevät 732 meppiä, heidän avustajansa ja 23 virallisen kielen tulkit. Kaiken kaikkiaan 506 kielten yhdistelmää on käytössä istunnoissa. Voimme vain kuvitella kielten kakofonian, tunnelma lienee kuin Baabelin tornin juurella.

Tulkkien työ on haastavaa. Joskus mepit intoutuvat puhumaan liian nopeasti. Siinä vaiheessa tulkeilla on mahdollisuus pelata X-factoria ja painaa hätä-seis -painiketta. Kolmella ruksilla saa edustajan hiljentymään. Tällä olisi käyttöä myös Suomen eduskunnassa.

Missä EU - siellä ratkaisu.

9. Nato - otaN

Matkan viimeisessä tutustumiskohteessa, NATOn päämajassa, vahvistui mielikuva siitä, että NATO on tarkoitushakuisesti väärinymmärretty liittouma. Suomi on ollut NATOn rauhankumppani vuodesta 1994. Suomen rooli NATOn kumppanina antaa hyvän aseman ja myös valtaa päätöksenteossa. Suomi on juuri siellä, missä sen kuuluukin olla varmistaakseen oman turvallisuutensa.

NATOn matkamuistomyymälässä olevissa tuotteissa oli slogan "Nato - otaN". Mitä Nato ottaa - se jäi selvittämättä.

- - -

Faktamuistion lopuksi on palkintojenjaon aika. Haluan kiittää akatemian ansiokkaasta, opettavaisesta ja hyvin järjestetystä matkasta. Henna ja Hakki - Kansion Milla Magia ja Singis Khan - tekivät matkasta ikimuistoisen. Kiitos!

Terveisin,

Eve ja Marjo

Jyväskylän kokoomus ry:n siiamilaiset kaksoset

60. Vale, emävale, ilmiö

2012-01-03

Olen päivystänyt Cafe Niinistössä Jyväskylässä nyt yhteensä yli 30 tuntia viimeisen reilun kolmen viikon aikana. Väkeä on todella hyvin ja keskustelut mielenkiintoisia. Useimmin päivän puheenaihe on: kuka on toisella kierroksella Niinistön rinnalla. Yhtään ääntä ei ole annettu ja Niinistön paikkaa ei kyseenalaisteta. Mutta peli toisesta kierroksesta käy kuumana ihmisten ja erityisesti median mielissä.

Median työkalu on gallupit, jotka erilaisilla menetelmillä ja mallinnuksilla voidaan kääntää moneen suuntaan. Esimerkiksi Hesari ja Ilta Sanomat tulkitsevat gallupeja eri tavalla; Hesarin tapa on pitää ”EOS” -äännet mukana gallup tuloksessa, kun taas Ilta Sanomat tulkitsevat nämä äännet nukkuviksi ääniksi, jotka jättävät äänestämättä. Vaalilautakunnassa EOS-laput menee hukkaan, siksi Hesarin tämän päivän otsikon ”raju lasku” sulaa pieneksi lätäköksi: Niinistö on edelleen saamassa 48% äänistä, jos nukkuvat nukkuu taas kerran onnensa ohi.

Omien sinisien silmälasieni läpi huomaa paremmin kuitenkin sen, että gallup kuin gallup, Niinistö olisi tällä hetkellä saamassa viimeistään toisella kierroksella 4/5 äänistä riippumatta siitä, kuka hänen vastaehdokkaansa olisi. Mutta missä olisi suuret otsikot jos tulkinnanvaraa ei olisi – ei missään. Siksi tilastoja käännetään ja väännetään surutta, että löytyisi edes jotain uutisoitavaa. Vale, emävale, tilasto=ilmiö.

Yksi tymeämpi ilmiö nostaa päätään. Kahvilaan tulee ihmisiä, jotka huolestuneena kysyvät jonkun valheellisen ja vääristyneen huhun perään. Kuulen samoja valheita, jotka kiersivät jo kuusi vuotta sitten presidentinvaalien alla ja jotka jo silloin on todettu täysin perättömiksi ja ilkeämielisiksi juoruiksi. Erityisesti netin mielipidepalstat, jotka antavat mahdollisuuden kirjoittaa anonyymisti ja ilman vastuuta ovat näiden ilkeämielisyyksien mätäpaiseita. Toivon vaan, että äänestäjät ymmärtävät näiden palstojen viihdearvon ja etsivät faktatiedon vahvistetuilta tahoilta. Kannustusjoukot ovat ehdokkaan peili, tarkoitushakuinen toisen kampanjan häiriköinti lokaa vain oman ehdokkaan kiiltokuvaa. Rapa roiskuu vahingossa, mutta lokaa heitetään tarkoituksella.

Peli kuumenee, mutta vaalirauha tulee säilyttää. On oikein käydä toisen vaalitulaisuudessa. Ei lokaamassa ja ei edes tahattomasti rapaamassa, vaan kunnioittamassa toisen vaalityötä. Ja uskokaa pois, se on työtä, ei hegemoniaa ja glamouria. Itsekin kävin viimeksi eilen kuuntelemassa Pekka Haaviston luennon liittyen rauhanturvaamiseen kriisialueilla. Olen aikaisemminkin ollut häntä kuuntelemassa ja pidän hänen tavastaan esiintyä. Hieno ehdokas ja kunnioitan hänen hienoa kampanjaansa.

Ennakkoäänestys alkaa 11.1 ja varsinainen vaalipäivä on 22.1. Mahdollinen toinen kierros alkaa heti perään, eli ennakkoäänestys alkaa 25.1 ja varsinainen toinen vaalipäivä on 5.2. Näillä mennään ja sen jälkeen – pulinat pois.

61. Hampaat kuntoon palvelusetelillä

2012-01-24

Vietin unettoman yön hammassärkyisenä. Pari päivää ehti jo vihloa, mutta kiireiden ja viikonlopun vuoksi hammaslääkäriin meno viivästy. Suuri virhe, en suosittele. Viimeinen yö oli tuskainen ja särkylääkkeet eivät auttaneet. Mieluummin olisin nähnyt lentäviä gerbiilejä, kun kipinöitä silmissä. Kirosin kaikki ne kerrat, kun olen jättänyt hammaslääkärin väliin tai pessyt huonosti hampaani. Kärski siinä nyt sitten.

Soitin heti arkipäivän valjetessa ensiapuun ja sain ajan kahden tunnin päähän Vaajakosken hammashoitolaan. Jälkikäteen kuulin, että jos soittaa heti puhelinajan alussa kahdeksalta, on mahdollista saada aikoja samalle päivälle. Yhdeksän jälkeen soittajille on jo pakko tarjota ”eioo”-aikoja.

Ensiavuksi hammaslääkäri laittoi lääkitystä ja väliaikaisen paikan, mutta hammas vaatii vielä juurihoitoa. Pahin sinnikäs särky helpotti, mutta ei vielä laantunut kokonaan. Syöminen, oli se sitten lämmintä tai kylmää, laittaa silmät kipinöimään. Anteeksi naapurit huutoni, ei tässä suurempaa hätää ole.

Sain kattavan tietopaketin jatkohoidon vaihtoehtoista. Minun oli mahdollista jatkaa hoitoa samaisessa hammashoitolassa tai valita yksityinen toimija. Tein valinnan, että otan palvelusetelin ja valitsen jatkohoidon kolmesta eri yksityisestä vaihtoehdosta ennemmin kuin huhtikuulle venyvistä kunnallisesta. Maksan hoidosta väli rahaa, mutta saan hoidon nopeammin ja haluamassani paikassa.

Minulla oli aikaa kysellä hoitajalta käyttökokemuksia hänen kirjoittaessa Smartumin palveluseteliä valmiiksi. Ketään ei pakoteta ottamaan seteliä, mutta vaihtoehto on otettu hyvin vastaan. Jotkut asiakkaat ottavat mielellään palvelun setelinä, jotkut haluavat jatkaa hoitoa jo tutuksi tullessa tuolissa. Hampaat tulevat kuntoon molemmissa tapauksissa ja asiakas saa itse päättää miten tekee.

Kunnallisessa hammashoidossa työntekijät ovat tyytyväisiä palveluseteliin, koska he pystyvät tarjoamaan asiakkaalle vaihtoehtoja ja mahdollisuutta nopeaan apuun. Seteli on helpottanut jonoja ja asiakkaat ovat ottaneet niitä mielellään vastaan. Jopa niin paljon, että palveluseteliin osoitetut varat ovat loppuneet kesken.

Palveluseteliin kirjataan tarkasti ylös ne hoitotoimenpiteet, jotka palveluseteli kattaa. Sain mukaani myös yksityisten hammashoitoloiden tarkat hinnastot jokaisesta toimenpiteestä, joten pystyn vertailemaan, minkä niistä priorisoin ensimmäiseksi. Tällä hetkellä yksityistä hammashoitoa palvelusetelien avulla tarjoaa Jyväskylän alueella Mehiläinen, Oral Hammaslääkärit sekä Harjun Hammas.

Pientä kehittämistä palvelussa vielä on. Palvelusetelin kirjaamiseen käsityönä menee aikaa ja palvelu on sen verran uusi vielä hammashoitoloissakin, että alussa oli opettelemista käytännöissä. Myös palvelutarjoajalla yksityisellä hammashoitajalla on enemmän työtä, kun kaikki toteutetut toimenpiteet kirjataan ja raportoidaan takaisin päin.

Mitä lentäviin gerbiileihin ja tuskaisiin ruokahetkiin: ne vielä jatkuvat. Voisin sanoa jotain opettavaista hampaiden pesusta, mutta vanha sanontakin sanoo: ”*Se joka ei osaa tehdä, se*

opettaa.”. Parasta lopettaa tähän.

62. Olisi taas vaikuttamisen paikka

2012-02-15

Tiesitkö, että nyt on Jyväskylän kirkkoherran vaalit? Ennakkoäänestys on käynnissä nyt ja varsinaiset vaalipäivät ovat sunnuntaina ja maanantaina.

Äänestysprosentti on jäänyt - ja jäänee tälläkin kertaa - alle 10%. Äänioikeutettuja vaalissa on 76 289. Luultavasti siis suurin osa omista ystävästänikin on autuaan tietämättömiä, että tällä hetkellä olisi taas vaikuttamisen paikka. Äänioikeus on 18 vuotta täyttäneellä henkilöllä, joka on merkitty Jyväskylän seurakunnan läsnä olevaksi jäseneksi viimeistään 11.12.2011.

Vaalijärjestelmä on erikoinen. Ehdolla on kolme varsinaista Lapuan hiippakunnan tuomiokapitulin asettamaa ehdokasta ja yksi ylimääräinen ehdokas. Erikoista on se, että jos äänestää ylimääräistä ehdokasta, voi halutessaan laittaa äänestyslappuun myös toisen vaihtoehdon. Hauska yksityiskohta, ei mene ääni "hukkaan". Kaikkea sitä keksitäänkin. Ylimääräisen ehdokkaan tosin edellytetään saavan 10 prosenttia kaikkien äänioikeutettujen äänistä ja puolet annetuista äänistä tullakseen valituksi. Mission impossible? Melkeinpä.

Kirkkoherran tehtävä ei ole helppo. Jyväskylän seurakunta koostuu yhdeksästä alue seurakunnasta, joilla on toiminnallisesti laaja itsenäisyys. Lisäksi seurakunnassa on yhteisen seurakuntapalvelun yksikkö ja tukipalveluiden kokonaisuus. Tämän organisaation, yli 300 työntekijän sekä noin 250 luottamushenkilön johtaminen vaatii jo... sanoisiko... johdatusta. Vähentyvä jäsenistö, tiukentuvat budjettiraamit, hallinnon järjeittäminen, työntekijöistä huolehtiminen, alueellisesti sopivan painopisteen löytäminen,... Haasteita riittää.

Olen vertaillut ehdokkaita ja lueskellut heidän ajatuksia seurakunnan kehittämisestä. Näytesaarnoja en ole käynyt kuuntelemissa, koska saarnaustaito ei ole minulle tärkeä valintakriteeri. Ehdokkaissa on eroja ja ne löytyvät esimerkiksi vaalikoneesta.

Oma mielipiteeni on muodostunut. Kaipaavat valittavalta kirkkoherralta hengellistä ja strategista johtajuutta. Perinteiset ihmiskäsitykset ja maailmankuvat on murrettavissa ja myös kirkon täytyy arvioida niitä uudelleen omassa ajassa. Kirkkoherra on henkilö, joka omalla esimerkillään ja toiminnallaan voi ohjata seurakuntaa kohti nykypäivää. Tasa-arvon maailmassa kirkkoherran tulee hyväksyä papiksi yhtä hyvin naisen kuin miehen sekä hänen tulisi olla valmis siunaamaan samaa sukupuolta olevia pareja. Haluan nähdä kirkkoherran paikalla henkilön, joka uskaltaa murtaa tabut omalla esimerkillään.

Nämä on minun arvoni. Jokaisella Jyväskylän seurakunnan jäsenellä on omansa: Siksi toivon, että vertailette ehdokkaita ja käytätte ääntänne, koska vain silloin kirkkoherra on jäsenistönsä näköinen.

Lisätietoa: http://jyvaskylanseurakunta.vaalikone.org/fi/vaali_kirkkoherranvaali

63. KVG - mutta ketä kiinnostaa?

2012-03-04

Tieto on arvokasta. Kauppaketjut keräävät tietoa ostokäyttäytymisestä ja suunnittelevat sen pohjalta tuotevalikoimaa. Jos TV:stä tulevat realityohjelmat ärsyttävät, niin turha moittia tuottajia, vaan ohjelmia katsovia asiakkaita. Katsojaluvut määräävät.

Google muuttaa ehtojaan 1.3.2012. Uusien ehtojen mukaan Google voi kerätä ja yhdistellä eri palveluissaan keräämäänsä tietoa ja muodostaa käyttäjistä tarkempia profiileja. Näitä profiileja vastaan yhtiö myy täsmämainontaa. Samankaltaista täsmämarkkinointia tekee Facebook.

Tämän päivän poimintoja FB-profiilissani olevasta mainonnasta: kaapissa lojuva kulta kannattaa myydä pois, sain mahdollisuuden voittaa ilmalämpöpumpun ja tarvitsen parranajon. Hämmäntävää. Pitäisikö minun olla huolissani, kun Facebook ei tiedä tämän enempää elämästäni? Nykyajan pirstoutuneessa mediamaailmassa täsmämarkkinoinnin ammattilaiset ovat kuninkaita. Facebook ei tämän pienen otannan perusteella tosin vakuuta.

Miten minun yksityishenkilönä pitäisi asennoitua tähän kaikkeen? Minua ei sinänsä häiritse se, että saan kohdennettua markkinointia passiivisessa muodossa esimerkiksi Facebook:n tai Googlen sivupalkissa. Esimerkiksi jos mainostaja tarjoaa lääkettä peräpukamiin sen jälkeen, kun olet tehnyt siitä Google-haun, tieto voisi jopa vähentää tuskaa. Toisaalta jos saisin heti haun jälkeen puhelinsoiton, joka tarjoaisi kyseistä lääkettä, varmasti v-käyrä nousisi kattoon.

Mutta missä menee raja? Perustuslaillinen yksityiselämän suoja: luottamuksellisia pidettäviä asioita ei muut saa käyttää. Mutta mistä Google tai Facebook voisi tietää, että minun antamani tieto on luottamuksellinen? Ei mistään. Siksi minun pitää olla valistunut käyttäjä ja valvoa omia tekemisiäni. Jos kirjoitan luottamuksellisen asian FB-statukseen, niin silloin asia ei enää ole yksityinen. Olen päättänyt siinä vaiheessa tehdä asiasta julkisen.

Google-haussa raja on hämälampi. Voisin toki luottamuksellisen tiedonhaun ajaksi kirjautua ulos palvelusta, jos pelkään sitä, että hakemani tieto leimautuu minuun. KVG ja taas Googlen datapankki kasvaa. Oikeastaan, mitä väliä? Taistelu Googlen tiedonkeräystä vastaan tuntuu taistelulta tuulimyllyjä vastaan. Don Quijotekin ymmärsi viimeistään kuolinvuoteellaan, että taistelu oli turhaa.

Yksityishenkilönä en näe Googlen toiminnassa ongelmaa niin kauan, kun omat tietoni on yhdistetty suurempaan datajoukkoon ja yksittäisestä tietoalkiona tieto (=minä) en ole myytävänä kolmannelle osapuolelle ilman suostumustani. Jos mennään pidemmälle ja joku kaivaa luottamuksellisen tiedon esimerkiksi salakuuntelemalla tai kirjautumalla toisen tunnuksillasi palveluihin, siinä ylittyy rikoksen raja. Joku aika sitten kuulin selostuksen siitä, kuinka halvoilla salakuunteluvälineillä on mahdollista kuunnella yksityisiä keskusteluja, jos tilassa on vain puhelin virrat päällä. Viimeistään tässä vaiheessa joku salaliittoteoreetikko sai orgasmin. Ja tottatosiaan rikoksen raja ylittyy.

Tietoa on maailma täynnä. Data-analyytikkoita paljon vähemmän. Se ihmetyttää, mitä Google oikeasti pystyy tekemään kaikella sillä valtavalla datamäärällä, mitä se päivittäin kerää. Tulevaisuus näyttää.

64. Tolppatuomio: puheenjohtaja ja hallitus vaihtoon

2012-03-04

Viestintäpäälikkö Ahde iski päänsä taksitolppaan, jos lehtien otsikoita on uskominen. Kuulostaa ihan siltä, että Rätty yllytti AKT:n hallituksen jäseniä koskettamaan kielellä samaista metallista tolppaa pienellä pakkasella. Tiedättehän miten siinä käy? Kiusa se on pienikin kiusa. Työpaikkakiusa etenkin.

Hallituksen jäsenen vastuu on painava. Hallitus tekee päätöksiä kokouksissaan kollektiivisesti ja sillä on vastuu toiminnastaan. Oikeustieteen kandidaatti, SAK:n lakimiehenä ja AKT:n vastaavana lakimiehenä toiminut Rätty tietää asian paremmin kuin hyvin. Paremmin kuin AKT:n hallituksen jäsenet.

Rätty on itse parasta aikaa tutkinnassa työpaikkakiusaamisesta. Työyhteisö ei ollut terve ja hallitus päätettiin uhrata. Julkisuuteen vuotanut irtisanomisperusteet ovat heikkoja. Työsopimuksen voi irtisanoa asiallisesta ja painavasta syystä. Painava syy voi olla luottamuspula. Jos todella luottamus on joutunut pulaan vuonna 2010 tapahtuneen taksitolppakeskustelun perusteella, niin syy ei ollut painava. Hallituksen jäsenet, tai ainakin 11 heistä, juuttuivat kielestään kusiseen tolppaan.

Rädyn ja AKT:n hallituksen kohdalla luottamuspula on selvä. Läheisellä taksitolpalla jo kuiskitaan seuraavaa tuomiota: pöytä puhtaaksi - puheenjohtaja ja hallitus vaihtoon.

Onneksi AKT ei ole ainoa vaihtoehto. Kassan jäsenet: liittykää protestiliikkeenä YTK:n jäseniksi.

65. Elinvoimainen kunta, osa 1: Siilipuolustus

2012-03-12

Kirjoitan tällä viikolla jokaisena arkipäivänä (ma-pe) blogikirjoituksen liittyen kuntauudistukseen.

Kun siili tuntee itsensä uhatuksi, se käpertyy kerälle ja nostaa piikit esille. Jos sen tekee keskellä tietä, puolustus ei ole paras keino pelastautua. Siilipuolustuksen huono puoli on se, että nenä on omassa navassa ja eteenpäin ei näe eikä pääse. Ja kun auto tulee, niin on jo myöhäistä.

Kuntakierros on pysähtynyt tänään Jyväskylään, kuntapäättäjät ympäri Keski-Suomen on kokoontumassa parasta aikaa Paviljonkiin puhumaan painavaa asiaa. Paviljongin ulkopuolelle siilipuolustajat ovat järjestämässä mielenosoitusta kuntauudistusta vastaan.

Olen jo nyt tyytyväinen siitä, että kunnat ympäri Suomea oikeasti puhuvat kuntien tulevista haasteista ikärakenteen räjähtäessä käsiin. Ei vain kuntapäättäjät juhlapuheissa, vaan ne kuntalaiset, joita asia eniten koskettaa, mutta jotka eivät asiasta ole aiemmin kiinnostuneet. Kun kuntalaiset nyt vihdoin heräsivät karuun arkeen, toivottavasti myös kuntapäättäjät kuuntelevat ja ymmärtävät realiteetit. Puheet eivät pitkään enää auta, kun auto on jo tulossa kovaa vauhtia tietä pitkin. Olisi jo otettava nokka esiin ja sipsuteltava tien toiselle puolelle.

Eduskunnassa käyty välikysymyskeskustelu paljasti Keskustan vision uudeksi kuntamalliksi: monitoimikuntayhtymä. Lisäbyrokratia, lisääntyvä luottamushenkilömäärä ja uudet väliportaan pomot eivät auta tulevaisuuden huoltosuhteeseen. Kun niistä pääsemme eroon, nekin vähäiset rahat vapautuvat palveluihin. Jo tällä hetkellä kuntien päätöksenteko on siirretty suurelta osin kuntayhtymille. Kunnan rahoista leijonanosa menee mm. SoTe-puolelle, mutta kunnan päättäjillä ei ole valtaa päättää miten terveyspalvelut järjestetään. On selvää, että kunnilla ei ole varaa ylläpitää nykyisen laajuista byrokratiata. Raha ja vastuu tulee olla samoissa käsissä, vasta silloin on mahdollista puhua lähidemokratiasta.

Keskusteluissa nousee edelleen esille se, että tällä uudistuksella ei nykyiset palvelut parane tai saada aikaan olennaisia säästöjä. Se aika on jo ohi. Porkkanat jaettiin pari vuotta sitten yhteen liittyneille kunnille. Nyt on tarkoitus säilyttää edes nykytasoa ja turvata tulevaisuudessa edes jotkut palvelut. Kuntien määrä ei ole olennainen. Kuntien rajat tai nimet eivät ole pyhiä. Identiteetti jopa syvenee ja mielikuvat romantisoituvat, kun kunnan oma hallintobyrokratia vähenee. Ei edes palvelut ole pyhiä, vaan niitäkin tulee arvioida kriittisesti ja tulevat haasteet ymmärtäen.

Kirjoitan tämän viikon aikana omia mietteitäni kuntauudistuksesta niin Jyväskylän kuin myös syntymäpitäjäni Ruoveden näkökulmasta. Tilanne kunnissa on erilainen, toinen on nettomaksaja, toinen nettosaaja. Mutta tulevaisuuden haasteet molemmissa kunnissa on samat.

Lupaan kirjoituksen jokaisena arkipäivänä. Kirjoituksia en ole valmistanut etukäteen, vaan otan palautetta vastaan ja muodostan samalla omaa kantaani. Toivon kirjoituksiin kommentteja, näkökulmia ja mielipiteitä. Puolesta ja vastaan. Tavoitteeni on, että viikon aikana niin oma, kuin myös muiden tietoisuus kuntauudistuksen perusteista lisääntyy.

Eeva-Kaisa Rouhiainen
Jyväskylän kokoomus ry

Puheenjohtaja

66. Elinvoimainen kunta, osa 2: Ei minun rahapussistani – vai hetkinen...

2012-03-13

Kirjoitan tällä viikolla jokaisena arkipäivänä (ma-pe) blogikirjoituksen liittyen kuntauudistukseen.

Kuntien palveluverkosta pidetään yllä verotulojen tasausjärjestelmän avulla. Jos kunnan omat verotulot ja valtion maksama rahoitus eivät riitä palvelujen rahoittamiseen, niin kuntien keräämää verotuloa käytetään tasaamaan köyhempien kuntien taloutta. Viime vuonna näitä verotulojen tasausta maksavia kuntia oli 62 ja saajapuolella 258 kuntaa. Tällä hetkellä esimerkiksi oma kotikaupunkini Jyväskylä on nettomaksaja yhdessä Muuramen ja Jämsän kanssa. Kaikki muut 20 kuntaa Keski-Suomessa olivat saajapuolella.

Nettomaksajien määrä vähenee, kun rahat menevät omien palvelujen järjestämiseen. Solidaarisuudella on rajansa, jos omalta kunnalta rahat loppuu. Tyhjästä on paha nyhjästä. Varainsiirto isoilta kaupungeilta pienille ei käytännössä voi jatkua loputtomiin

Miksi minun pitäisi edes suvaita? Miksi minun veroeuroni menee kunnan rajojen ulkopuolelle, kun haluaisin kohdentaa sen vaikkapa Jyväskylän terveystalouden parantamiseen. Minunhan siellä Paviljongin ulkopuolella olisi pitänyt melskata kepulaisten ja kommunistien joukossa ”Jättikuntauudistus on kansalaisen kusetus!” ja että pois pois pois minun rahakukkarolta kuppaamasta.

Mutta hetkinen. Entäs jos minä olen sen kunnan asukas, joka olisi saajapuolella ja jonka viimeisetkin palvelut häviää, kun rahat vähenee? Mitäs jos minä asuisin edelleen synnyinpitäjässäni Ruovedellä?

Ruovesi. Osa Ylä-Pirkanmaata. Asukkaita n 5100 (2009). Veroprosentti 20,50% ja kiinteistöveroprosentti 1,00%. Yhteisöveroja kerätään 1,2 miljoonaa ja kiinteistöveroja 1,398 miljoonaa (TA2012). Kunta, joka on saanut harkinnanvaraista valtionosuutta vuosina 2007-2011 kaksi kertaa. Kunta, jonka viime vuoden tilinpäätöksessä todetaan, että mikäli talous vielä jatkaa samaan malliin, Ruovesi päättyy kriisikuntien joukkoon 5 - 6 vuoden kuluttua. Ruovesi on Pirkanmaan kunnista väestörakenteeltaan vanhin.

On selvää, että Ruovesi ei pärjää yksin tulevina vuosina. Jatkossakin kunta tarvitsee oman rakenteensa purkamisen ja juustohöyläämisen lisäksi muiden apua, jos se päättää jatkaa omin voimin. Jos edelleen maksaisin kunnallisveroni Ruovedelle, olisin iloinen muiden kuntien solidaarisuudesta.

Ruoveden palveluverkkoa on toki jo mietitty uudelta pohjalta ja useita kertoja. Ruovedellä on Virtain kanssa muun muassa yhteinen kirjastoauto, yhteinen tarkastusmestari rakennusvalvonnassa ja yhteinen ympäristötarkastaja. Terveystalouden on iso osa kunnan palvelutarjontaa. SoTe-puolella lääkärin vastaanotto ja vuodeosastot löytyy Ruovedeltä, erikoissairaanhoidon poliklinikat Mäntästä sekä ensiapu ja kiireellinen hoito Tampereelta. Mitä itse olen seurannut kunnan viime vuosien tapahtumia Ruovesi-lehden kautta, yhteistyö ei aina ole sujuvaa eri tahojen kanssa. Tästä osoituksena myös SoTe-palvelujen uudelleenjärjestely. Ruovesi-lehden mukaan nyt neuvottelut on käynnissä sosiaali- ja terveystoimen järjestämisestä yhdessä Virtain kanssa. Ylikunnallisissa

yhteistyössä ei aina kaikki onnistu kun Strömsössä.

Asiakkaan, kuntalaisen, kannalta on tärkeää saada lähipalvelut läheltä ja erikoispalvelut kohtuullisen matkan päästä. Paraneeko vai huononeeko palvelut kuntaliitoksen myötä? Kysyisin mieluummin toisinpäin: pitääkö Ruovesi nykyiset palvelut, jos pysyy näissä asetelmissa? Minä en siihen usko. Edes uudistuksen avulla ei nykyiset palvelut parane tai saada aikaan olennaisia säästöjä. Nyt on tarkoitus säilyttää edes osa nykytasoa ja turvata tulevaisuudessa edes jotkut palvelut.

Palaan kuntarajoihin myöhemmin. Ne kun ei tässä asiassa ole se olennainen osa, vaan palvelut. Huomenna voisin kirjoittaa myös maanantaisesta kuntakierroksesta. Sen verran on kuitenkin sanottava jo nyt: nuorissa on tulevaisuus. Jyväskylän nuorisovaltuuston puheenjohtaja Santeri Lohi teki kyllä vaikutuksen omalla puheenvuorollaan Paviljongissa. Kiitos.

Eeva-Kaisa Rouhiainen
Jyväskylän kokoomus ry
Puheenjohtaja

67. Elinvoimainen kunta, osa 3: Kuka pelkää ... Jyväskylää?

2012-03-13

Kirjoitan tällä viikolla jokaisena arkipäivänä (ma-pe) blogikirjoituksen liittyen kuntauudistukseen. Pohdin tässä blogissa kuntauudistusta Jyväskylän näkökulmasta ja puran mietteitä maanantaista kuntakierrosta.

Jyväskylässä (131 997 as) on toteutettu vuonna 2009 iso kuntauudistus, jolloin yhdistyivät Jyväskylä, Jyväskylän maalaiskunta ja Korpilahti. Viiden vuoden irtisanomisaika raksuttaa edelleen ja palveluorganisaation muodostaminen on kesken. Jyväskylän ennustetaan kasvattavan asukasmääräänsä 13,9% vuosina 2010-2030. Ennustettu huoltosuhde on hyvä ja edellinen kuntaliitos helpotti myös maankäytön paineita. Jyväskylä pärjää omillaan hyvin, eikä palvelujen vuoksi tarvitse kuntauudistusta. Virkamiesesitys visioi uutta kuntaa, johon kuuluisi Hankasalmi, Joutsa, Jyväskylä, Laukaa, Luhanka, Muurame, Petäjävesi, Toivakka ja Uurainen, mahdollisesti myös Keuruu ja Multia.

Kuntakierros pysähtyi Keski-Suomen kohdalla maanantaina. Tilaisuus välitettiin suorana lähetyksenä netin kautta. Oli siinä istumista ja kuuntelemista, niin Paviljongissa kuin täällä kotikatsomossa. Kuntien omissa puheenvuoroissa tuli selvästi esille se, että kuntarajoista on halu pitää kiinni, mutta tiiviimpää yhteistyötä kuntien välillä halutaan tehdä jatkossa. Osassa kuntia oli ymmärretty kuntauudistuksen perusteet ja huoli kuntien tulevaisuudesta huoltosuhteen kääntyessä negatiiviseksi. Joissain puheenvuoroissa otettiin esiin prosessin nopea aikataulu ja huoli pakkoliitoksista.

Puheenvuorojen aikana mieleeni piirtyi muistojen hämäristä lapsuuden leikki. Tiedättehän, siis se ”Kuka pelkää mustaa miestä” -leikki? Tai nykyisin se taitaa olla neutraalimmin ”mustekala” tai ”jäämies” tai joku muu pelottavan tuntuinen otus. Pelikentällä juostaan turvasta toiseen ja yritetään vältellä pelottavaa otusta, koska jos se pääsee koskettamaan, niin muuttuu myös itse otukseksi. Pelkäävätkö kunnat ... Jyväskylää?

Jyväskylä kertoi oman visionsa kuntakentälle ja ehdotti leikkiä hieman pienemmissä porukoissa. Kaupunginjohtaja Anderssonin puheenvuorossa virkamiesesitys oli jaettu kahteen osaan: Jyväskylään ja Laukaaseen. Molemmat alueet olisivat vahvoja ja voisivat järjestää palvelut itsenäisesti. Asiaa ei ole käsitelty vielä Jyväskylän valtuustossa, ylimääräinen valtuusto aiheesta on vasta 10.4. Pohjaesitys on nyt kuultu ja seuraavaksi valtuusto linjaa eteenpäin.

Puheenvuoroissa Laukaa kannatti Jyväskylän esittämää kahden vahvan kunnan mallia. Onko joku joka vastustaa? Anyone? Seuraava puheenvuoro: Muurame.

Jyväskylän puheenvuorossa nousi esille kestoaihe: Muuramen ja Jyväskylän kuntaliitos. Jos asuisin Muuramessa, kyllä minäkin vastustaisin ajatusta kuntaliitoksesta. Jyväskylän kyljessä on turvallista olla. Palvelut on lähellä, elinkeinoelämää on kehitetty pitkäjänteisesti ja oman kunnan talous on pidetty hyvällä mallilla. Tästä on osoitus siitä, että Laukaa on yksi kolmesta nettomaksajasta Keski-Suomen alueella.

Pallo on nyt kehyskunnilla. Jyväskylän ei ole tarve tehdä mitään eikä se ole leikin ”musta mies/mustekala/jäämies”. Solidaarisuuden periaatteella Jyväskylä voi auttaa kehyskuntia, mutta

itsensä takia sen ei ole välttämätöntä niin tehdä. Jyväskylä pysyy kaikissa skenaarioissa vahvana ja elinvoimaisena, se pystyy järjestämään tarvittavat peruspalvelut ikääntyvälle väestölle.

Mielestäni Muurame tehköön omat ratkaisunsa. Jos tulevaisuuden palvelut perustuvat vahvoihin peruskuntiin, niin Muurame joutuu palvelunsa toteuttamaan itsenäisesti ja ilman tukevia kuntayhtymiä. En tiedä, onko siinä vaiheessa enää niin hauskaa leikkiä yksin. Kuten Jyväskylän ja Jyväskylän maalaiskunnan kuntaliitosprosessista on nähty, pakko - tai tunne - ei ole paras kannuste, vaan ratkaisut tulee perustua järkeen.

Eeva-Kaisa Rouhiainen
Jyväskylän kokoomus ry
Puheenjohtaja

68. Elinvoimainen kunta, osa 4: Sokea taluttaa mykkää, joka kantaa rampaa...

2012-03-15

Kirjoitan tällä viikolla jokaisena arkipäivänä (ma-pe) blogikirjoituksen liittyen kuntauudistukseen.

Eilen kirjoitin Jyväskylän tilanteesta. Tässä blogissa mietin kuntauudistusta Ruoveden näkökulmasta.

Jos Jyväskylällä on asiat hyvin ja mahdollisuus pärjätä omin voimin myös jatkossa, Ruoveden lähtökohta on täysin erilainen. Ruovedellä ei ole neuvotteluvaltteja ja suoraan sanoen ei edes hirveästi valinnanvaraa. Tuloveroprosentti on nostettu 20,50% tälle vuodelle ja Ruoveden kunnan veronkorotuspaineet ovat edelleen painelaskelman perusteella erittäin suuret. Kunnan väestökehitys on negatiivinen, eli tuloveroeurojen määrä ei ole kasvamassa jatkossa. Ruovesi tarvitsee tällä hetkellä naapurikuntia peruspalveluiden tarjoamiseen, joten todellisesta kunnan itsenäisyydestä tai edes itsenäisestä päätöksenteosta ei voi puhua.

Nyt tehty virkamiesesitys visioi, että Ylä-Pirkanmaan maaseutumaisuuteen perustuvat kunnat voisi yhdistää ja alueeseen kuuluisivat Ruovesi, Mänttä-Vilppula ja Juupajoki, mahdollisesti myös Orivesi. Palveluiden saatavuus ei parane näin keinotekoisella yhdistelmällä. Esityksellä ei ole mitään pohjaa ja tällaisenaan se on tuhoon tuomittu yritys. Väestöpohja jää ohueksi, vain 18545 asukasta, joka on jopa alle PARAS-selvityksen rajojen (20 000 as.). Mitään selkeää pendelöintiä, eli päivittäistä työssäkäyntiliikettä kuntien välillä ei edes selvitys näe. Hallinnollista byrokratiaa maakuntien yhdistämisellä voitaisiin vähentää, mutta se on ainoa etu tässä visiossa.

Ruovesi on jo tällä hetkellä Pirkanmaan kunnista väestörakenteeltaan vanhin. Mänttä-Vilppulan väestökehitys on maakunnan toiseksi huonointa ja sen ennustetaan vähenevän 8,3% vuoteen 2030. Juupajoki sijoittuu maan huonoimpaan viidennekseen syntyneiden lasten lukumäärää arvioitaessa ja sen huoltosuhteen ennustetaan olevan vuonna 2030 Pirkanmaan toiseksi huonoin. Näiden kuntien kolmen kimpaa ei hirveän ruusuista tulevaisuuskuvaa piirrä kuntakartalle.

Kun tätä tekstiä lukee, niin kuka itse asiassa huolii rinnalleen ketään näistä kolmesta? Sokea taluttaisi mykkää, joka kantaisi rampaa. Väliinputoajia niin alueellisesti kuin palveluverkoston osalta.

Mitä Ruovesi sitten haluaa tehdä tai minkä se näkee itselleen parhaaksi vaihtoehdoksi? Kuntakierros kävi Tampereella viime viikon keskiviikkona ja tässä tilaisuudessa myös Ruovedellä oli mahdollisuus kertoa oma näkemyksensä kunnan palvelujen järjestämiseksi.

Ruoveden kunnan puheenvuoron mukaan luonnollinen yhteistyöakseli on Virrat-Tampere -akselilla. Olen tyytyväinen siitä, että Ruovesi ei ole käpertynyt siilipuolustukseen. Kunnassa mietitään erilaisia vaihtoehtoja palvelujen järjestämiseksi. Tampereen läheisyys ja palvelutarjonta tuo synergiaetua siihen suuntaan. Sen lisäksi Ruovedellä on yhteistyöneuvottelut käynnissä Virtain kanssa SoTe-palvelujen koordinoinnissa. Virrat on tarjoutunut toimimaan isäntäkuntana palvelujen järjestämisessä.

Kuntakierroksella selvisi myös, että Juupajoki haluaa pysyä kimpassa Oriveden kanssa, joka on

luonnollista työssäkäynnin kannalta. Ja Orivesi taas ilmaisi kantanaan, että kuntayhteistyö suunnataan Tampereelle. Itse asiassa koko yhteistyökuviossa Mänttä-Vilppula on ainoa, jonka kanssa kukaan ei halua leikkiä. Kuntakiusattu Mänttä-Vilppula ärhenteli kuntakierroksella ja nyt katselee enemmän nyt Jämsän suuntaan.

Ruoveden ja Virtain yhteistyö on hyvä asia, mutta se ei tule riittämään piemmällä tähtäimellä. Virroilla yli 75-vuotiaiden osuus on maakunnan muihin kuntiin nähden suuri ja väestöllisen huoltosuhteen kehitys on maakunnan kolmanneksi huonoin (104). Näiden kahden kimpalla ei ole tarpeeksi leveitä harteita. Siksi toivon, että Ruovesi ja Virrat selvittäisivät ensisijaisesti yhteistyötä Tampereen suunnalta.

Eeva-Kaisa Rouhiainen
Jyväskylän kokoomus ry
Puheenjohtaja

69. Elinvoimainen kunta, osa 5: Déjà vu

2012-03-15

Kirjoitan tällä viikolla jokaisena arkipäivänä (ma-pe) blogikirjoituksen liittyen kuntauudistukseen.

Viimeistään viedään. Olen aiempina päivinä kirjoitellut sekä Jyväskylän että Ruoveden tilanteesta. Kaksi kuntaa – kaksi täysin erilaista lähtökohtaa. Toinen pärjäisi hyvin omillaan, toisen on pakko tehdä päätöksiä tulevaisuuden takia. Vanha hyvä sanonta on: tunne eilinen - ymmärrä nykypäivää. Jyväskylän maalaiskunnan historia kuvaa hyvin kuntauudistusprosessia.

1960- ja 1970-luvuilla maalaiskunta ei lämmennyt kuntaliitokselle ja se torpattiin järjestelmällisesti. 1970-luvun lehtileikkeissä syyksi nostettiin muun muassa huoli reuna-alueiden kehittämisestä. 1980-luvulla taas korostetaan tiiviimpää yhteistyötä kuntien välillä ja ylikunnallisia palveluita. 1980-luvun lopulla liitoskeskustelu kärjistyi, kun Jyväskylän kaupunginvaltuusto päätti esittää valtioneuvostolle Jyväskylän maalaiskunnan pakkoliittämistä kaupunkiin. Maalaiskunta vastusti yhteisrintamassa liitosta ja varoitti pakkoliitoskeskustelun johtavan asenteiden lukkiutumiseen ja henkilösuhteiden kärjistymiseen. Näin myös kävi. Maalaiskunta asettautui siilipuolustukseen.

Pakkoliitosta ei tehty, mutta asia jäi kalvamaan pinnan alle pahasti. 1990-luvun puolessa välissä lehtileikkeiden mukaan kunnan virkojen täyttö oli jäissä kuntaliitoskeskustelujen takia ja päätöksenteko valtuustossa oli tämän vuoksi vaikeaa. Esimerkiksi maalaiskunnan kunnantalon rakentaminen ei edennyt, koska se nähtiin turhana mahdollisen kuntaliitoksen takia. Vuonna 2007 maalaiskunnan laskelmien mukaan tuloveroprosentti oli korotettava 19 prosentista 22 prosenttiin vuosina 2009-2011, jos kunta haluaa selvittää vain nostamalla veroja. Valtuutetut ymmärsivät, että kunta joutuisi karsimaan palveluja rankalla kädellä, mikäli se aikoo tervehdyttää taloutensa itsenäisesti. Kunnat päätyivät yhteistyöhön vapaaehtoisesti. Pakko tässä maailmassa ei ole kuin kuolla. Ja maksaa veroja.

Déjà vu. Tämä siis on tapahtunut aiemminkin. Argumentit lehtileikkeissä olivat samoja kuin nyt. Pakkoliitoskeskustelu jäädytti asetelmia ja venytti päätöksentekoa. Maalaiskunnan kohdalla prosessi kesti ainakin viisi vuosikymmentä. Nyt sama prosessi käydään kaikissa Suomen kunnissa samaan aikaan ja kuin nopeutetussa filmissä. Ensimmäisessä blogissa kirjoitin siilipuolustuksesta ja kuinka siili käpertyy tielle. Nyt nousee enemmän mielikuva siitä, että siiliparka on köpötellyt junaradan päälle. Ja kaiken lisäksi lähijuna on vaihtunut pendoliinon. Kunnallishallinnon rakennetyöryhmän selvityksessä on kuva, joka kertoo syyn.

Viime vuosikymmenet on ollut tilanne ollut hyvä. Huoltosuhde on ollut hyvä, talous on kasvanut ja hyvinvointivaltiota on rakennettu äärimmilleen. Tulevina vuosikymmeninä näin ei enää ole. Aikaa viiden vuosikymmenen päätöksentekoprosessiin ja kypsyttelyyn ei ole. Tilanne on käsissä nyt. Syyn tiedämme. Seuraus tulee perässä tavalla tai toisella kuntakentän tiivistämisenä.

Vanhusten määrä ei vähene tai raha lisäännä kuntaliitoksien myötä. Kukaan ei väitä, että tätä uudistusta tehdään siksi, että taivaasta tippuisi rahasakkeja. Uudistus tehdään sen vuoksi, että edes nykyiset palvelut on mahdollista säilyttää edes jollain tavalla.

Ehdin asumaan kuusi vuotta maalaiskunnassa ennen kuntaliitosta. Jos joku nyt kysyy, missä asun,

minä asun Vaajakoskella. En Jyväskylässä tai vanhassa maalaiskunnassa. Oma identiteetti kohdentuu pienempään alueeseen. Samalla tavalla tunnen edelleen juuriltani olevani Ruovedeltä. Ihan sama, mihin kokonaisuuteen Ruovesi kuuluu.

Kiitos palautteesta. Tämä blogisarja on viimeisessä osassa, mutta keskustelu jatkuu.

Eeva-Kaisa Rouhiainen
Jyväskylän kokoomus ry
Puheenjohtaja

70. Oodi muutokselle

2012-04-02

Eilistä aprillipäivän uutisvirtaa seuratessa tuli mieleen juomalaulu *"oodi sitoutumattomuudelle"*. Laulu muuttaa muotoaan riippuen tilaisuudesta, mutta se alkaa jotenkin näin: *"Heittäkäämme hitihatit hissikuiluihin"*. Ja jatkuu, että...

"Kepulaiset pysyköön kuokan varressa..."

Kiviniemen ilmoitus yllätti. Ymmärrän Marin päätöksen, tukea omalta taustajoukolta ei ole herunut. Hän oli asiallinen pääministeri, mutta oppositiojohtajaksi hänestä ei ole. Uskottavuus ei vaan riittänyt. Pudotus pääministeripuolueesta opposition kakkospuolueeksi on ollut hissikuilun mittainen. Väyrynen luo tunteita; puolesta ja vastaan. Ja sitä oppositio tällä hetkellä kaipaa nostaakseen kannatuslukemiaan. Kevät tulee olemaan Kepun kannalta näkyvää mediapeliä.

"Svenska gruppen työnnetään me ruotsinlaivoille..."

Dragsvik upotti Wallinin, sanokoon hän itse mitä tahansa. Puolue on urautunut ruotsalaisuuden puolustajaksi ja muita avauksia ei heiltä edes odoteta. Puheenjohtajan vaihto puhdistaa pöytää ja sillä RKP kykenee ylläpitämään edes hieman uskottavuuttansa.

"Vihreät ne ahdetaan biokompostiin..."

Soininvaaran avaus ydinvoimasta oli piristävä uutinen, joka antoi jo pientä toivetta puolueen uudistumisesta. Kolmannes puolueen kannattajista on kuitenkin ydinvoiman kannattajia, mutta heidät vaietaan kuoliaaksi. Viikonloppuna julkaistiin vihreiden kuntavaaliteesit, jotka osoittivat taas kerran pahaa urautumista. Pääteeseihin on nostettu autoilu, joka epäonnistuneesti nostettiin ylös myös aprillipilana. Jos vihreät haluavat päästä irti piiperrysleimasta, näillä teeseillä se ei tule onnistumaan.

"Demareitten touhu on kuin Linnanmäeltä..."

Demareiden uusimman julkijäsenen, Tarja Halosen irtiotot yrittäjäyysteemasta olivat aprillipilan luokkaa. Meillä on ollut 12 vuotta presidentti, jolla ei ole käsitystä, mistä Suomen työpaikat oikein syntyy. Norsunluutornista asiat näyttävät yhdeltä harmaalta massalta, toivottavasti paluu arkeen tuo oivalluksia tavallisen ihmisen arjesta.

"Perussuomalaiset löytää raastuvasta..."

Honeymoon on jo kauan sitten päättynyt. Pääoppositiopuolueen ongelmana on uskottavuus. Metalliliiton vaalien uho kutistui nololla tavalla ja osoitti sen, että puolue ei ole uskottava vaihtoehto. Yksittäisten edustajien irtiotot kertovat epäyhtenäisestä joukosta, jonka rooli on olla median viihdyttävä, se joukon narri, jonka jutut on kuultu jo monet kerrat. Soini näyttää jopa hieman väsähtäneeltä täysistuntoa seuratessa. Yllättävin veto tällä hetkellä olisi se, että Soinikin ilmoittaisi vetäytyvänsä puolueen johdosta. Se jos mikä osoittaisi uudistuskyskyä; jatko-osa "Jytyn paluu" voisi saada katsojia.

"...on aika muutoksen"

Kyllä kokoomuskin osansa laulussa saa: ”*Kitkekää nyt kokkarit pois ruispellosta...*”. Tällä hetkellä on kuitenkin selvää, että vastuunkantajaa tarvitaan. Hallituksen pääpuolueet, kokoomus ja demarit nostivat kannatustaan eilisessä gallupissa. Vastuunkantajia harvoin kiitellään, siksi tulos oli positiivinen yllätys. Hallituspuolueiden vapautuminen bunkkereistaan ja yhtenäinen ulostulo kehysriihestä kertoi siitä, että on aika muutoksen. Jokaisella puolueella.

71. Turvavyö ja auton tyhjäkäynti

2012-05-20

Liikenneministeri Merja Kyllönen kannattaa autoihin laitteistoa, joka estäisi autoilun ilman turvavyötä (Sunnuntaisuomalainen 20.5.). Ratkaisu olisi alkolukon kaltainen, eli laitteisto estäisi auton käynnistymisen, jos turvavyö ei ole kiinnitettynä. Käytännössä kuljettajan ja kaikkien muidenkin autossa olevien tulee istua jo paikoillaan ennen auton starttaamista.

Yli kahden minuutin auton tyhjäkäynti on kielletty. Mutta joskus on paljon turvallisempaa pitää autoa käynnissä hetken ennen liikkeelle lähtöä. Esimerkiksi sumuisina aamuna auton lasit menevät huuruun ja on odotettava hetki ennen kuin ilmastointi kirkastaa lasit. Tai talvisin jäiset lasit on skrapattava hyvin ennen kuin lähtee liikkeelle ja tässäkin auttaa jo se, että laittaa auton käyntiin ja lasinlämmittimet päälle. Kahden minuutin tyhjäkäyntisääntö on tiukka, vaikka auto olisikin ollut lämmityksessä. Sakon pelossa toivon mukaan kukaan ei lähde liian nopeasti liikenteeseen.

Kyse on parista minuutista elämässä. Mutta mieluiten sen ajan putsaa ikkunalaseja, ennemmin kuin vain istuu paikallaan pitämässä autoa tyhjäkäynnillä. Tai pahimmassa tapauksessa lähtee liikenteeseen vaikka ei näe kunnolla eteensä. Se vasta vaarallista onkin.

Tämän päivän auto piipittää ja puhuu pienemmässäkin asiasta. Esimerkiksi siitä, jos turvavyö ei ole kiinni. Harvan hermot kestää pitkään sitä ääntä ja laittaa jo pelkästään sen vuoksi turvavyön kiinni. Ja jos joku todella on niin kovapäinen, että haluaa leikkiä hengellään, niin tätä(kin) pakkoa olisi helppo kiertää.

Mietitään vielä, ennen kuin lisätään holhousta tähän yhteiskuntaan.

72. Google+ kesäkälli

2012-07-05

Tänä aamuna katsoin puhelintani ja huomasin ruudulla ilmoituksen: *"Google+: Uusia valokuvia lisätty pikalatauksella, jaa piiriesi kanssa."* Google päätti sitten, että haluaa ladata kuvat minun iPhonesta Google+ palveluun. Onneksi edes ilmoitti, että pikalataus käynnissä, että huomasin asian.

Kävin katsomassa asetuksia ja löysin kohdan, missä pikalataus otetaan pois päältä. Mutta vielä sen jälkeenkin Google+ päätti sinnikkäästi ladata loputkin kuvat.

Mitä Google+ aloittaa, sitä ei sinun tule keskeyttämän

Reilu sata tärhtänyttä ja aikaa lailla turhaa kuvaa siis on nyt siirretty Google+ käyttöön. Albumi toki on yksityinen, eli ne ei ole levittäytyneet kaikkien käyttöön. Toisaalta ei siinäkään olisi isoa vahinkoa tapahtunut. Olisi edes ollut jotain paljastuksia, mutta kun ovat aika mitäänsanomattomia räpsäisyjä. Muutama tärhtänyt poliitikko sieltä löytyi, mutta vain kuvan laadun perusteella.

Jäin miettimään, että miten tässä näin pääsi käymään. Tällaista "lataa kuvat vapaasti maailmalle" -asetusta en itse ole laittanut päälle ainakaan tietoisesti. Mutta joku aika sitten päivitin Google+ ohjelman iPhoneen, joten siinä vaiheessa on voinut tulla puhelimeen uusia ominaisuuksia ja asetuksia. Kuka niitä latausohjeita aina jaksaa käydä läpi - en minä ainakaan. "Päivitä kaikki" - joo, joo, siitä vaan. Yleensä aina jonkun ohjelman toiminta muuttuu siinä vakaammaksi.

Älä koske asetuksiin, Google+ tietää parhaiten, mikä on hyväksi sinulle.

Ja hölmöä on, että en keksinyt, miten niitä kuvia poistetaan iPhonen kautta Google+ palvelusta. Ainoa painike on "Jaa"- nappi, mutta sitä tuttua roskakoria ei ole missään.

Mitä on Google+ ladattu, se sinun on vain kaikille jakaman, ei poistaman.

No ei hätää, katsotaan jos iPadin selaimen ja Google+ palvelun kautta poistaminen onnistuisi. Ja mitä vielä: iPadin selaimen kautta katsoen juuri ladattuja kuvia ei edes näy. Muut albumit kyllä, mutta ei tätä viimeksi ladattua. Ja kaiken lisäksi iPadista löysin vain kohdan, millä poistetaan kuva kerrallaan, ei kokonaisia albumeita. Mitä ajanhaaskausta.

Google+ on sinun palvelusi, ei sinun muihin palveluihin tule aikaa käyttämän.

No päätin sitten käydä Picasa-palvelussa katsomassa, näkyykö kuvat siellä. Siellä kuvat näkyivät ja koko albumin pystyi poistamaan kerralla. Tärhtäneet kuvat on nyt bittien taivaassa. Ja samalla poistin monia muitakin albumeja, joita en edes enää muistanut ladanneeni nettiin, bye, bye... Osa niistä oli tarkoitettu jaettavaksi vain linkin tietäville, mutta ei nyt juuri tänään jaksaa uskoa siihen, etteivätkö ne jossain vaiheessa muuttuisi julkiseksi. Kun luotto palveluun menee, luotto menee.

Mitä tästä opin? Tuskin mitään. En varmaan jatkossakaan lue sen tarkemmin käyttöohjeita tai päivitysinfoa. Mutta sen verran olen itsepäinen, että haluan itse päättää, mitä kuvia maailmalle jaan ja mitä haluan säilyttää vain omalla koneellani.

73. Perustuu tositapahtumiin

2012-07-13

Viime päivät vellonut Enkeli-Elisa tapaus on jakanut ihmisten mielipiteitä. Koulukiusaus on tämän tarinan sivujuonne. Olennaista on se, onko Elisa todellinen henkilö. Sosiaalisen median kommentoijat ovat tuohtuneena siitä, että heitä on petetty. Nuorta ei olekaan kiusattu. Kiusattu ei tehnytkaan itsemurhaa. Jopa poliisi on laitettu selvittämään Elisan henkilöllisyyttä.

Toivooko huutelijat sitä, että Enkeli-Elisa teki itsemurhan? Että tarina perustuu tositapahtumiin? Ei varmasti. Kyse on luottamuksen murenemisestä. Lukijat jäävät miettimään, onko kirjoittajan tavoitteena ollut oma taloudellinen etu tai narsismi. Mutta vielä enemmän on murentunut asiasta uutisoineen median uskottavuus. Luottamus painettuun sanaan horjuu.

Median mielestä uskottavuus palautuu selvittämällä Enkeli-Elisan taustat perusteellisesti. Vettenterä on nyt koulukiusattu. Tai paremminkin median ja erityisesti sosiaalisen median huutelijoiden kiusaama henkilö. Vaikka blogi oli Vettenterän omien sanojen mukaan "fiktiivinen tarina tosielämän ihmisistä", kirjasta on tullut hänelle todellisuutta.

Median uskottavuus ei parane Enkeli-Elisan taustoja kaivelemalla. Toivottavasti Enkeli saa rauhan ja media uutta kirjoitettavaa.

74. Ämmä mäessä

2012-08-10

Pohdin kuntavaaliteemojani kesän aikana. Päätin olla rehellinen itselleni ja kaikille, jotka harkitsevat äänestävänsä minua. Teemani ovat vahvuuksiani, eli asioita, joiden parissa olen työskennellyt tai vaikuttanut viime vuosina. Teemoja, joihin minulla on mahdollista vaikuttaa ja mihin minun tietotaitoni antavat lisäarvoa: **asuminen, hyvinvointi ja talous**.

Asuminen

Kuntavaaleissa 2008 vaaliteemani oli myös asuminen. Silloin teema keskittyi taloyhtiön arkeen, koska olin juuri urakoinut isännöitsijänä suuren peruskorjausremontin ja aihe oli minulle lähinen. Olen saanut viime vuosina lisää kokemusta arvokkaiden luottamustoimieni kautta.

Sähkön- ja lämmöntuotto on turvattava ensisijaisesti lähialueelta saatavilla ja uusiutuvilla polttoaineilla. Emme halua olla riippuvaisia muista valtioista näiden perusasioden tuottamisessa. Jyväskylän Energia Oy:n hallituksen jäsenenä sain kokemusta ja pääsin vaikuttamaan suureen Jyväskylän investointiin: Keljonlahden voimalaan. Voimala tuottaa kotimaista lähienergiaa. Lähivuosien tavoite on nostaa puun ja vähentää turpeen osuutta polttoaineena.

JE:n toimenkuvaan liittyy läheisesti myös vesi. Vesiputkia on saneerattava rivakasti ja järkevästi, jotta voimme varmistaa puhtaan ja kohtuuhintaisen veden asukkaille. Vesiosuuskuntien toiminta on turvattava, mutta niiden järkevää rakentamista ja kulujen kehittymistä on valvottava kaupungin toimesta.

Toimin tällä hetkellä Jyväskylän Vuokra-asunnot oy:n hallituksen jäsenenä. Kaavoitus ja rakentaminen on keskitettävä vetovoimaisille alueille ja hyvien liikenneyhteyksien päähän. Väestön ikääntyminen on otettava huomioon jo nyt; asuntojen varustelu ja palveluiden läheisyys on mietittävä ikärakenteen mukaisesti.

Hyvinvointi

Hyvinvoinnin peruspilareita on terveys, työ ja turvallisuus. Jos jostain näistä elementeistä putoaa pohja, myös muut pilarit horjuvat. Kunta ei voi syöttää asukkailleen terveyttä ja hyvinvointia kultalusikalla. Jokaisella asukkaalla on vastuu omasta hyvinvoinnistaan. Mutta jos kyky huolehtia omasta hyvinvoinnista syystä tai toisesta horjuu, kunnan tulee tarjota turvaverkostot, jotka nostavat takaisin jaloilleen.

Erityisesti sydäntäni lähellä on vapaaehtoistyö. Hyvinvointi ja turvallisuuden tunne perustuu myös sosiaalisiin kontakteihin. Aktiivinen ote omasta elämästä ja osallistuminen eri toimintoihin luo kontakteja ja turvaverkoston. Kunnan tehtävänä on luoda mahdollisuuksia ja virikkeitä. Tässä asiassa tärkeässä roolissa on kolmas sektori, jonka toimintaa kunnan tulee tukea mm. tarjoamalla tiloja.

Talous

Jyväskylän kuralla olevaa taloutta ei pelasteta lillukanvarsilla. Se pelastetaan tuulettamalla hallintorakenteita, kilpailuttamalla palveluita ja karsimalla turhia investointeja.

Kunnan järjetöntä jopa kahdeksanportaista hallintorakennetta tulee karsia. Matalampi organisaatio tuo tehokkuutta ja poistaa väliportaan paperinpyörittäjiä. Samalla resursseja vapautuu tekeviin käsiin. Myös meillä luottamushenkilöillä on peiliin katsomista. Jo sovittu luottamuspaikkojen karsiminen uuden sukupolven organisaation yhteydessä kutistui nololla tavalla, kun valtuusto päätti pitää edelleen lautakuntien koon 11-13 henkilön kokoisena. Kokoomus yhtenäisenä joukkona vaati

lautakuntien kokoon pienentämistä valtuustossa, mutta muiden ryhmien kantti ei riittänyt.

Nyt on mietittävä, mihin kaupunki investoi lähivuosina. Kuten asumisessa - hanat on hyvä korjata ettei vedenkulutus kasva huomaamatta ja vesilasku yllätä.

Tavoitteeni

Tavoitteeni vaaleissa on vaikuttaa edelleen osakeyhtiöissä. Valtuustopaikan lisäksi haluan edelleen vaikuttaa joko asumiseen tai energiaan liittyvissä luottamustoimissa. Lisäksi kiinnostukseni sote-lautakuntaan on kasvanut siksi, että se kuitenkin vie 2/3 kuntalaisten veroeuroista. Ja todentotta haluan tietää, että ne eurot menevät rahapussistani oikeisiin kohteisiin. Lillukanvarret kumoon.

* * *

Näillä mennään. Auta ämmää mäessä. Tukiryhmään on mahdollista liittyä [täältä](#).

75. Palokan koulu - terveet tilat nuorison käyttöön

2012-08-30

Kävin viime tiistaina Palokan uudessa koulurakennuksessa tarkistamassa tilat ympäristöterveysjaoston edustajana. Kuntaliitosrahat menivät oikeaan kohteeseen. Terveet ja tilavat tilat niille, jotka sitä tarvitsevat - eli koululaisille. Ja ilman ökyleimaa.

Ympäristöterveysjaosto hyväksyi tilat käyttöönottoon yksimielisesti. Jaoston jäsenet olivat vakuuttuneita ja pitivät uusia toimitiloja tarkoituksenmukaisina ja soveliaina. Ja vieläpä helpottuneena, koska vanhoista homeisista ja epäterveistä tiloista oli mahdollista luopua.

Muutamit jaoston jäsenet nostivat omaa kissanhäntäänsä tekemällä pesäeron ökyrakentamisen ja normaalin koulurakentamisen välillä. Itse en tätä eroa nähnyt. Niissä tiloissa, joissa kävin tutustumassa, opetustilat olivat tarkoituksenmukaiset ilman ylenmääräistä teknologiahypetystä tai kalliita pintamateriaaleja.

Oikeastaan - näin tietotekniikan puolestapuhujana - olisin toivonut jopa, että nykytekniikkaa olisi korostettu enemmän uusissa tiloissa. Rakennuttajat olivat ymmärtäneet tilojen ja kylän yleishyödyn, eli esimerkiksi kirjaston liittämisen koulutilojen yhteyteen. Ei teknologian ylenmääräisen korostamisen.

Tämä on syy, jonka vuoksi kannatin kuntaliitosta ennen edellisiä kuntavaaleja. Varat kohdennetaan terveisiin ja tarkoituksenmukaisiin työtiloihin. Kiitos. Tiedän olevani oikealla polulla.

76. BB-valtuusto ja roolit

2012-09-02

Kaupunginvaltuustoon valitaan joukko ihmisiä, joilla on rooli. Tukka tuunattu, meikki tiptop, sixpack kuosissa. Kamerateat tallentavat jokaisen hetken. Parhaita pätkiä näytetään prime-aikaan tv:stä. Vähitellen rooli karisee ja aidot ihmiset nousevat pintaan. Aasukkaat valitsevat inhokkejaan tiputukseen, mutta valta on katsojilla. Valtuutettujen määrä vähenee. Kauden lopussa on yksi voittaja, joka loistaa valokeilassa.

Eikun tämä onkin se BB:n juoni.

Jos valtuuston jäsenet karsittaisiin BB:n tavalla, valittaisiin ensin ehdokasjoukko ja heistä vähitellen karsiutuisi varsinainen valtuusto. Karsintakriteereinä tulisi olla ainakin taito pysyä budjettiraameissa ja kansalaisten kuuntelutaito. Kriteerinä voisi olla myös taito pysyä asetuksessa aikataulussa valtuuston puhujapöytätyössä.

Tämä on tietenkin mahdoton ajatus. Mutta tuleville valtuutetuille toivoisin kuitenkin taitoa pysyä budjettiraameissa ja kuunnella kansalaisia. Ja lyhyet puheet on plussaa.

Ja toivon mukaan jossain vaiheessa roolit karisevat.

77. O tempora o mores

2012-09-02

Voi näitä aikoja, oijoi näitä tapoja. Ei hyvältä näytä. Jotain on tehtävä ennen kuin Jyväskylä joutuu kaupunkien protestilistalle.

Kun yrittää löytää ne keinot, millä saadaan tarvittavan suuria säästöjä aikaiseksi, törmää NIMBY-asenteeseen. Leikata pitää, mutta ei minun takapihalta. Aivan kuin viime keväänä Keskisuomalaisessa (ksml 11.5) olleessa artikkelissa. Kansalaisilta kysyttiin, mistä pitäisi leikata, kaikki vastaukset alkoivat: "Ei ainakaan...."

Ei ole helppoa olla vastuullinen päättäjä, kun ei saisi tehdä mitään talouden tasapainottamiseksi. Ei ainakaan...

Säästäminen ja leikkaaminen on tympeää toimintaa, ei haluaisi, ei sitten millään. Mutta - ihan rehellisesti - luuleeko joku todella, että nykyменolla on mahdollista jatkaa?

Jyväskylän kuralla olevaa taloutta ei pelasteta lillukanvarsilla. Se pelastetaan tuulettamalla hallintorakenteita, kilpailuttamalla palveluita ja karsimalla turhia investointeja.

Koska lakisääteisiin palveluihin ei ole mahdollista puuttua, on siis karsittava lakisääteisten palveluiden ulkopuolelle jääviä. Tämän vuoksi en pidä mitoituksista, koska se sitoo käsiä ja kunnan mahdollisuuksia järjestää palvelut parhaalla mahdollisella tavalla. Kunnalla pitäisi olla vapaat kädet hankkia tarvittavat palvelut sieltä, mistä se on tehokkainta. Tässä kohtaa vasemmistolainen holhousyhteiskunta lyö kuntalaisia päin naamaa.

Kaupungin rahareiät ja investoinnit on käytävä läpi tarkasti lähivuosina. Kuten asumisessa - hanat on hyvä korjata ettei vedenkulutus kasva huomaamatta ja vesilasku yllätä. On nähtävä nenää pidemmälle ja ymmärrettävä, mitkä investoinnit kannattaa ja mitkä ei. Esimerkiksi nykyiset homekoulut olisivat käyttökiellossa, jos kuntaliitoksen yhteydessä ei olisi uskallettu vahvasti panostaa koulujen terveyteen. Ja jos tätä investointia ei olisi tehty, seuraukset olisi nähty moninkertaisina terveyspalveluissa.

Maailmanloppukin peruttiin, ei siis ole syytä elää kuin viimeistä päivää. Mietitään siis myös tulevia sukupolvia.

78. Talkootyötä parhaimmillaan

2012-09-02

Olin ensimmäistä kertaa MM-ralleissa talkootöissä, neljänä päivänä Paviljongissa järjestyksenvalvojana. Tutuksi tulivat ”nappula” (=järjestyksenvalvojien päämaja Paviljongissa), ”kontti” (=päämajan valvoja) ja muut termit, jotka ovat jo vuosikausia mukana olleille tuttuja. Porukkaan oli helppo tulla, vastaanotto oli lämmin. Erityiskiitos reserviläisille ja Häkkisen Keijolle.

Omina työtehtävinä oli mm. Media Centerin oven valvontatehtävät ja passien tarkastus, Paviljongin alueen valvonta, liikenteenvalvonta sekä TV-talon valvonta. Tunteja tuli tehtyä yhteensä lähes 40, päivin ja öin.

MM-rallit ovat talkootyön voimannäyte. Talkooväkeä oli satoja ja niiden koordinointi oikeisiin paikkoihin valtava urakka. Valitettavan usein talkooseen lupautunut vaan jättää tulematta ja se sekoittaa ennakkoon tehdyt suunnitelmat. Tämän huomasi ainakin järjestyksenvalvojien toimessa. Jousto oli tarpeen ja tuli itsekin tehtyä ylimäärin tunteja. Kuten Keijo sanoi: jotkut henkilöt ovat paikalla vain kaksi kertaa: ensimmäisen ja viimeisen. Jos lupauksesta huolimatta jättää tulematta, niin turha luvata uudelleen. Luottamuksen kun menettää, sitä on vaikea saada uudelleen.

MM-rallit ovat tärkeä voimannäyte myös eri järjestöille. Järjestyksenvalvojat koostetaan eri järjestöaktiiveista, jotka saavat samalla varainkeruuta omalle yhdistykselleen. Jos oman osuutensa tekee mallikkaasti, seuraavan vuoden varainkeruu on varmistettu.

Eräs tärkeä osa talkootyötä on porukan yhteishenki. Erityisesti on pakko mainita parin yön ”tauottaja”, Helena Tähtinen-Kivekäs, joka iloisella olemuksellaan kävi päästämässä eri pisteissä olevia talkoolaisia tauolle. Ainakin itsellä nousi aina hymy huulille, kun kuulin skootterin äänen. Silloin tiesi, että paikalle pöllähtää aimo annos yhteishenkeä ja iloisuutta. Ja se tuo talkootyöhön voimaa.

Oma viimeinen vuoro oli aika hulppea, peräti 16 tuntia. Ensimmäiset kahdeksan tuntia meni Media Centerin ovella. Ihmiset olivat jo tuttuja ja jotkut tervehtivät jo kuin vanhaa tuttua. Työtehtävä oli helppo, häiriköitä ei ovesta yrittänyt sisään. Viimeiset kitutunnit menivät TV-talon valvonnassa. Ranskan TV-toimittajat olivat ihania. Viimeiset tervehdykset olivat: ”Sorry we are French, but see you next year”.

Ensi vuonna uudelleen.

79. Kesä Laajavuoren kesäteatterissa

2012-09-02

Ai miten meni kesä? Kiitos hyvin, Laajavuoren kesäteatterilla suurin osa.

Laajavuoren kesäteatteri uudistettiin tänä kesänä. Vastuussa oli Tampereen komediateatteri, joka teki loistavaa työtä. Teatterin penkit ja katos oli uusittu ja se yllätti monen tulijan. Vaikka olisi tullut ämmiä taivaalta, niin ei hätää. Teatterissa pystyi nauttimaan esityksistä - kunhan osasi varautua tarpeeksi vahvalla vaatetuksella kylmimpinä hetkinä.

Kesän esityslistalla oli esitykset Kuin Tuhka Tuuleen, Suuri Tangomusikaali ja Peppi Pitkätossu sekä Tuttiritari. Yksittäisesityksinä olivat myös Tuttiritari, Jukka Puotila Show, Pauli Hanhiniemi sekä Veeti Kallio. Kuvan valitsin juuri tästä viimeisestä esityksestä, jossa Veeti Kallio lauloi peräti 1,5 tuntia ja sen päätteeksi jaksoi vielä poseerata meidän järkkäreiden kanssa. Mahtava keikka.

Olin mukana LC Vaajakoski Ewen puolesta. Järjestyksenvalvonta teatterilla tehtiin suurimmaksi osaksi leijonahengessä, eli Lions-klubien toimesta. LC-klubit saivat varainkeruuta järjestyksenvalvontavuoroista. Itse tein 26 vuoroa teatterilla, joten puitteet tulivat tutuiksi.

Tehtävinä oli parkkialueen ohjaus, käsiohjelmien myynti, lippujen tarkastus, taukojen opastus sekä alueen valvonta esityksen aikana.

Keltaisissa liiveissämme oli LC-klubin merkki. Sen ansiosta moni asiakas jäi juttelemaan Lions-toiminnasta eri puolilla maailmaa. Moni tunsikin merkin ja halusi kertoa omasta toiminnastaan.

Mutta miksi ihmeessä ihminen käyttää suuren osan kesänsä vapaaehtoistyössä. Hyvä kysymys.

Itse tein sen suurimmaksi osaksi siksi, että oli aikaa. Teatterilla oli tarve ja pystyin sen täyttämään. Ja toisaalta tein sen siksi, että järjestötyö ja vapaaehtoistyö on itselleni sydäntä lähellä.

Tampereen komediateatteri on tehnyt kolmivuotisen sopimuksen Laajavuoren kanssa. Eli nähtävästi kaksi seuraavaa kesää on mahdollista käyttää Lions-klubin varainkeruuseen. Ehkä ei näin suuressa määrin, kuin tänä kesänä, mutta eiköhän ensi kesänä minut sieltä voi bongata. Tervetuloa!

ps. Erityiskiitos Junnulle. Ensi kesänä nähdään, vai mitä...? :)

80. Ikäihmisten saatava asua yhdessä

2012-09-03

Julkinen keskustelu vanhuspalvelulaista on painottunut laitoshoidon henkilöstömitoituksiin. Vanhuspalvelulaki on kuitenkin paljon enemmän, kuin käpértymistä lukujen 0,5 tai 0,7 ympärille. Sen ymmärtää parhaiten, kun seuraa ikäihmisten arkea läheltä.

Muutama viikko sitten Laajavuoren kesäteatterille tuli bussillinen ikäihmisiä läheisestä palvelukodista. Heidän avustaja kävi varmistamassa teatterin henkilökunnalta, että voivat vaihtaa lippuihin merkittyä istumajärjestystä. Syynä oli yhden iäkkään pariskunnan pakotettu ero. Toinen avioparista oli sijoitettu palvelukotiin, mutta puoliso ei sinne mahtunut. Kesäteatterimatka oli heidän mahdollisuus tavata toisensa ja istua lähekkäin. Teatterin henkilökunta reagoi välittömästi iäkkään pariskunnan toiveeseen.

Vanhuspalvelulaki tarvitaan turvaamaan iäkkäiden ihmisten oikeus tarpeenmukaiseen hoitoon, hoivaan ja muihin palveluihin. Lain valmistelussa on valitettavasti asetettu laitos- ja kotihoito vastakkain. Ikäihmisten hyvinvoinnin kannalta tärkeintä on kuitenkin läheinen ihminen.

Lakiin tulee kirjata selkeästi, että mahdollistetaan avo- tai avioparien yhdessä asuminen. Välittämättä siitä, annetaanko tarvittava hoito laitoksessa vai kotona.

Kuva: Lions-klubit hoitivat Laajavuoren järjestyksenvalvonnan kesällä 2012. Kuvassa Esa Toivonen (LC Jyväskylä / Lohikoski) ja Eeva-Kaisa Rouhiainen (LC Vaajakoski / Ewe)

81. Tuikku murheeseen - valoa syksyyn

2012-09-04

Kokoomuksen valtakunnallinen kattokampanja näkyy tänään mm. lehdissä ja sosiaalisessa mediassa. Uudistetut nettisivut aukesivat eilen osoitteessa www.kokoomus.fi. Syksy sähköistyy vähitellen ja kuntavaalit näkyvät enemmän ja enemmän katukuvassa.

Ehdokasasettelu - joka päättyy 18.9 - on tärkein osa kampanjaa. Lopulliset ehdokaslistat kertovat jo hyvin pitkälle vaalien tuloksen. Monipuolinen ehdokaskaarti tekee vaalit, siksi olen käyttänyt aikani ja paukkuni viime viikkoina ehdokasasetteluun. Hyvältä näyttää - Kokoomuksen täydestä listasta tulee Jyväskylässä aivan mieletön.

Oma kampanja starttaa vähitellen. Muutamassa telttatapahtumassa olen ehtinyt käymään ja nettisivut uudistin kesän aikana. Olen painattanut tarroja, joita käytän eri tavoin kampanjassa. Esite on tehtynä, mutta mietin vielä sopivia painomääriä.

Ideoimme tukitiimini kanssa erilaisia tapoja erottautua ehdokaskaartista. Viime kuntavaaleissa vuonna 2008 teimme yhteistyötä Mari Kyllösen kanssa ja jaoimme pieniä pussukoita, joissa oli ongenkoukku. Pussissa oli molempien mainokset ja slogan "*Ei pelkkää ääntenkalastelua*". Ihmiset tulivat iloiseksi saadessaan pienen tavarank, joka oli tehty huumorinpilke silmäkulmassa. Kyllä meidän pitää osata nauraa myös itsellemme.

Lanseerasin ensimmäisen kerran kunnallisvaalituotteeni viime lauantaina kävelykadulla muotiipäivien yhteydessä. Olkaa hyvä: **tuikku**.

Miksi juuri tuikku? Koska siitä tulee monia positiivisia miellelyhtymiä.

Tuikku antaa valoa syksyyn.

Tuikku tuo valoa tulevaisuuteen.

Tuikun voi ottaa myös murheeseen - piristystä elämään.

Tuikkuun on kiinnitetty nettiosoitteeni ja tieto kunnallisvaalien ajankohdasta. Kun poltat tuikun, muistat käydä äänestämässä.

Ota tuikku - ole hyvä!

82. Keski-Suomen kokoomus 90-vuotta

2012-09-07

Keski-Suomen kokoomus vietti 90-vuotisjuhlaansa aurinkoisessa säässä 18.8.2012. Juhlinta aloitettiin jakamalla ruiskukkia ja kahvilippuja Jyväskylän satamassa. Mukana oli kansanedustaja Kimmo Sasi, joka sai monen ohikulkijan ilmeen iloiseksi ojentamalla ruiskukan. Varsinainen juhla vietettiin Rhea-laivalla. Paikalla oli lähes 100 kokoomuslaista ympäri Keski-Suomen.

Hieman historiaa. Vaasan läänin itäisen vaalipiirin perustava kokous oli 19.3.1922 Jyväskylän lyseolla. Kokouksen puheenjohtajana toimi piirilääkäri, kansanedustaja Oskari Heikinheimo. Rekisteröimispäivä on 16.8.1922, joten Rhea-risteilyä vietettiin lähes 90 vuotta rekisteröimispäivästä.

Alusta lähtien piirillä oli oikeus kerätä puolueveroa. Tämä näkyy perustamispöytäkirjasta, jossa on lueteltu puolueveron määrät kunnittain. Esimerkiksi Jyväskylän maalaiskunnan puolelta kerättiin puolueverona viisi hehtolitraa ruista asiamies maanviljelijä P.K. Riipisen kautta. Viisi hehtolitraa ruista on noin 350 kiloa, joten pienistä määristä ei ollut kyse.

Vaalipiiri ei ole nykyinen, vaan – voisiko sanoa – länteen kallellaan. Vaalialueet vuonna 1922 nimittäin olivat: Alavus-Töysä, Kuortane, Ähtäri-Virrat, Pihlajavesi, Alajärvi-Soini, Lehtimäki, Keuruu-Petäjävesi-Multia-Laukaa-Saarijärvi-Pylkönmäki, Jyväskylä, Karstula-Pylkönmäki-Kivijärvi-Kinnula (19 kuntaa).

Kokoomuksen toiminta ei ennen sotia ollut laajamuotoista ja koko maan kattavasta järjestötoiminnasta ei voitu puhua. Talvi- ja jatkosota saivat puolue toiminnan lamaantumaan lähes kokonaan. Kokoomuksen toiminta näkyi vaalien aikana ja oli tavallista, että yhdistykset saattoivat ”nukahtaa” vaalien välissä. Vuonna 1936 piiriin kuului 36 kuntaa.

Vuonna 1960 lääninuudistuksen myötä Vaasan Itäinen Kansallisliitto muuttui Keski-Suomen kokoomukseksi. Samalla piiri menetti 12 kuntaa ja sai tilalle 11 eri kuntaa. Piiristä putosivat mm. Alavus, Töysä, Kuortane, Ähtäri ja Virrat.

1960-luvulla puolueorganisaatiota uudistettiin ja paikallisyhdistyksien määrä kasvoi. Toiminta pyrittiin viemään mahdollisimman lähelle ihmisiä eli purkamaan suuria yksiköitä ja perustamaan pienempiä.

Piirin tärkeimpiä tehtäviä on eduskuntavaalien järjestäminen. Vaalipiirin pitkäaikaisimpia kansanedustajia ovat Päiviö Hetemäki (17 vuotta, 1945-1962), Pentti Sillantaus (14 vuotta Keski-Suomen vaalipiirissä, 1962 – 1972, 1975 – 1979) ja Matti Jaatinen (14 vuotta, 1970 – 1984).

Vuonna 2012 Keski-Suomen kokoomus toimii 43 yhdistyksessä 23 kunnan alueella.

Oikealla on kuva risteilyltä, vasemmalla piirin puheenjohtaja Pauli Partanen, keskellä piirihallituksen jäsen Eeva-Kaisa Rouhiainen ja oikealla piirin toiminnanjohtaja Olli-Pekka Niskanen.

Vaasan läänin itäisen vaalipiirin ja Keski-Suomen vaalipiirin kansanedustajat Kansallinen kokoomus ja edeltäjät 1907-

Eveliina Ala-Kulju (o.s. Poikolainen), Kuortane/Karstula, kiertokoulunopettaja, 1907 – 1910
(Vaasan läänin eteläinen vaalipiiri 1914 – 1919)
Aleksanteri Koivisto, Kuortane, maanviljelijä, 1907 – 1921

Akseli Listo (ent. Lilius), Hattula/Helsinki, varatuomari, 1907 – 1917
Oskari Heikinheimo (ent. Heikel), Keuruu/Jyväskylä, piirilääkäri, 1922 – 1927, 1941 – 1945
Aukusti Luoma, Kuortane, maanviljelijä, 1927 – 1930
Martti Pihkala (ent. Gummerus), Pihtipudas, kuuromykkäkoulun opettaja, 1930 – 1933
Reino Ala-Kulju, Kuortane/Seinäjoki, uskonnon opettaja, 1933 – 1939
(Vaasan läänin eteläinen vaalipiiri 1952 – 1966)
Väinö Havas (ent. Örling), Kivijärvi, Kirkkoherra, 1939 – 1941 (Kuoli rintamalla)
Heikki Ala-Mäyry, Kuortane, maanviljelijä, pankinjohtaja, kirjakauppias, 1948 – 1951
Päiviö Hetemäki, Jyväskylä, asianajaja, 1945 – 1962
Pentti Sillantaus, Jyväskylä, ALKO:n johtaja, 1962 – 1972, 1975 – 1979
(Helsingin vaalipiiri 1979 – 1983)
Matti Jaatinen, Jyväskylä, Kymen läänin maaherra, 1970 – 1984
Helena Pesola, Jyväskylä, KELA:n johtaja, 1979 – 1991
Matti Lahtinen, Jyväskylän maalaiskunta, toimitusjohtaja, 1984 – 1995
Juha Karpio, Jyväskylä, varatuomari, 1995 – 2003
Ahti Vielma, Jyväskylä, apulaiskaupunginjohtaja, 2003 – 2007
Henna Virkkunen, Jyväskylä, kuntaministeri, 2007 –
Sinuhe Wallinheimo, Jyväskylä, kansanedustaja, 2011 –

Keski-Suomen kokoomuksen 90-vuotishistorian koostanut Eeva-Kaisa Rouhiainen 14.8.2012.

83. Napakymppi

2012-09-09

Herra X: Miten kaupungin velkaantuminen pysäytetään ja palvelut turvataan? Ja aloitetaan Neiti A:sta.

Neiti A: Ei ainakaan leikkaamalla vanhuspalveluista. Ja sotaveteraanit, ne on pelastaneet meidän maan, niiltä ei saa ottaa. Ja terveyskeskuksista ei saa leikata. Kouluihin tarvitaan lisää resursseja. Ja ne kadut, nekin pitää saneerata. Paitsi sieltä, missä se kaupunginjohtaja asuu, siellä ei tarvitse aurata talvella. Säästetään siitä. Jätetään auraamatta se katu.

Herra X: Ja mitä vastaa Neiti B?

Neiti B: Nostetaan veroja, kaupunki saa tuloja ja voidaan nostaa hoitajien, lääkärien, opettajien, koulukyytien ja palkkojen määrää. Kunhan varmistetaan, että kaikki saa saman verran palkkaa. Tasa-arvo, se kun tärkeää myös palkoissa. Alennetaan vaikka sen kaupunginjohtajan palkkaa, sen avulla palkataan ainakin sata hoitajaa. Ainakin.

Herra X: Jaahas, jaahas, miten sitten Neiti C?

Neiti C: Laittamalla investoinnit kuriin, kehittämällä uusia joustavia tapoja palveluiden tuottamiseen sekä kilpailuttamalla.

Miten on Herra X, otatko pikavoiton Neiti A:n tai Neiti B:n kera? Vai suuntaatko pitkälle matkalle kohti hyvinvointivaltiota Neiti C:n kanssa?

Sinä päätät, kuka päättää. Ja mihin matka suuntautuu.

Kunnallisvaalit 28.10.2012.

Ennakko 17.-23.10.2012

www.eevakaisarouhiainen.fi

84. Osaammeko kuulla nuorten ääntä?

2012-09-12

Vähitellen syksyn edetessä kunnallisvaalit näkyvät eri tapahtumissa. Eräs oli 24.-25.8 olleessa KEOS-tapahtumassa, joka kokosi keskisuomalaisen kasvatus- ja opetusalan osaamisen Paviljonkiin. Tapahtuman pääteema oli lasten ja nuorten hyvinvointi ja turvallisuus. Teemaa tarkasteltiin muun muassa johtamisen, pedagogiikan sekä kasvatus- ja nuorisotyön näkökulmista.

Kokoomus oli paikalla messuosastolla ainoana poliittisena toimijana, vaikka kaikille oli annettu mahdollisuus tilaisuuteen tulla. Päivän aikana keskusteluissa nousi esille juuri kokoomuksen rooli sivistyspuolueena ja poliittista näkyvyyttä pidettiin hyvänä. Erityiskiitos EduClusterille hienoista järjestelyistä!

KEOS-tapahtuman teema - lasten ja nuorten hyvinvointi ja turvallisuus - on asia, johon on kiinnitettävä huomiota pitkällä tähtäimellä, ei vain viikonlopun ajan. Muun muassa tämän vuoksi allekirjoitin Allianssin lasten ja nuorten valtuutetun huoneentaulun vuosille 2012-2016. Tein sen jo vuonna 2008 ja mikään ei ole siitä muuttunut. Edelleen olen sitä mieltä, että lasten ja nuorten vaikutusmahdollisuuksia tulee kasvattaa.

Lisää huoneentaulusta löytyy [Allianssin sivuilta](#).

85. Minun omaisuus

2012-09-12

Rivitalon osakkaana haluan, että oma asuinalueeni on viihtyisä ja sitä on pidetty kunnossa. Itsekkäästi sanoen: haluan, että pidämme minun omasta omaisuudestani huolta. Kuitenkin moni asukas - niin rivi- kuin kerrostaloissa - käsittelee omaa omaisuuttaan huolimattomasti. Tämän huomaa erityisesti kun suunnitellaan yhteisiä talkoita, joiden tarkoituksena on asuinviihtyvyyden parantaminen. Mitä suurempi on taloyhtiö, sitä vähemmän prosentuaalisesti talkoisiin osallistuu porukkaa. Valitettava ajankuva.

Oman taloyhtiöni, Varikkotien pihatalkoot pidettiin syyskuun alussa. Yhtiön asukkaat näyttivät taas kerran talkoovoimansa ja mitä voi saada aikaiseksi yhtenä sateettomana päivänä. Päivän aikana siivosimme ison varastotilan talvirenkaille ja muille osakkaiden tarvikkeille. Varastotilan löytönä oli mm. vanha vankkatekoinen penkki, jonka aiomme kunnostaa pihalle yhteiseen käyttöön.

Toinen urakkamme oli jätekatoksen uusiminen. Vai onko joku sitä mieltä, että sille pitäisi tehdä jotain, kun katsoo kuvia...? Puut olivat lahoja ja hajosivat käsiin. Mietittiin, voisiko tämä rakennelma olla alkuperäisiä Kanavuoren varikon asuntolanmäen rakennelmia, kaikki muukin vanha rakennelma tuntuu olevan 1960-luvulta? Joku osaisi tähän varmasti vastata.

Oikeastaan aika terveystista päästä välillä luvan kanssa repimään jotain. Vanhat metallirungot pidettiin paikoillaan ja uudet laudat saatiin kiinnitettyä niihin näppärästi. Tai no - niin kauan kun pultteja riitti, kun tuli pieni laskuvirhe määrässä ja piti kesken kaiken pinkaista kauppaan... Jätekatoksen reunoilla olevat kasvit - enimmäkseen pajut ja lupiinit - kaivettiin juurineen ylös. Reunoille sijoitettiin kiviä, joiden alle vahva suodatinkangas, että ei lähde heti kasvillisuus rehottamaan.

Seuraavana on tarkoitus tehdä ulkopuolelle jäävälle astialle vielä pieni syvennys, maalata laudat ja tehdä katto. Jatkosuunnitelmissa on myös mosaiikkitaide-teos takaseinälle, kiinnikkeet ampelikukille sekä takka. Tai no. Takka ei ehkä enää sinne mahdu, pitäisi pari jäteastia siirtää jo pois. Ehkä harkitaan vielä asiaa.

Talkooväki palkittiin iltapalalla ja muilla nautintoaineilla. Ja tietysti lämmitetyllä saunalla. Tämä on tärkeä osa talkoita. Yhdessä tekeminen pitää palkita ja päättää yhteiseen hauskanpitoon. Tapahtuma on hauska sosiaalinen tapahtuma, ei pakkopulla. Jos yhdessä tekeminen on hauskaa, talkooväki on halukas osallistumaan uudelleen seuraavalla kerralla.

Ja mitä tapahtui vanhalle jätekatokselle? Vuosikymmenien muistot Varikkotieltä sytytettiin kokoksi rantasaunalla. Jätekatoksen lähtö oli näyttävä.

Näkemiin ja kiitos yhteistä vuosistamme.

86. Sivullisten ja poliisiin oma turvallisuus ennen kaikkea

2012-10-21

Muistattekko tilanteen Hervannasta viime heinäkuulta? Alaston mies oli pysäyttänyt bussin keskelle katuja ja viittilöi sen edessä. Paikalle tuli poliisipartio, joka yritti taltuttaa miehen.

Aluksi kaikki tuntui sujuvan hyvin, mutta mies alkoi vastustella. Hän rimpui irti kahden poliisin otteesta, vaikka poliisi turvautui pamppuun. Toinen poliisi puolestaan käytti mieheen sumutetta, kun tämä hyökkäsi häntä kohti. Vähitellen mies rauhoittui.

Ja kaiken tämän näki tuhannet ihmiset YouTuben välityksellä. Sosiaalinen media levitti tiedon nopeasti monissa kanavissa. Ihmiset kauhistelivat poliisin toimintaa ja suojavälineiden käyttöä.

Henkilön huumehöyryt aiheuttivat aidon vaaratilanteen. Sekä liikenne, sivulliset että myös turvallisuuden ammattilaiset, eli poliisit olivat vaaravyöhykkeellä. Henkilön käyttäytyminen ei ollut ennustettavissa. Ihmisen purema ei ole leikin asia ja poliisi teki suuren työn taltuttaessaan henkilöä.

Suoritin viime keväänä järjestyksenvalvojakortin. Kahdeksan tuntia kurssista oli patukkakoulutusta, eli käytännön harjoitteita. Siihen kuului mm vierasesineiden etsintää, erilaisia kuljetusotteita ja käsirautojen käyttöä. Pääsimme myös kokeilemaan lyöntejä kumipampulla. Vastassa oli pehmuste, ei onneksi toinen kurssilainen. Tehokas väline, en suosittelen sen kokeilemistä - erityisesti siis siinä pamputettavan ominaisuudessa.

Poliisi teki, mitä sen oli tehtävä. Pamppu ja sumute ovat vaarallisia välineitä, mutta välttämätön suojaväline kohdatessa arvaamattoman henkilön. Minä kiitän poliisia toiminnasta ja siitä, ettei kukaan loukkaantunut.

Koko tilanteessa kaikkine huolestuttavine piirteineen löytyy myös tila huumorille.

Itse naureskelin twitterin hastagille #hervanta. Varsinkin Tuomas Enbuske tykkäsi molemmilta laidoilta alastoman bussinpysäyttäjän tekemiselle. Niinpä niin, yritänpä ite saada Hervannassa aamuviihdeltä bussi.

87. Mihin käyttäisit tuhat euroa?

2012-10-25

Kokoomuksen Kyläkahvilassa on pidetty keskustelutilaisuuksia nyt parin viikon ajan. Viime viikolla alustimme Pauli Partasen kanssa aiheesta ”Uusi sairaala”. Keskussairaalan huonokuntoisten rakennuksien saneeraaminen tulee maksamaan tämän hetkisen arvion mukaan yli 200 miljoonaa euroa ja minä en ainakaan usko, että kustannukset jäävät tähän

Halusin keskustelussa tietää, miten on jouduttu tähän tilanteeseen? Aiemmat päätökset - tai paremminkin päätöksiä puute - on ajanut sairaanhoitopiiriin siihen tilanteeseen, että rakennukset ovat menneet käyttökelvottomiksi ja toimenpiteet tehdään pihalle rakennetuissa parkeissa.

Uusi sairaala tarvitaan ja pikaisesti. Tästä olemme samaa mieltä. Keskustelussa onkin enemmän sairaalan paikka, jota on jo käsitelty 2-3 eri päätöksen verran. Oppia rakennukseen on haettu Hollannista ja arkkitehtejä on lennätetty Jyväskylään kertomaan, miten pitäisi lähteä liikenteeseen. Ja vielä ei yhtään rakennusta ole tehty. Tai siis on ne parakit pihaan...

Keskustelun aikana kävimme läpi tämän hetkiset sairaanhoitopiirin kustannukset. Tämän vuoden käyttömenot ovat n 260 miljoonaa/272000 asukasta, eli 956e/asukas. Jokainen kuntalainen siis maksaa sairaanhoitopiirille melkien tonnin per nuppi. Ensi vuonna käyttömenot nousevat 30miljoonaa, eli budjetin loppusumma on 290 miljoonaa euroa. Summa menee lähes kokonaan "vahinkojen korjaamiseen", ei ennaltaehkäisevän toimintaan. Tekee jo melkein mieli alkaa sairastaa, että saisi hieman rahoilleen vastinetta.

Tulevaisuuden satsaamiseen ei Jyväskylä taas laita paukkuja. Esimerkiksi elinkeinoelämän kehittämiseen, eli Jykesin vastaava summa on 34e/ asukas (4,4 miljoonaa / 130000 asukasta). Tämä on raha, joka tulee korkojen kanssa takaisin.

Olisi hyvä, jos edes pieni osa tuosta sairaanhoitopiirin nielemästä tonnista olisi mahdollista siirtää elinkeinon kehittämiseen. Se olisi satsaus tulevaisuuteen.

Antoisa keskustelu ja keskustelu jatkuu edelleen uusien luottamushenkilöiden johdolla.

88. Päätöksentekijän tuskaa

2012-11-29

Tärkeä päätös on jo ovella. Joka kerta käytän siihen aikaa ja vaivaa. Mietin omia motiivejani, osaamistani, muiden mielipiteitä ja ryhmän painetta. Onko minusta siihen? Haukkaanko liian suuren palan? Miksi aina tämä on näin vaikeaa :(

Voi joulukuusi, mitä sinä minulle teetkään joka vuosi.

Oikea, muovinen, anastettu, ostettu, kapea, tuuhea,.. Neuvottelen itseni kanssa ja huomaa olevani vaikea ihminen neuvottelupöydässä. Jos jouston jostain periaatteesta, saanko jotain parempaa tilalle? Kaikkea on tullut kokeiltua. Olen jopa eräänä vuonna vahingossa varastanut naapurini joulukuusen. Huomautettakoon, että maanomistajan luvalla, ennen kuin poliisit koputtelevat ovella.

Mutta mikä on oikea eettinen ratkaisu? Hetken huumaa vai kestävä kehitys? Kestävä ratkaisu olisi muovinen kammutus, joka kestäisi vuodesta toiseen. Joka todennäköisesti olisi valmistettu alipalkattujen kehitysmaiden sorrettujen toimesta. Eettinen se ei olisi.

Takapihani on täynnä puita. Onko oikein katkaista yksi turhamaisuuden alttarille? Voisihan sen takapihan omenapuun koristella, mutta kun se perhanan rusakko meni sen syömään. Tulee vaan paha mieli ja himo jänissoppaa kohtaan. Enkä kuusta halua takapihalle kasvattaa, joten sekään ei ole kestävä ratkaisu.

Metsänhoidollisesti puuston harvennus on järkevä toimenpide, joten se palvelee isompaa hyvää. Toisaalta joulun jälkeen minulla on käsissä kariseva ongelma. Siivousta inhoavana kynnys raahata sisälle aito joulukuusi on korkea.

Toisaalta: parempi kertarutina kuin ainainen kitinä. Inhoaisin kuitenkin kestäviä ratkaisuja. Joulukuusi tulee, sille en mahda mitään. Kuusen tuoksua ei oteta pullosta, eikä piikkejä käsiin muovisista oksista. Eli taidan tänä vuonna päätyä oikeaan kuuseen ja kestää sen seuraukset.

Yksi etappi neuvotteluissa saatu päätökseen. Seuraavat eivät ole sen helpompia :(

Kirjoittaja ei ole millään muotoa jouluihminen. Hän inhoaa kirjoitella joulukortteja, jättää joululahjojen ostamisen viime tippaan tai ei tee sitä lainkaan ja joulukoristuksina on yleensä tammikuun alennusmyynnistä ostettuja muovikammutuksia.

Kuva: Ruskonsyövä omenapuu takapihalla. Olisi edes lumet katolta pudonneet niskoille, ryökäle.

89. Mappi-invaasion tulos: 32

2013-02-20

Kun tuli vihdoinkin ja viimein ihana aurinkoinen keväinen keli, tuliko jollekin mieli siivota? Minun ei. Minut tuntevat henkilöt tietävät, kuinka paljon inhoan siivoamista, tiskausta, puunaamista, jynssäystä,...

Yksi inhokkitehtävä on paperien setvimistä niihin muka-tärkeisiin ja ei-niin-tärkeisiin. Ehkä juuri siksi olen vuosikausia vienyt vain kassikaupalla mappeja kanakoppivarastoon ajatuksella ”ehkä tätä joskus tarvitaan”. Justiinsa joo, sen päivän kun näkisi.

Tein nyt radikaalin vedon ja irtisanoin kanakoppivarastoni ensi kuun alusta. Eli käytännössä pakotan itseni tyhjentämään kopin ja arvioimaan, mitä oikeasti tarvitsen ja minkä voin heittää paperinkeräykseen.

Mikä oli mappi-invaasion lopputulema? 32 mapillista paperia keräyslaatikossa. 32 tyhjää mappia olohuoneen lattialla. Kolmekymmentäkaksi. Voi kiusaus sentäs.

Kasvatustieteen käsinkirjoitetut luentopäiväkirjat tuntuivat silloin joskus niin tärkeitä säilyttää. En vaan enää jaksa muistaa miksi. Jos joskus tarvitsen elämässäni vielä regressioanalyysiä tai lineaarialgebraa, kysyn googlelta. Tietotekniikan CumLaude-työprojekti oli iso projekti aikoinaan., mutta Tcl/Tk -kieliset koodisivut on auttamattomasti vanhentuneita. Heippa vaan ja paperinkeräykseen.

Informaatioteknologian tiedekunnan perustamisesta paperia näköjään laadittiin mapillisen verran. Olin tiedekunnan 10-vuotisjuhlissa. Ja siitäkin on jo lähes viisi vuotta. Eli paperit pois, historian tutkijat ei niistä irti saa mitään hyödyllistä. Ylioppilaskunta oli aikoinaan jo paperinsäästön edelläkävijä: kaikki kopioitiin A5-kokoon pienennettyä ja kaksipuolisina. Silti paperia lojuu nyt pari mapillista paperinkeräyslaatikossa. Entäs ainejärjestö Ynnä? Paperinkeräykseen vaan kaikki 30-vuotisjuhlamateriaalit ja Vopas-aihiot 90-luvun puolesta välistä. Aika aikaansa kutakin, sanoi pässi kun päättä leikattiin. Yhden tekemäni VOppaan sentäs säilytin. Sen verran minussa on sentimentaalisuutta.

Varaston siivous jatkuu vielä. Tulevina päivinä näytän, miten elämänsä kaaren loppupäässä olevat elektroniikkavehkeet on mahdollista viedä kierrätykseen. Sisälläni oleva Simo Vilén parahtaa. Mutta ei se kärvähtänyt leivänpaahdin siitä tokene, usko nyt. Niin ja siihen varaston hyllyllä olevaan printteriin ei ole siis tehty värikasetteja viimeiseen 15 vuoteen.